

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

803554

EVCLIDIS

SEX PRIMI
ELEMENTORVM
GEOMETRICORVM

LIBRI,

*In commodiorem formam con-
tracti & demonstrati.*

A P. GEORGIO FOVRNIER
Societate IESV.

PARISIIS;

Apud MATHVRINVM HENAVLT,
viâ Iacobæâ, sub signo Angeli
Custodis, propè Collegiũ
Societatis IESV.

M. DC. XLIII.

Cum Privilegio Regis.

Ex Bibliotheca
Conventus S. Boni-
venturae Lugdunen-
sis.

ILLVSTRISSIMO VIRO

Domino D.

NICOLAO FOVCQVET,

REGI A SECRETIORIBVS
Consilijs, Libelloſumque suppli-
cum Magistro, Vicecomiti de Me-
lun & de Vaux, &c.

*Vàm leuem mole, tam
ponderosum dignitate Li-
bellum ad te defero, (Vir
Illustrissime) qui cùm in-
geniosissimus sis, peruidere
quid EVCLIDES sibi velit, quid
EVCLIDI lucis attulerim, facile po-
tes. Ut tenue hoc officij mei specimen
tibi offerrem, duplex me caussa impulit.
altera, à te; altera, à spectatissimo
quandiu vixit, tota Gallia viro, Pa-
rente tuo. A te quidem, quem san-
guis nobilem, doctrina spectabilem, vita
aquabilitas mirabilem, prudentia Illu-
strem, eximium pietas, quem alia
animi, corporisque sui dotes (quas hoc
loca commemorare pudor tuus non sinit)*

Regi, regnique præcipuis ordinibus
gratiosum, amabilem omnibus, & quod
his optabilius est, Deo præpotenti gra-
tiam, acceptumque reddunt. Parenti ve-
ro tuo quam sit obstricta nostra SOCI-
TAS, quam is amabat unice, quantum
ipse debeat Parisiense Collegium, quem
Christianissimus Rex Ludovicus, è duobus
unum esse iussit, qui edicto suo de Scholis
nostris instaurandis exequendo præses,
ac nos Regia auctoritate, in docendi pos-
sessionem longuo intervallo recuperatam
mitteret; hæc inquam & alia multa, est
grati animi verba declarare, cum re non
possim. Tamen si quid priuatim ordinem
nostrum tuo parenti debere plurimum
commemorem, qui de patria uniuersa, de
summis & infimis meritis sit sua inte-
gritate, constantia, rerum gerendarum
scientia, & usu, omni denique genere
virtutum. Illarum tibi imitationem cum
proposueris, magnum quiddam præstare
videor, si unum faciam, ut qui paternum
honorum heres es, idem omnia ho-
noris ornamenta, singularemque impræ-
mit eius ergo Ordinem nostrum uniuersum
beneuolentiam, cum reliqua hereditate cer-
nas. Hoc tibi ut optem facit non vulgare
necum, adeoque totius SOCIETATIS
studium erga te, Illustrissimumque Ba-
jonensem Antistitem, fratrem Cariss.

*simum, non nobilissima tue familia
modo, sed etiam Ecclesie Gallicane de-
cus & ornamentum; cuius prudentiam,
ceterasque virtutes Pontificias tanti fa-
cit Ludouicus Rex Christianissimus, ut
imitandum illum omnibus regni sui
Praesulibus, admirandum multis iure
pronunciauerit: Ut ita fore confidas,
tuum iam magnum tam bonis inuicis
meritum facit.*

Tibi addictissimus,

GEORGIUS FOVRNIER.

Quis autor huius libri?

ON vnus modo sed plurimorum hominū vigilijs & industria, quorum alij alijs vivere tēporibus, debetur hic Liber. De posteritate bene meritus Euclides, qui ea, siue Theoremata, siue Problemata quæ à maioribus acceperat, auctiora, & meliori digesta ordine reliquit. Thales Milesius, qui Princeps omnium Geometriam ex Ægypto in Græciam transtulit, demonstrauit angulum in semicirculo rectum esse: Trianguli Isoscelis angulos ad basim esse æquales: & alia nonnulla inuenit quæ in primo & tertio Elementorum Euclidis legimus & admiramur. Pythagoras Samius, qui Mathematicæ ludum primus aperuit, Omnis trianguli dixit tres angulos duobus rectis esse æquales: tantisque elatus est lætitijs, ybi

eam propositionem reperit, quæ
primo Elemento, ordine quadra-
gesima septima habetur, ut mu-
sus centum boues immolarit.
Theodorus Cyreneus multis ad-
inuētis Geometricam plurimum
auxit supellectilem. Quis inuēta
à Cratisto explicet, in quo tanta
viserat ingenij, ut nullum non
Geometricum Problema illico
resolueret. Si Laërtio credimus,
Democritus Milesius, multa de
lineis, ut vocant, irrationabilibus
scripsit, multa de solidis, multa
de numeris: Certè illud extra cō-
trouersiam, Eudoxum Gnidiū
quintum Elementum, quod ap-
pellant, de Proportionibus, inte-
grum fecisse, & inuenisse. Thea-
retus de quinque solidis, primus
libros scripsit, & decimæ propo-
sitionis decimi elementorum in-
uentor fuit.

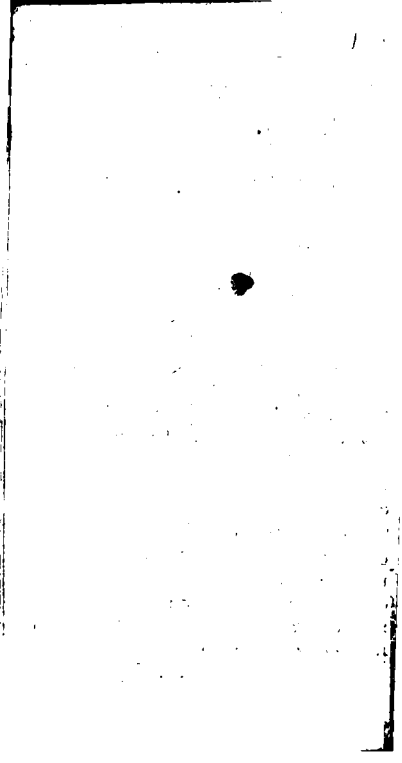
Hæc à multis feliciter excogi-
tata & dissipata passim, annis an-
te Christum circiter 550. Hippo-
crates

erates Chius in Elementa Geometrica primus compegit ordinavitque. Postea Leo Neoclidis auditor, illa auxit: Tertius deinde Theudius Magaes. Hos sequutus est Hermotimus Colophonius qui ea fecit haud paulò vberiora. Tandem Euclides Megatensis, omnibus, partim à se adinuentis, partim ab aliis acceptis, ultimam manum his Elementis apposuit, tanta felicitate, & non tantum Quintus, sed vnus præcellentiæ iure, Geometra sit appellatus. Insuper hoc eilaudis testimonium singulare Proclus, Pappus cæterique Mathematici tribuere, vt de eo, quod de nemine mortalium ante illum, dixerint, *nusquam deceptus est*. Nec solū doctrina Euclidis fuit admirationi, sed etiam ipse ordo, quem perturbare adhuc ausus est nemo: certè omnis demōstrationis vim atque robur superat, ipsique quodāmodo Geometriæ firmita-

tē illā, qua ceteris disciplinis an-
testat, dare videtur. Scripsit præ-
terea Phænomena, Optica, Cato-
ptrica, Musica, Data, Conicorū
libros 4 & tres Porismatū. Vitam
eius ad Ptolomæū vsq; primū Æ-
gypti Regē producant Historiæ.
An sit idē cū Euclide sectæ Me-
garicæ authore, nos, quia parum
cōstat, rē in medio relinquimus.

Porro quēadmodū Elemēta ap-
pellātur ea, ex quib⁹ omnia oriū-
tur, & fiūt, & in quæ eadē, cū in-
tereūt, cōuertuntur, & trāseūt; sic
propositiones eas quæ Mathema-
ticis rebus efficiēdis inseruiūt, &
in quas resolui possunt demon-
strationes Mathematicæ, dicimus
Elemēta Mathematica: vel certē
quēadmodū qui literas & elemē-
ta nouit, libros potest legere, ita
qui Geometriæ elemēta tenebit,
sine labore percurreret & intelligeret
quæ tractantur in Opticis, Astro-
nomicis, & aliis reconditioribus
Mathematicæ partibus.

EUCLIDIS

EVCLIDIS ELEMENTVM

PRIMUM. DEFINITIONES.

1. *Punctum est;
cuius pars nulla.*

*Accè legitur omnia
et id est signum;
cum enim sit omnis
magnitudinis ex-
pers, illud quod ex-*

*terius pingitur, signum est illius
quod mente concipitur; estque
idem quod vnitas in numero,
instans in tempore, & sonus in
musica.*

A

2. *Linea* *verò*
longitudo *non*
lata.

Linea talis nulla existit à parte rei, sed sicut punctum, ita & *linea* quam ducimus signum est illius quam mente concipimus. Si enim punctum quod concipimus moueretur & relinqueret sui vestigium, illud esset *linea*, longum propter motum, non tamen latum, quia punctum à quo procedit omnis expers est extensionis.

— 3. *Linea* *autem*
termini sunt pun-
ctula.

Id est longitudinis ut longitudo est, principium & finis est punctum : quia magnitudinem non considerat mathematicus nisi ut finitam. Vnde cum infinitam *lineam* vocat Euclides, intelligit *lineam* cuiusvis magni-

itudinis seu indeterminatam.

4. Recta linea
 *est, quæ ex aquo
 sua interiacet
 puncta.*

Sine cuius extrema obumbrant omnia media, ut dixit Plato: vel minima earum quæ terminos habent eodem, ut vult Archimedes. Cum enim fluxu puncti concipiatur fieri linea, si ex æquo inter sua puncta fluat, aut per brevissimum spatium, dicetur recta. Si punctum feratur uniformi motu & distantia à certo aliquo puncto, dicetur circularis; Si in motu hinc inde titubet, & hinc depressior sit, alibi altior, & extrema non obumbrēt omnia media, dicetur mixta. Hinc ingeniose dixit Aristoteles lib. 1. de Cælo ex 5. iuxta triplicem hanc lineam, tres tantum esse posse motus, duos simplices, rectam & cir-

cularem, tertium vero mixtum
ex utroque.

5. *Superficies
verò est quæ longi-
tudinem latitudi-
nemque tantum habet.*

Ut fluxu puncti producitur li-
nea, prima species quantitatis
continua, sic fluxu lineæ in trans-
versum, produci concipitur su-
perficies, secunda species: quæ
potest diuidi in longum vt linea,
& præterea in latum. Vmbra
concipe, ait Proclus, superficiem
conciplies longam, & latam, nullo
tamen modo profundam.

6. *Superficie æ
tem extrema sunt
linea.*

Hæc definitio intelligenda est
tantum de superficie plana ve-
mixta, non autem de circulari,
quando enim habet extremum, li-

eam tantum habet, non lineas.

7. *Plana superficies, est quæ ex æquo suas interiacet rectas.*

Quæ dixi de linea recta, eadem de plana superficie sunt intelligenda.

8. *Planus autem angulus est duarum linearum in plano se mutuò tangentium, & non in directum iacentium, alterius ad alteram inclinatio.*

Hic causæ anguli explicantur: Materialis, sunt duæ lineæ quæ se mutuo tangunt. Formalis, est alterius in alteram inclinatio. Vnde sequitur primò, quòd illæ duæ lineæ non ita se debent tan-

gere, ut iaceat in directum, id est ut unicam rectam constituent lineam, sed altera debet in alteram inclinari.

Sequitur 2. quod anguli quantitas consistit in maiori vel minori linearum inclinatione, non in longitudine linearum.

Sequitur 3. non esse necesse, ut duæ lineæ post contactum productæ, se mutuò secant, ut vult Pellerarius, id enim tantum est verum in angulis rectilineis: sed sufficere, ut se tangant & mutuò inclinentur.

Denique si angulus ille sit in superficie plana, dicitur planus. In omni vero figura, licet quemlibet angulum tribus litteris appellemus, ille tamen semper intelligitur, cui medius character appingitur.

 9. Cum autem
 continentes angu-
 lum lineæ, rectæ
 fuerint, rectilineus appel-
 latur angulus.

Si utraque curua, curuilineus: si
 curua altera, altera recta, mixtus.

 10. Cum verò re-
 ctæ AB. super rectā
 CD. stans, eos qui
 sunt deinceps A B C.
 A B D. angulos, æquales
 inter se facit, rectus est
 uterque æqualium angu-
 lorum, & insistsens recta
 A B. perpendicularis voca-
 tur eius cui insistit C D.

Tunc angulus uterque dicitur
 æqualis, quando recta A. B. non

magis in C. quam in D. inclinatur.

Quod autem Græci dicunt *καθετός* latine redditur perpendicularis frequentius tamen vtuntur mathematici verbo græco quam latino, maxime in Optica: vnde apud eos nihil vltatius quam *περὸς καθετός*, imo latine reddunt Cathetum.

 11. Obtusus angulus E B C.
est, qui maior recto A B C.

Nempe quia recta EB magis recedit à subiecta CD quam perpendicularis AB.

 12. Acutus vero angulus E B D.
qui minor recto ABD.

13. Terminus est quod aliquius est extremum.

Talia sunt, punctum, linea, superficies: nempe punctum lineæ, linea superficiei, & superficies corporis.

14. Figura est qua sub aliquo, vel sub aliquibus terminis comprehenditur.

Dixit sub aliquo, nempe quia circulum & ellipsum, vnicus terminus, hoc est linea circularis, comprehendit: ad rectilineas vero figuras, plures semper termini requiruntur.

Porro notabis debere terminos, quantitatem, quæ figura dicitur, ambire & comprehendere, non verò tantum terminare. Vnde sequitur 1. Quod lineæ nulla proprie est figura, cum puncta lineæ, non ambiant sed solum terminent. Sequitur 2. quod superficiei infinitæ vel corporis infiniti; si quod dari posset, figura nulla sit.

1. quia omnis figura debet ambire & comprehendere figuratum.
2. quia terminis ambitur, terminus autem est extremum rei. Quomodo verò id quod habet finem & extrema, erit infinitum?

15. *Circulus est figura plana sub una linea A. B. C. comprehensa, quae vocatur peripheria: ad quam ab uno puncto, eorum quae intra figuram sunt posita, omnes cadentes rectae DA. DB. DC. aequales inter se sunt.*

16. *Centrum vero circuli punctum illud appellatur.*

Theodosius Sphaericorum lib. 1. def. 1. & 2. idem habet, definitione verò 5. sic polum

describit.

Polus circuli in Sphæra, est punctum in superficie Sphære, à quo omnes rectæ ad circuli peripheriam tendentes, sunt inter se æquales. Ex quibus colliges inter centrum & polum hoc tantum esse discriminis, quòd centrum concipiatur intra figuram positum : Polus verò in superficie Sphære.

17. *Diameter autem circuli est recta quaedam A B. per centrum D. ducta, & terminata ex utraque parte, à circuli peripheria A. & B. quæ & bisariam secat circulum.*

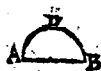
Hic tria observabis 1. omnes diametros eiusdem circuli esse æquales inter se, cum earum me-

dietates ex def. 15. sint æquales.
 2. Quod sequitur ex 1. est quòd
 licet in circulo possint infinitæ
 duci rectæ non transeuntes per
 centrum, solæ tamen rectæ per
 centrum ductæ, & in periphæria
 terminatæ dicuntur diametri, quia
 eum solæ sint omnes æquales in-
 ter se, determinatæque longitu-
 dinis, aliæ vero inæquales sem-
 per & incertæ: diameter sola
 potest metiri circum. Mensura
 enim cuiusque rei, ait Ptolemæus,
 in Analemmate, debet esse stata
 determinatæque, non indefinita.
 Unde non est quod mirentur ty-
 rones, si in feminino genere po-
 natur à Mathematicis. Idem enim
 est Diameter quod linea di-
 metiens vel in duo æqualia di-
 uidens.

3. Est, Diametrum bifariam se-
 care circum, quod ita demon-
 strat Thales apud Proclum. Con-
 cipe animo portionē semicirculi
 sic coaptari, portioni reliquæ ve

¶ Ari
 stot.
 sec. 15
 probl.
 num
 1. & 2

diаметer sit vtriusque basis. Si circumferentia vna congruat penitus circumferentiæ alteri, manifestum est illas duas portiones à diámetro factas, esse inter se æquales, cum neutra aliam excedat. Si, verò circumferentia vnā non congruat cum altera, sed vel extra eam cadat, vel intra, vel partim intra, partim extra: tunc rectæ ductæ à centro ad circumferentiam erunt æquales & non erunt

18. *Semicircu-*

lus autē est figura quæ cōtinetur sub diámetro AB. & sub eā linea ADB. quæ auferitur de circuli periphēria.

19. Segmentum
circuli est figura
qua continetur sub
recta & circuli peripheria.

Per rectam hîc intellige om-
nem non diametrum, nisi item
velis semicirculum dicere seg-
mentum.

20. Rectilinea figura
sunt quæ sub rectis conti-
nentur.

21. Trilatera quidem quæ
sub tribus.

22. Quadrilatera vero
quæ sub quatuor.

23. Multilatera autem
quæ sub pluribus quàm
quatuor rectis compre-
henduntur.

24. *Tri laterarū*
porro figurarum,
equilaterum triā-
gulum est quod tria late-
ra habet equalia.

25. *Isofceles au-*
tem, quod duo tan-
tū habet equa-
lia A B. A C.

Σκέλος, τ', eius Græcis est,
vnde compositum ἰσοσκελὲς qui
equalibus est cruribus : περίωρον
ἰσοσκελὲς quod è tribus lineis
duas æquales habet, quibus quasi
cruribus insistit.

26. *Scalenū vero*
quod tria inæqua-
lia habet latera.

Triangulorum hæ sunt spe-
cies ex laterum ratione petite.
Sequuntur aliæ ex angulorum

differentijs emergentes:

27. Ad hanc etiam trilatetarum figurarum, rectangulum quidem triangulum est quod habet rectum angulum $A B C$.

28. Amblygonium est quod habet obtusum angulum $A B C$.

$\alpha\gamma\beta\lambda\upsilon\varsigma$ εὖς de obtuso & hebetē dicitur, propriē de ferro cuius acies est obtusa! unde $\alpha\gamma\beta\lambda\upsilon\gamma\omega\mu\iota\omicron\varsigma$ quod obtusum angulum habet $\alpha\gamma\beta\chi\epsilon\iota\alpha\iota$ γωνίας $\epsilon^{\eta}\chi\omicron\iota$.

29. Oxygoniū vero quod tres acutos habet angulos.

Not. In omni triangulo cuius duo quaecunque latera expresse nominantur, solet reliquum latus à Mathematicis, basis dici, siue illud in sit locum infimum occupet, siue supremum.

30. *Quadrilaterarum autem figurarum quadratum quidem est quod equilaterum est & rectangulum.*

31. *Altera parte longior figura est, quae rectangula quidem, at aequilatera non est.*

32. *Rhombus autem, quae aequilatera quidem, sed rectangula non est.*

Ρομβος græcis rota est seu quiddam rotæ formam habens, à ra dice *ῥέμβω* id est quod gyrum circumago: apud Mathematicos tamen cum dicatur figura quadrangula & lateribus constans æqualibus, sed non etiam angulis, quæ ut apparet, nihil habet commune cum rota & ad motum circularem prorsus inepta est, multoque adhuc magis *ῥομβοειδής* figura alia de qua proxime, Rhombo similis. Malim utramque figuram ita dictam à similitudine quam habet cum Rhombo pisce.

33. *Rhomboides* verò quæ aduersa & latera & angulos æqualia inter se habens, neque æquilatera est, neque rectangula.

34. Praeter has
autem reliquae
quadrilaterae,
Trapezia appellantur.

Τραπίζα græcis est mensa
unde diminutivum τ τραπίζιον
mensula, abaculus, hinc apud
Mathematicos τη τραπίζια fi-
guræ quadrilateræ quæ mensas
aliquatenus referunt: Est vero
Trapezium vel isosceles, vel sca-
lenum vel irregulare.

35. Paralbela sunt
rectæ, quæ in eo-
dem plano exi-
stentes, & productæ in in-
finitum ex utraque parte,
in neutram mutuò inci-
dunt.

Ad hoc ut duæ rectæ dicantur
parallelæ, non sufficit ut produ-
ctæ in infinitum non concur-
rant. Sic enim duæ rectæ in trans-
uersum positæ media re aliqua,
& non se tangentes, dicerentur
parallelæ, quia nunquam concur-
rent. Sed requiritur præterea, ut
sint in eodem plano.

Postulata.

I. Postuletur à
quouis puncto A.
ad quoduis pun-
ctum B. rectam lineam
A B. ducere.

 2. Et terminatam rectam AB. in continuum rectam producere. in C.

 3. Et quouis centro & intervallo circulum describere.

Cōmunes notiones seu Axiomata.

1. Quae eidem aequalia, & inter se sunt aequalia.
2. Et si aequalibus aequalia adiecta sint, tota sunt aequalia.
3. Et si ab aequalibus aequalia ablata sint, quae relinquuntur sunt aequalia.
4. Et si inaequalibus

aequalia adiecta sint, tota sunt inaequalia.

5. Et si ab inaequalibus aequalia ablata sint, reliqua sunt inaequalia.

6. Et quae eiusdem duplicia, inter se sunt aequalia.

7. Et quae eiusdem dimidia, inter se sunt aequalia.

8. Quae congruunt sibi mutuo, inter se aequalia sunt.

Id est, quae collata, ita componuntur, ut pars parti respondeat, & terminus termino, aequalia sunt. Lineae autem rectae & aequales congruunt, uti & anguli.

9. Et totum parte maius est.

10. Et omnes recti anguli
aequales inter se sunt.

II. Si in duas re-
ctas AB. CD.

recta EF. inci-

dens interiores & ad eas-
dem partes angulos BE
F. EFD. duobus rectis
minores faciat; productae
duae illae rectae in infini-
tum, coincident inter se ad
eas partes in quibus sunt
anguli duobus rectis mi-
nores.

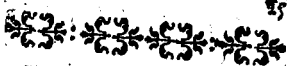
Scio principium hoc obscurum
quibusdam, & à Gemino & Pro-
clo reiectum à numero princi-
piorum: verum non debet res
aliqua à notionibus comuni-
bus reici, quod vult aut alter ei

assensum neget: oporteret enim
& nonum expungere. Iam enim
sunt aliqui Philosophi adeo
subtiles ut negent totum sua
parte maius. His & illis sufficiat
dicere Euclidem ceterosque
omnes, hæc omnia ex sola termi-
norum notione, euidencia cen-
suisse, & existimasse sensu com-
muni carere, qui ea negaret. Ne
scrupulus remaneat, illud de-
monstrat Clavius prop. 28. l. 1.

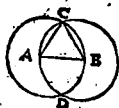
*12. Duae rectae spatium
non comprehendunt.*

Id est ex omni parte conclu-
dunt.

Propositiones

PROPOSITIO I.

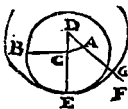
*Super data recta Pro-
terminata A B. ^{bl. ma} I.
triangulum æ-
quilaterum AB
C. constituere.*

PRaxis. Ex centris A. & B. spa-
tio A B. describe ^{a 3.} duos cir ^{Post.}
culos & ex pūcto sectionis C. duc ^{b 1.}
rectas CA CB dico triangu- ^{Post.}
lum ABC. esse æquilaterum. ^{c 15.}
Probatur Recta AC. æqua- ^{Def.}
lis est ^{d 1.} rectæ AB. & CB ei ^{Ar.}
dem ^{24.} ergo rectæ CA. CB sunt ^{Def.}
æquales rectæ AB. Ergo CA.
CB. æquales sunt ^d inter se: &
cum tertia AB. Ergo Triangu-
lum ABC. est ^d æquilaterum.
Quod erat faciendum.

C

PROPOSITIO II.

Prob.
e.

Ad datum pun-
ctum A. data
et data BC. equa-
lem rectam AG.

ponere.

a 1.

Post.

b 1.

Prop.

c 3.

Post.

d 2.

Post.

e Ex

const.

f 15.

Def.

g 3.

Ax.

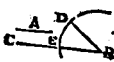
b 1.

Ax.

PRax. Iungantur AC. In re-
cta AC. fac^b triangulum æ-
quilaterum CDA. centro C. spatio
BC. duc^c circulum: latus DC pro-
duc^d in E. centro D. spatio DE.
duc maiorem circulum: latus
DA. produc in G. Recta AG. æ-
qualis est rectæ CB.

Prob. Rectæ DA. DC. sunt
æquales. Rectæ DE. æqualis
recta DG. & Ergo recta AG. re-
ctæ CE. Rursum, recta^f CE.
æqualis est, rectæ CB & Ergo
AG. ipsi CB. Quicunque au-
tem alii ponantur casus eadem
semper erit constructio & de-
monstratio ut bene notat Cla-
uius ex Proclo.

PROPOSITIO III.

 Datis duabus rectis inequalibus A. & B C. de maiori B C. minori A. equalem rectam B E. detrabere. Prob.

Prax. Ad datum punctum B. datæ rectæ A. æqualem rectam D B. a pono. Centro B. a ^a spatio B D. duco ^b circulum, abscissa B E. est æqualis ipsi A. Prop. h 3.
 Prob. Recta B E. est. ^c æqualis ipsi B D. quæ ponitur ^d æqualis ipsi A. Ergo abscissa B E. ^d æqualis est ^e datæ A. Quod erat faciendum. Post. c 15. Def. d Ex const. e 1.

PROPOSITIO IV.

Theo-
rema
I.

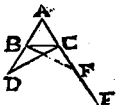

Si duo trian-
gula A. & D.
duolatera, duo-
bus lateribus æ-

qualia habeant utrumque
utriusque hoc est AB. ipsi DE.
& AC. ipsi DF. habeant &
angulum A. angulo D æqua-
lem sub æqualibus rectis con-
tentum: Et Basim BC. basi
EF. æqualem habebunt, &
triangulum ABC. triangulo
DEF. æquale erit, & reliqui
anguli, reliquis angulis æqua-
les erunt uterque utrique hoc
est angulus B. angulo E &
angulus C. angulo F. æqualis
erit sub quibus æqualia late-
ra AB. ipsi DE. & AC. ipsi
DF. subtenduntur.

Prob. Latus AB lateri DE. & latus AC. ipsi DF. & angulus A angulo D. ponuntur æquales, ergo si superponantur^a congruent; ergo & basis BC. basi EF. congruet. Lineæ enim rectæ sibi congruunt, quarum extrema congruunt: alias non ex æquo sua puncta, interjacerent. ^bDef. Deinde si negas; earum vna cadat vel supra EF. in G. vel infra in H. ergo duæ rectæ EGF. EF spatium comprehendunt, quod est contra 11. axioma. Bases igitur & omnia latera congruunt; Ergo & anguli, cum anguli non sint aliud, ^cquam inclinationes ipsarum linearum, quæ supponuntur congruere. ^dDef. Omnia latera & anguli congruunt, ergo totum triangulum toti triangulo est æquale. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO V.

Theor
2.

Isoscelium triangulorum ABC. qui ad basim sunt anguli A. B. C. ACB. inter se sunt aequales: & productis aequalibus re-
ctis AB. AC puta

in D. & E. qui sub basi sunt anguli CBD. BCF. inter se aequales sunt.

Preparatio. Ex lineis AB, AC. productis, accipio æqualia BD. CF. & ducō rectas CD. BF.

Prob. Triangulorum BAF. CAD. vnum latus BA. Vni CA. & alterum FA. alteri DA. æquale est. Et angulus BAC. utrique est communis: ergo b Angulus ABF. æqualis est angulo ACD & angulus AFB. angulo ADC. & basi BF. basi CD æqualis Rursus in triangulis BCD. CBF. latus CF. lateri BD ponitur æquale & latus FB probatū est æquale ipsi DC. & angulus D. angulo F. equalis. Ergo b anguli CBD. BCF. infra basim sunt æquales Anguli ABF. ACD. probati sunt æquales. Ergo si ex eis tollā angulos CBF. BCD. quos item probavi æquales, restabunt æquales anguli ABC. ACB. supra basim. Thales fertur autor huius propositionis.

Corollarium. Omne triangulum æqui laterū, est æquiangulum.

Ex
hypot.
ax.

4.
Prop.

3.
ax.

PROPOSITIO VI.

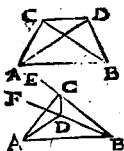
Si trianguli ABC. Th. 3.
duo anguli ABC.

*ACB. æquales inter
 se fuerint, & sub æqualibus
 angulis subtensa latera AB.
 AC. æqualia inter se erunt.*

Si negas: pars unius BD. a fiat a 3.
æqualis alteri CA. hoc posi- Prop.
to; triangula BDC. ACB. se ha-
bent iuxta quartam, nam latus
BC. commune, & latera BD. CA.
æqualia, & anguli BDC. ACB.
æquales. Ego & totum triangu-
lum, æquale erit toti triangulo,
hoc est totum parti: quod repug-
nat. b *b. axi*

Coroll. Omne triangulum 9.
æquiangulum, est æquilaterum.

PROPOSITIO VII.

*Super eadem
recta AB, dua-
bus eisdem re-
ctis AC BC,
aequales alia
duae rectae AD,*

*BD, utraque utrique, hoc est
AC, ipsi AD, & BC, ipsi
BD, non constituentur ad
aliud & aliud punctum, puta
D, ad easdem partes, nam ex
alia nihil impedit eosdem ter-
minos B, & A habentes cum
duabus initio ductis rectis,*

*Rob. Quia si possint duci due
aliae, ducantur in D. Ergo
triangulum CAD, est Isosceles:
ergo ^b anguli ACD ADC equa-
les. Rursus triangulum CBD, est
Isosceles. Ergo ^b anguli BDC*

BCD. sunt æquales, cū tamen
 angulus CDA. pars anguli tota-
 lis CDB probatus sit æqualis to-
 tali angulo ACD. Idēque se-
 quetur incommodum vbi-
 que statuatur punctum versus
 easdem partes. Nam si ponatur
 punctum intra triangulum in D.
 ut in secunda figura, ductis AD.
 BDE BCE. & DC. sic dico, rectæ
 AD. AC. ponuntur æquales, er-
 go^a anguli ADC. ACD. sunt
 æquales: similiter BD. BC. ponū-
 tur æquales, ergo anguli infra ba-
 sim ECD. FDC. sūt^a æquales, er-
 go angulus FDC maior angulo
 ACD. & multo adhuc maior erit
 angulus ADC cū iam ADC.
 ACD probati fuissent æquales.

*a 5.
 Prop.*

Denique non potest statui pun-
 ctum in parte alicuius lineæ ex
 datis, alioqui pars esset æqualis
 toti, contra 9. ax.

PROPOSITIO VIII.

Th. 5.

*Si duo trian-
gula A.D. duo
latera, duobus
lateribus AB,
DE. AC, DF,
equalia ha-*

*bent, alterum alteri: habeant
etiam basim BC, basi EF,
equalem: & angulum A,
angulo D. equalem habe-
bunt, sub equalibus rectis
contentum.*

8.
Def.

PRob. Quia si congruant la-
tera, congruent & anguli:
cum^a angulus non sit aliud quam
inclinationo duarum linearum.
Quod si quando superponentur
non congruant, sed trianguli
EFD, apex D, non cadat in A,
sed in G, ergo tunc duę rectę
duabus rectis æquales, super
eadem recta BC. ducentur ad
aliud pñctum. cōtra præcedētem.

PROPOSITIO IX.

Datum angulum *Proh.*
rectilineum *BAC.* 4.
bisariam secare.

PRAE. Ex lateribus dati anguli
 BAC, sumo^r rectam AD, & a 3.
 ipsi æqualem AE. supra basim *Prop.*
 DE, constituo^r triangulum æ- *h. 1.*
 quilaterum DEF, ducō rectam *Prop.*
 AF, quam assero dividere bifa-
 riam angulum A.

Prob Rectæ AD, AE, ponun-
 tur æquales: AF, communis est,
 & basis DF, basi FE, ponitur
 item æqualis. b ergo anguli DAF, 8. b
 FAE, sunt æquales. Ergo angulus *Prop.*
 BAC diuisus est bisariam. Quod
 faciendum erat.

PROPOSITIO X.

Prob.

5.

*Datam rectam**terminatam GH.
bifariam secare.*

a 1.

Prop.

b 9.

Prop.

PRax. Supra rectam GH,
constituo triangulum æqui-
laterum G A H, cuius angulum
A, diuido ^b bifariam, & ducta
recta AF, dico rectam GH, di-
uisam bifariam in I.

Prob. Triangula GIA, HIA,
se habent iuxta quartam ex con-
structione figure: ergo habent
bases GI. IH. æquales. Ergo
recta GH. diuisa est bifariam.
Q. E. F.

PROPOSITIO XI.

 Data recta DE. ^{Prob. 6.}
puncto I. in ea dato,
ad rectos angulos,
rectam lineam IA.

excitare.

PRax. Ex linea DE, à puncto I, sumo ^{a 3.} partes hinc inde ^{Prop. h 1.} æquales ID, IE. in DE, ^{Prop.} constituo triangulum æquilaterum DAE. à puncto A, ad punctum I, duco rectam, quam assero perpendiculararem.

Prob. Latus DI, ^{c Ex} est æquale ^{const.} lateri IE, & latus ^{d 23} DA, ipsi AE, ^{Def. e 8.} & latus AI, commune. ^{Prop. f 10.} Ergo ^{Def.} anguli AID, AIE, erunt æquales, ^{Prop. f 10.} ergo recti; ergo ^{Def.} AI. perpendicularis.

PROPOSITIO XII.

Prob.
7.

*Super datā re-
ctam infinitam
DE. à dato pun-
cto A. quod in ea
non est, perpendi-
cularem rectam lineam AI. ex-
citare.*

a 10.
Prop.

PRax. Centro A, duco circu-
lum, qui secet rectam DE: à
sectionibus duco rectas DA, EA,
diuido DE, bifariam in I, & du-
co rectam AI. quam dico per-
pendicularem.

b 15.
Def.
c Ex
const.
d 8.
Prop.
e 10.
Def.

Prob. Latera AD, AE, ^b sunt
æqualia, ^c latus DI, æquale lateri
IE, & AI, commune: ^d ergo angu-
li AID, AIE, sunt æquales: ^e ergo
rectæ: ergo AI, est ^c perpendicularis.

Huius propositionis autor fer-
tur Oenipedes Chius annis ante
Christum circiter 550.

PROPOSITIO XIII.

Cum recta Th. 6.
A B, vel B E,
supra rectam
C D, consistens;

angulos facit : aut duos
rectos A B C, A B D, aut
duobus rectis aequales E B C,
E B D. faciet.

Prob Recta E B, cum recta
 DC, aut facit utrinque æqua-
 les angulos & consequenter re-
 ctos; aut non facit: si non facit,
 & excitetur ex B, perpendicularis
 BA. Quoniam igitur angulo ABD,
 æquales^c sunt ABE, EBD, Si utrif-
 que addas rectum ABC,^d erunt
 duo recti ABC, ABD, æquales
 tribus angulis ABC, ABE, EBD,
 & consequenter tres illi æquales
 duobus rectis Q.E.P.

a 10.

Def.

b 11.

Prop.

c 13.

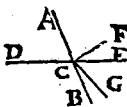
Ax.

d 2.

Ax.

PROPOSITIO XIV.

Th. 7:

Si ad aliquam rectam AC, & in ea punctum C,

duæ rectæ DC, CE, non ad easdem partes ductæ, eos qui sunt deinceps angulos ACD, ACE, duobus rectis æquales fecerint, in directum erunt inter se rectæ. hoc est DCE, erit una linea recta.

PRob. Si rectæ DC, CE, non iacent in directum, ^a iaceat CF, aut alia quæpiam. Ergo anguli ACD, ACF, valent ^b duos rectos. Ergo ^c pars est equalis toti. Nam prius ex hypothesi DCA, ACE, valebant duos rectos.

PROPO.

^a Per
2.
Post.
h 13.
Prop.
^c Cons-
tra
ex. 9.

PROPOSITIO XV.

 Si duæ rectæ
A B, C D, se-
cent se inuicem,
angulos ad verticem A E D,
C E B. æquales in se effi-
cient.

Th. 8.

P Rob. Nam siue angulo A E D,
siue C E B, addatur angulus
medius I E B, a erit æqualis
duobus rectis, b ergo anguli
C E B, A E D, sunt æquales.
Idemque fiet si angulo A E C,
vel D E B, adiiciatur angulus
A E D.

a 13.
Prop.
b 3.
Ax.

Thales Milellus fertur auctor
huius propositionis.

Corol. 1. Duæ rectæ secan-
tes se mutuo, efficiunt ad pun-
ctum sectionis, quatuor angulos,
quatuor rectis æquales.

Coroll. 2. omnes anguli cir-
ca idem punctum constituti
æquales sunt quatuor rectis,

D

PROPOSITIO XVI.

Th. 6

Omni trian-
guli puta ABC,
uno latere BA,
producto in E,

externus angulus EAC,
utrolibet interno & opposito
C, vel B. maior est.

10.
Prop.

Prob. Latus AC. bisecetur in F,
ducatur BG. ita ut BF. sit æqua-
lis FG. iunge recta AG. tunc trian-
gula AFG. FBC. habent se iuxta 4.
nam latus AF. habent lateri FC. &
latus FG. lateri FB. & angulum AF
G angulo BFC. æquale de quo & an-
gulum GAF. angulo FCB. equalem
habebunt, ergo angulus totalis EA
C. externus maior est interno & op-
posito ACB. Quod si latus AB. bi-
secetur in I. idem fiet & probabitur
angulum externum DAB. maiorem
esse angulo ABC. Ergo cum angu-
lus EAC. sit æqualis angulo DAB.
erit angulus EAC. externus, maior
quolibet interno & opposito nem-
pe angulo C. vel B.

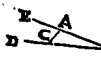
Ex
const.

11.
Prop.

4.
Prop.

12.
Prop.

PROPOSITIO XVII.

 Omni trian-
guli ABC. duo
anguli, BCA.

Theo^m
10.

CAB. vel alii quilibet, quo-
cunque modo sumpti, duobus
rectis sunt minores.

Prob. Producto BC. in D. ex-
ternus angulus ACD. maior
est angulo A. vel B. sed anguli
ACD. ACB. ^b valent tantum
duos rectos, ergo anguli B & C.
interni, siue CAB. BCA. sunt mi-
nores duobus rectis. Idem dicam
de angulis A. & B. si producam
latus, BA.

a 16
Prop.
b 13.
Prop.

Coroll. 1. In omni triangulo, cu-
ius vnus angulus fuerit rectus vel
obtusus, reliqui sunt acuti.

Coroll. 2. Omnes anguli trian-
guli æquilateri & trianguli Isos-
celis, anguli supra basim sunt
acuti.

PROPOSITIO XVIII.

Theo.
II.

*Omnis trianguli
ABC. maius latus
AC. maiorem an-
gulum ABC. sub-*

tendit.

3.

Prop.

5.

Prop.

16.

Prop.

5.

Prop.

16.

Prop.

9.

Ax.

SI negas: Ex maiori latere AC. fac AD. æquale ipsi AB. duc rectam BD ^b erunt anguli ABD. ADB. æquales. Est autem angulus ADB. hoc est ABD. externus & oppositus angulo C. ^c ergo maior Multo ergo maior est totalis angulus ABC. angulo C. Maior item est angulo A. nam fac CE. æqualem ipsi CB. ^d erunt anguli CEB. EBC. æquales, ^e & angulus CEB hoc est EBC. maior angulo A. ^f ergo angulus ABC. maior angulo A. Q. E. D.

PROPOSITIO XIX.

Omnis triangu-
li ABC. maius la-
tus AC. sub maiori
angulo ABC. sub-
tenditur.

Theo.
12.

SI negas latus AC. esse maius
latere AB. sint æqualia :^a ergo
anguli B. & C. sunt æquales, con-
tra hypothesim. Si latus AB. di-
cas maius latere AC.^b ergo angu-
lus C. maior erit angulo B. con-
tra hypothesim. Idem dicam de late-
re BC. Ex quibus sic dico latus
AC. nec minus est nec æquale
lateribus AB. BC. ergo maius.

a 5.
Prop.

b 18.
Prop.

PROPOSITIO XX.

Theo.
13.

Omnis trianguli
AEC. duo latera pu-
ta AB. AC. quomo-
docunque sũpta, reliquo EC.
sunt maiora.

PRob. Produco CA in D. sic
ut AD. sit æquale ipsi AB. &
proinde^a CD. æqualis ipsis CA.
AB. ducta recta DB. sic dico Recte
AD. AB. sunt æquales b ergo æ-
quales anguli D. & DBA. c Ma-
ior ergo utrolibet erit totus an-
gulus DBC. sed hunc angulum
subtendit latus CD. hoc est CA.
d 19. AB. d ergo recta CD. hoc est CA.
Prop. AB. maior est quàm latus BC.

PROPOSITIO XXI.

Si super trianguli A
BC. uno latere BC. ab Theor.
extremitatibus dua re- 14.

cta BD DC. interius
constituta fuerint, ha
constituta, reliquis trianguli duo-
bus lateribus AB. AC. minores
quidem erunt, maiorem verò an-
gulum continebunt, id est angu-
lus D. maior erit angulo A.

Prob. 1. pars. Producto BD. in E.
in triangulo BAE. duo latera B
A. AE. a maiora sunt tertio BE. ergo
si addatur commune EC erunt BA.
AC. maiora quam BE. EC. Eodem
modo in triangulo CED. latera
CE. ED. maiora sunt tertio CD. er-
go si commune addatur DB. erunt
CE. EB maiora quam BD. DC. sed
AB. AC. probata sunt maiora quam
BE. EC. ergo maiora quàm BD. DC.
Prob. 2. Angulus BDC. externus
b maior est interno & opposito D 16.
EC & hic maior angulo A. interno Prop.
& opposito, multo ergo maior an-
gulus BDC. angulo A. Q. E. P.

PROPOSITIO XXII.

Prob.
2.

Ex tribus rectis
DF FG, GH. qua
sunt aequales tri-
bus datis rectis A.
B. C. triangulum

FIG. constituere. oportet autem
duas DF. GH. quomodocunque
sumptas, reliqua FG. esse maiores:

20. ^a quoniam omnis trianguli duo
Prop. latera quomodocunque sumpta
reliquo sunt maiora.

PRax. Datis rectis ABC. sume
ipsis ordine æquales DF. FG.
GH. cetero F. spatio FD. duc circuli
DI. & centro G. spatio GH.
duc alium HI. iunge datas cum
interfectione circulorum in I li-
neis FI. GI. & factum esse quod
petitur.

15. Prob. In triangulo FIG. recta
Def. FI. æqualis est^b ipsi DF. hoc est A.
& GI. ipsi GH. hoc est C. & GF.
ipsi B.

PROPO-

PROPOSITIO XXIII.

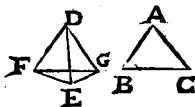
Addatam rectam *Pro-*
AB & punctum in blema
ea C. dato angulo 9.
rectilineo DEF. a-
qualem angulum rectilineū
GCB. constituere.

Sume in rectis EHE i. duo
 puncta utcumque, puta D. & F.
 quæ recta DF iunges. Tum fiat *a. 22.*
 triagulum CGB. habens latera *Prop.*
 æqualia lateribus trianguli ED
 F. singula singulis: hoc facto tria-
 gula se habent iuxta propositio-
 nem 8: ergo anguli E. & C.
 erunt æquales. Huius verò pro-
 positionis autor fertur Oenipe-
 des Chius.

PROPOSITIO XXIV.

Theo-
rema
15.

Si duo
trian-
gula A
B.C.D
E.F. duo

latera, duobus lateribus æqualia habuerint, alterum alteri hoc est AB. ipsi DF. & AC. ipsi DE. angulum vero A. angulo D. maiorem habuerint, sub æqualibus retis contentum: & basim BC. basi FE. maiorem habebunt.

- S**i negas: ad rectā FD. & p^a punctū
 a 23. Sin ea D. a fiat angulus FDG. æ.
 Prop. qualis angulo A. & latus DG. ipsi
 b 4. DE. hoc est ipsi AC. sit æquale, b & cō.
 Prop. sequenter basim BC. basi FG. iungā.
 c 5. tur rectæ GE. GF. anguli DGE.
 Prop. DEG. c æquales erūt Ergo totus an-
 gulus FEG maior quam DEG. ma-
 ior etiam erit quam DGE & multo
 d 19. maior quā FGE: d ergo recta GF. &
 Prop. huic æqualis BC, maior est quā EF,

PROPOSITIO XXV.

Si duo trian- Th.
16.
gula ABC.
DEF. duo late-

ra, duobus lateribus equalia
habuerint, alterū alteri hoc
est AB. ipsi ED. & AC ipsi
DF. basim verò BC. basi EF.
maiores habuerint: & angu-
lum A. angulo D. maiorem
habebūt sub equalibus rectis
contentum.

PRob. Quia si angulus A. non
est maior angulo D. erit vel
equalis: vel minor: si equalis er- c. 4.
Prop.
go bases BC. EF. erunt æquales,
quod est contra hypothesein. Si
minor: cū latera AB. AC. sint æ-
qualia ipsis DE. DF. basi EF. b. 24
Prop.
maior erit base BC. contra hy-
poth.

PROPOSITIO XXVI.

Theor.
17.Si duo trian-
gula, duos angu-
los, duobus angu-

lis æquales habuerint, alte-
rum alteri; & unum latūs
uni lateri æquale, siue quod
adiacet æqualibus angulis, si-
ue quod uni æqualium angu-
lorum subtenditur, & reli-
qua latera, reliquis lateribus
æqualia habebunt, alterum
alteri, & reliquum angulum
reliquo angulo.

PRob. Sint in triāgulis ABC.
DEF. anguli B. & C. æquales
angulis E. & F. sintque primo la-
tera BC. EF. (quæ adiacent an-
gulis æqualibus) æqualia. Si latūs
ED. non est æquale ipsi BA. sit
eo maius, & sumatur EG. æqua-

lis ipsi BA. tum ducta EG. duo
 latera triangulorū GEF. ABC.
 æqualia sunt, & anguli E. & B.
 æquales contenti inter latera æ-
 qualia. Ergo anguli C & GFE. 4.
Prop.
 sunt æquales, quod esse non po-
 test, nam angulus GFE. est pars
 ipsius DFE. qui æqualis pone-
 batur ipsi C. non ergo DE. ma-
 ior est quam BA. Sed neque mi-
 nor, alias lateri BA. eadem quæ
 prius applicaretur demonstra-
 tio. Ergo æqualis. Ergo triangu-
 la DEF. ABC. se habent iuxta
 4. & latera lateribus, & anguli
 angulis correspondentibus sunt
 æquales.

Sint deinde latera AB. DE.
 subtendentia æquales angulos
 C. & EFD. inter se æqualia, dico
 latera BC. CA ipsis EF. FD. esse
 æqualia, & angulum A. angulo
 D æqualem Si enim latus EF. sit
 maius latere BC sume rectam
 EG. æqualem ipsi BC. duc rectam
 DG. quoniam igitur latera AB.

§ 4

 $\triangle GDA$ $\triangle ADB$ $\triangle DBC$. sunt equalia
 ipsis DE . EG . &
 EFB $CEGF$ anguli B . & E sunt

æquales ex hypoth. erit angulus C . angulo EGD . æqualis ^b

^a 4. *Prop.* Igitur & angulus EGD . angulo EFD . erit æqualis, hoc est externus interno & opposito^c quod est absurdum. Non ergo latus BC .

§ 16. *Prop.* lateri EF . inæquale, ergo æquale; ergo triangula ABC DEF . se habent iuxta 4 cum latus AB . ipsi DE . & BC . ipsi EF . & angulus B . angulo E . sit æqualis & consequenter basis AC . basi DE .
 Thales Milefius autor huius.

PROPOSITIO XXVII.

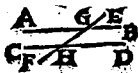
Si in duas re- Theo.
ctas AB. CD. 18.

recta EF. inci-
dens, angulos alternos AGH.
DHG. aequales inter se fece-
rit: parallelae erunt inter se
rectae.

PRob. Si non sunt parallelae,
a coibunt tandem puta in I. a 35.
& fiet triangulus GIH cuius an- Def.
gulus externus AGH. erit b ma- b 16.
ior interno & opposito GHD. Prop.
cui tamen ex hypothesis erat æ-
qualis. Idemque demonstrabi-
tur si dicantur concurrere in K.
Ergo non concurrunt. a Ergo
sunt parallelae.

PROPOSITIO XXVIII.

Theor.
19

Si in duas re-
ctas AB, CD.
recta EF. inci-

dens, externum angulum
AGE. interno & opposito &
ad easdem partes GHC. e-
qualem fecerit: aut internos
& ad easdem partes AGH.
GHC. duobus rectis aqua-
les fecerit: parallela erunt
inter se recte.

¶ 15.
Prop.

b 1.

Ax.

c 27.

Prop.

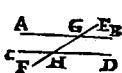
PROBATUR 1^a pars. Angulo
AGE. ^a æqualis est angulus
BGH. angulus CHG. æqualis
ponitur angulo AGE ^b ergo
alterni BGH. GHC. sunt æqua-
les. ^c ergo rectæ AB, CD. sunt
parallelae.

Probat^{ur} 2^a. Angulus $E G A$.
 cum angulo $A G F$. d valet duos d 13.
 rectos, anguli AGH GHC . po- *Prop.*
 nuntur æquales duobus rectis:
 ergo anguli $E G A$ GHC . sunt *1.*
 æquales. Ergo rectæ $A B$. $C D$. *Ax.*
 sunt parallelæ per priorem par-
 tem huius.

Ex secunda parte huius propo-
 sitionis, constat sufficienter de
 veritate undecimi Axiomatis.

PROPOSITIO XXIX.

Theo.
20.

*In parallelas
rectas AB. CD.
recta EF. inci-*

*dens; 1. & alternos angulos
BGH. GHC. equales inter
se facit, 2. & externum
EGB. interno & opposito &
ad easdem partes EHD. a-
qualem 3. & internos & ad
easdem partes AGH. CHG.
duobus rectis equales.*

PROBATUR 1. pars. Anguli D
HG. GHC. ^a valent duos
Prop. rectos : anguli item DHG.
b 28. BGH. ^b valent duos rectos, ^c er-
Prop. go anguli BGH. GHC. sunt
c 3. aequales.
Ax.

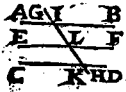
Prob. 2. Anguli EGB. BGH.
^a valent duos rectos : anguli

BGH, GHD. & valent duos re-
ctos, ergo anguli EGB. EHD.
sunt æquales.

Prob. 3. Rectæ AB. CD. po-
nuntur parallelæ^d ergo neque^{d 37.}
versus A. neque versus B. cop-^{Def.}
currunt, ergo tam versus A quam
B. anguli interni ad easdem par-
tes sunt æquales duobus rectis,
si enim ex aliqua parte essent^{e 11.}
minores ex ea concurrerent. *Ax.*

Coroll. Omne parallelogram-
mum, habens unum angulum
rectum, est parallelogrammum
rectangulum.

PROPOSITIO XXX,

Theo. *Quæ eisdem re-*
21. *E* *L* *F* *Etæ EF. paralle-*
C *K* *H* *D* *la AB. CD. &*
inter se sunt parallela.

PRob. In has tres rectas in eo-
dem plano positas si cadat
recta GH. angulus AIL. æqualis
^a 19. *Prop.* erit angulo ILF. ^a quia sunt al-
terni; & angulus externus ILF.
angulo LK D. interno & oppo-
^b 1. *Ax.* sito ^b ergo anguli AIL. LK D.
^c 27. *Prop.* sunt æquales ^c ergo rectæ AB.
CD. sunt parallela.

PROPOSITIO XXXI.

Ad dato pun- Prob.

cto G. data re- 10.

cta CD. paral-

lelam rectam lineam AB.
ducere.

EX. G. in datam CD. duc re-
ctam GH. utcumque, & an-
gulo GHD. • constitutur æqua- a 23.
lis ad G. nempe angulus HGA, Prop.
b crit recta AB. ipsi CD. paralle- b 27.
la, quia anguli alterni AGH. Prop.
DHG. sunt æquales.

PROPOSITIO XXXII.

Theo. **A D** *Omnis trianguli*
22. *ABC. uno latere BC.*
producto in E. exter-
nus angulus ACE. duobus
internis & oppositis ABC.
BAC. equalis est: & trian-
guli, tres interni Anguli
A.B.C. duobus rectis aqua-
les sunt.

a 31. **P** *Rob. prima pars. a Ducatur*
Prop. *ex C. recta CD. parallela re-*
ctæ AB. tunc quia recta AC.
cadit in parallelas AB. CD.
angulus A. æqualis est alterno
ACD. Et quia BC. cadit in ead-
em, angulus ECD. externus
b æqualis est interno B. Tota-
Prop. *lis ergo ACE. æqualis est*
duobus internis & oppositis
A. & B.

Prob. 2. Angulus ACB cum
externo ACE. ^c valet duos re- e. 13.
ctos, sed angulus ACE. ^d æqua- Prop.
lis est angulis A & B. ergo an- d. 32.
gulus C. cum angulis A & B. Prop.
valent duos rectos, ergo tres an-
guli, &c. Huius propositionis au-
tor fertur Pythagoras Samius
circa annum ante Christ. 650.

Corol. 1. Omnes tres anguli
vnius trianguli, sunt æquales
tribus cuiuscunque alterius triā-
guli simul sumptis; & quando
duo sunt æquales duobus, erit &
reliquus reliquo.

Corol. 2. In triangulo Isosceli
rectangulo, anguli ad basim sunt
semirecti.

Corol. 3. Angulus trianguli æ-
quilateri est vna tertia duorū re-
ctorū, vel duæ tertiæ vnius recti.

Sch. Omnis figura rectilinea
distribuitur in tot triangula,
quot ipsa continet latera, dem-
ptis duobus, & anguli triangu-
lorū, cōstituunt angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
23.

Recta AC. BD.
qua aequales & pa-
rallelas AB. CD.
ad eandem partes coniun-
gunt: & ipsa aequales & pa-
rallelae sunt.

PRob. Duc rectam DA. qua
a 29. datas AB. CD. iungat^a tunc
Prop. anguli alterni DAB ADC. erunt
aequales: latus AB ponitur æ-
quale lateri CD. latus AD. est
b 4. commune^b ergo bases AC. DB.
Prop. sunt æquales. ^b Ergo anguli
e 27. CAD. ADB. sunt æquales: ^c et-
Prop. go rectæ AC. DB. sunt paral-
lelae.

PROPO:

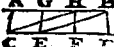
PROPOSITIO XXXIV.

A B *Parallelogrammorum*
 spatiorum A B. C D. quæ *Theor*
C D *ex aduerso & latera A B.* *24.*

CD: AC BD. & *anguli AD. BC.*
aqualia sunt inter se, & diame-
ter A D. illa bisariam secat.

Prob. Rectæ A B. C D. ponun-
 tur parallelæ, ^a ergo angu- *a 29.*
 lus B A D. angulo C D A. & angu- *Prop.*
 lus C A D. angulo A D B. sunt
 æquales, cum sint alterni. Ergo
 triangula A B D. A C D. habent
 duos angulos æquales alterum
 alteri, & ipsis commune latus
 A D. adiacet, ^b ergo reliqui an- *b 26.*
 guli B. & C. sunt æquales, & *Prop.*
 reliqua latera, A B. ipsi C D. &
 B D. ipsi A C. erunt æqualia, cum
 æqualibus angulis, nempe alter-
 nis opponantur ^c Ergo trian- *c 4.*
 gula A B D. A C D. æqualia in- *Prop.*
 ter se.

PROPOSITIO XXXVI.

Theo. 26. *Parallelogramma* AE. HD. *super equalibus* *basibus* CE FD. & *in iisdem* *parallelis* AB CD. *con-* *stituta, inter se sunt equalia.*

a 34. **P**rob. Connectantur parallelogramma rectis CH EB. ¹
Prop. quæ erunt æquales & parallelæ.
b 35. Hoc posito, parallelogrammum
Prop. AE. æquale est ipsi CB. & parallelogrammum CB. ipsi HD. ^c
e 1. ergo parallelogramma AE. HD.
Ax. sunt æqualia.

PROPOSITIO XXXVII:

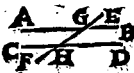

Triangula Thea.
ACD. FCD. 27.

*super eadem ba-
si CD. & in iisdem paral-
lelis ABCD. constituta, sunt
inter se aequalia.*

PRob. Per D. ducas DE. pa- a 3r.
rallelam rectæ CA. & DB. ip- Prop.
si CF. parallelogramma AD b 35.
CB. erunt æqualia: c sed eo- Prop.
rum dimidia sunt triangula c 34.
ACD. FCD. d ergo triangula Prop.
ACD. FCD. sunt æqualia. d 7.
Ax.

PROPOSITIO XXVIII.

Theor.
19 *Si in duas re-*
ctas AB, CD.
recta EF. inci-

dens, externum angulum
AGE. interno & opposito &
ad easdem partes GHC. e-
qualem fecerit: aut internos
& ad easdem partes AGH.
GHC. duobus rectis aqua-
les fecerit: parallela erunt
inter se recte.

¶ 15.
Prop. **P**ROBATUR 1^a pars. Angulo
h 1. AGE. ^a æqualis est angulus
Ax. BGH. angulus CHG. æqualis
c 27. ponitur angulo AGE ^b ergo
Prop. alterni BGH. GHC. sunt æqua-
les. ^c ergo rectæ AB, CD. sunt
parallelae.

Liber primus.

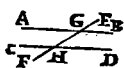
57

Probatur 2^a. Angulus EGA. d 13.
cum angulo AGF. d valet duos Prop.
rectos, anguli AGH GHC. po-
nuntur æquales duobus rectis:
ergo anguli EGA GHC. sunt I.
æquales. Ergo rectę AB. CD. Ax.
sunt parallelę per priorem par-
tem huius.

Ex secunda parte huius propo-
sitionis, constat sufficienter de
Veritate vndecimi Axiomatis.

PROPOSITIO XXIX.

Theo.
20.

*In parallelas
rectas AB. CD.
recta EF. inci-*

*dens; 1. & alternos angulos
BGH. GHC. equales inter
se facit, 2. & externum
EGB. interno & opposito &
ad easdem partes EHD. a-
qualem 3. & internos & ad
easdem partes AGH. CHG.
duobus rectis equales.*

PROBATUR 1. pars. Anguli D
HG. GHC. ^a valent duos
Prop. rectos : anguli item DHG.
b 28. BGH. ^b valent duos rectos, ^c er-
Prop. go anguli BGH. GHC. sunt
c 3. aequales.
Ax.

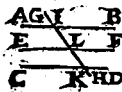
Prob. 2. Anguli EGB. BGH.
^a valent duos rectos : anguli

BGH, GHD. $\therefore$ valent duos rectos, ergo anguli EGB. EHD. sunt æquales.

Prob. 3. Rectæ AB. CD. ponuntur parallelæ^d ergo neque^{d 35. Def.} versus A. neque versus B. concurrunt, ergo tam versus A quam B. anguli interni ad easdem partes sunt æquales duobus rectis, * si enim ex aliqua parte essent^e ii. minores ex ea concurrerent. *Ax.*

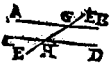
Coroll. Omne parallelogrammum, habens unum angulum rectum, est parallelogrammum rectangulum.

PROPOSITIO XXX.

Theo. *Quæ eidem re-*
21. *ctæ EF. paralle-*
la AB. CD. &
inter se sunt parallela.

29. *Prop.* **P**Rob. In has tres rectas in eo-
 dem plano positas si cadat
 recta GH. angulus AIL. equalis
 erit angulo ILF. ^a quia sunt al-
 terni; & angulus externus ILF.
 angulo LK D. interno & oppo-
 sito ^b ergo anguli AIL. LK D.
^{1.} *Ax.* sunt æquales ^c ergo rectæ AB.
^{27.} *Prop.* CD. sunt parallelæ.

PROPOSITIO XXXI.

 A dato pun- Prob.
cto G. data re- 10.
cta CD. paral-
lelam rectam lineam AB.
ducere.

EX G. in datam CD. duc re-
 ctam GH. utcumque, & an-
 gulo GHD. constitutur æqua- a 23.
 lis ad G. nempe angulus HGA, Prop.
 b erit recta AB. ipsi CD. paralle- b 27.
 la, quia anguli alterni AGH. Prop.
 DHG. sunt æquales.

PROPOSITIO XXXII.

Theo. **A D** *Omnis trianguli*
22. *ABC. uno latere BC.*
producto in E. exter-
nus angulus ACE. duobus
internis & oppositis ABC.
BAC. æqualis est: & trian-
guli, tres interni Anguli
A.B.C. duobus rectis aqua-
les sunt.

a 31. **P** *Rob. prima pars. ^a Ducatur*
Prop. *ex C. recta CD. parallela re-*
ctæ AB. tunc quia recta AC.
cadit in parallelas AB. CD.
angulus A. æqualis est alterno
ACD. Et quia BC. cadit in eaf-
dem, angulus BCD. externus
b æqualis est interno B. Tota-
Prop. *lis ergo ACE. æqualis est*
duobus internis & oppositis
A. & B.

Prob. 2. Angulus ACB cum
externo ACE. ^c valet duos re-
ctos, sed angulus ACE. ^d æqua-
lis est angulis A & B. ergo an-
gulus C. cum angulis A & B.
valent duos rectos, ergo tres an-
guli, &. Huius propositionis au-
tor fertur Pythagoras Samius
circa annum ante Christ. 650.

Prop. d. 32.
Prop.

Corol. 1. Omnes tres anguli
vnius trianguli, sunt æquales
tribus cuiuscunque alterius trian-
guli simul sumptis; & quando
duo sunt æquales duobus, erit &
reliquus reliquo.

Corol. 2. In triangulo Isosceli
rectangulo, anguli ad basim sunt
semirecti.

Corol. 3. Angulus trianguli æ-
quilateri est vna tertia duorum re-
ctorum, vel duæ tertiæ vnius recti.

Sch. Omnis figura rectilinea
distribuitur in tot triangula,
quot ipsa continet latera, dem-
ptis duobus, & anguli triangu-
lorum, cōstituunt angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
23.

Recta A C. BD.
que aequales & pa-
rallelas A B. C D.
ad eandem partes coniun-
gunt: & ipsa aequales & pa-
rallelae sunt.

PROB. Duc rectam D A. qua
a 29. datas A B. C D. iungat: tunc
Prop. anguli alterni D A B A D C. erunt
aequales: latus A B ponitur ae-
quale lateri C D: latus A D. est
b 4. commune, ergo bases A C. D B.
Prop. sunt aequales. b Ergo anguli
a 27. C A D. A D B. sunt aequales: er-
Prop. go rectae A C. D B. sunt paral-
lelae.

PROPO:

PROPOSITIO XXXIV.

Parallelogrammorum
spatiorum AB. CD. qua
ex aduerso & latera AB.

Theor
24.

CD: AC BD. & anguli AD. BC.
aqualia sunt inter se, & diame-
ter AD. illa bifariam secat.

Prob. Rectæ AB. CD. ponun-
tur parallelæ, ^a ergo angu-
lus BAD. angulo CDA. & angu-
lus CAD. angulo ADB. sunt
æquales, cum sint alterni. Ergo
triangula ABD. ACD. habent
duos angulos æquales alterum
alteri, & ipsis commune latus
AD. adiacet, ^b ergo reliqui an-
guli B. & C. sunt æquales, &
reliqua latera, AB. ipsi CD. &
BD. ipsi AC. erunt æqualia, cum
æqualibus angulis, nempe alter-
nis opponantur ^c Ergo trian-
gula ABD. ACD. æqualia in-
ter se.

a 29.
Prop.

b 26.
Prop.

c 4.
Prop.

PROPOSITIO XXXV.

Theo.
28.

Parallelo-
gramma AD.
FD. super ea-
dem basi CD.

Et in iisdem parallelis AB.
CD. constituta, inter se sunt
aequalia.

In tribus modis potest contin-
gere, si ut vides in 1. figura, sic
dico Rectae AE. FB. sunt^a aequa-
les, quia sunt^b aequales rectae
CD. Rectae AC. ED. sunt^c aequa-
les: angulus CAE. d. aequalis est
angulo DFB. externus interno &
opposito, ergo triangulum CAE.
aequale est^e triangulo DFB. f. ad-
dito ergo communi FCD. fient
parallelograma AECD, FBCE.
aequalia.

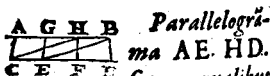
Si ut in 2.^a Rectae AE. FB. sint

æquales ut prius :^f dempta igitur f 3.
 communis FE. erunt æquales Ax.
 AF. EB. Rectæ AC. BD. sunt
 æquales: anguli A & E sunt^h æ- g 34.
 quales, ⁱ ergo triangula FAC. h 29.
 BED. sunt æqualia. addito ergo Prop.
 communis trapezio E F C D. pa- i 4.
 rallelogramma AECD. FBCE. Prop.
 erunt æqualia. l 2.

Si ut in 3^a. idem reperio. Rectæ Ax.
 AE. FB. sunt^m æquales ipsi CD. m 34.
 ergo & inter se: ergo recta AF. Prop.
 æqualis est rectæ EB. Rectæ AC. n 1.
 ED. sunt^p æquales, anguli item Ax.
 E & A sunt^q æquales: ergo tria- p 34.
 gula ACF. EDB. sunt æqualia: Prop.
 ergo utrique trapezio si addas q 19.
 commune CGD. & tollas GEF. Prop.
 triangulum similiter commune, r 4.
 parallelogramma AD. CB. erunt Prop.
 æqualia.

PROPOSITIO XXXVI.

Theo.
26.

Parallelogramma AE. HD. super equalibus basibus CE FD. & in iisdem parallelis AB CD. constituta, inter se sunt equalia.

- P**Rob. Connectantur parallelogramma rectis CH EB.
 a 34. Prop. quæ erunt æquales & parallelæ.
 b 35. Hoc posito, parallelogrammum
 Prop. AE. æquale est ipsi CB. & parallelogrammum CB. ipsi HD. ergo parallelogramma AE. HD. sunt æqualia.
 e 1. Ax.

PROPOSITIO XXXVII.

Triangula *Theo.*
A C D. F C D. 27.

*super eadem ba-
si CD. & in iisdem paral-
lelis ABCD. constituta, sunt
inter se equalia.*

PRob. Per D. ducas DE. pa- a 31.
rallelam rectæ CA. & DB. ip. Prop.
si CF. parallelogramma AD b 35.
CB. erunt æqualia : c sed eo- Prop.
rum dimidia sunt triangula c 34.
ACD. FCD. d ergo triangula Prop.
ACD. FCD. sunt æqualia. d 7.
Ax.

PROPOSITIO XXXVIII.

Theo.
28.

Triangula ACE. BFD. sunt per equalibus basibus CE. FD. & in iisdem parallelis ABCD. equalia sunt inter se.

31.
Prop.
b 36.
Prop.
c 34.
Prop.
d 7.
Ax.

Prob^a Ducatur EG. parallela ipsi AC. & FH ipsi BD. ^b erunt parallelogramma AE. BF. æqualia. ^c Horum dimidia sunt triangula ACE. BFD. ^d Ergo sunt inter se æqualia.

PROPOSITIO XXXIX.

Equalitria- Theor.
gula ABC. 29.
DBC. super

*eadem basi BC. & ad easdem
partes constituta, & in ijs-
dem sunt parallelis. Hoc est
AD. est parallela BC,*

Prob Si negas AD. & BC. esse
parallelas; sit AE. cui recta a 31.
BD producta occurrat in E. Du- Prop.
cta ergo recta CE. b 37.
ABC. EBC erunt æqualia, quod Prop.
fieri nequit: nam triangulum
DBC. ponebatur æquale trian-
gulo ABC. Quod si dicas AF. &
BC. esse parallelas, eadem repe-
retur demonstratio, & sequetur
totum & partem esse æqualia.

PROPOSITIO XL.

Thes.
30.

*Æqualia trian-
gula ABC.
DEF. super æ-
qualibus basibus BC. EF. &
ad easdem partes constituta,
& in iisdem sunt parallelis
AD BF.*

æ 3.
Prop.

PRob. Si negas rectas AD.
BF. esse parallelas, sit AG,
cui occurrat ED. producta in G.
Tunc ducta GF. erunt trian-
gula GEF. ABC. æqualia: po-
nebantur autem æqualia trian-
gula ABC. DEF. ergo totum
GEF. & pars DEF. eidem
triangulo ABC. erunt æqua-
lia.

PRO-

PROPOSITIO XLI.

A **E** **F** Si parallelogram- Theo.
 mum **A** **E**. **C** **D**. 31.
C **D** cum triangulo **F**
C **D**. basim **C** **D**. habuerint
eandem, & in iisdem paral-
lelis **A** **F**. **C** **D**. fuerit: pa-
rallelogrammum **C** **E**. du-
plum erit trianguli. **F** **C** **D**.

PRob. Ducatur diameter
A **D**. Triangula **F** **C** **D**. **A** **C** **D**.
^a sunt æqualia; Parallelogram- ^a 37.
mum **C** **E**. ^b est duplum trianguli ^b Prop.
A **C** **D**. ^c ergo & trianguli **C** **F** **D**. ^c 34.
^c 6. ^c Prop.
Ax.

PROPOSITIO XLII.

Prob.
IX.

Dato triangulo ABC. aequale parallelogrammum GC. constituere in dato rectilineo angulo D.

e 10.

Prop.

b 31. p

e 23.

Prop.

d 31.

Prop.

DActi trianguli ABC. Basim BC. divide^a bisariam in E. ductaque EA. ^b agatur per A. recta AH. parallela ipsi EC. ad punctum H. ^c facto angulo GEC. ipsi D. ^d equali: ^d educatur ex E. recta EH. ipsi EG. parallela. tunc figura GE. erit parallelogrammum. cum latus GH. ponatur parallelum ipsi EC. & latus CH. ipsi EG. Quod autem sit tale, quale petitur sic

Probatum. Triangula ABE. AEC.

e 38. sunt e ^e equalia: triangulum AEC. est

Prop. f dimidium parallelogrammi, super

f 41. eadem basi EC. constituti: ergo totum

Prop. triangulum ABC est e ^e aequale pa-

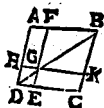
g 6. rallelogrammo GC. habet autem pa-

ix. rallelogrammum ex constructione an-

gulum GEC. ^e qualem dato angulo D,

quod petebatur.

PROPOSITIO XLIII.

Omnis paral-
lelogrammi, Theor.
32.
cōplementa eo-
rum quæ circa
diametrum sunt

parallelogrammorum, inter
se sunt æqualia.

IN hac figura, parallelogram-
ma circa diametrum sunt, FK.
HE. complementa verò dicuntur
parallelogramma AG. GC. Eu-
clides verò dicit hæc comple-
menta semper esse æqualia.

Prob. triangula BAD. BCD.
sunt æqualia: Itémque triangu- a 34.
Prop.
la BKG. BFG. & GED. DHG.
ergo si ab æqualibus triangulis
BAD. BCD. tollas æqualia, nē-
pe BKG. ipsi BFG. & GHD. ipsi
GED. complementa GA. GC.
quæ remanent, erunt æqualia.

Q. E. P.

G ij

PROPOSITIO XLV.

Data rectilineo AD. & quale paral-
lelogrammum 13.
E D. consti-
tuere, in dato

rectilineo angulo F.

Divide rectilineū in triāgula, recta
CB, a fiat parallelogrammū EI. æ-
quale triangulo BCD. in angulo H. æ-
qualis ipsi F. supra latus GI a fiat pa-
rallelogrammum G D. æquale trian-
gulo A B C habens in I. angulum
G I D. æqualem ipsi H. & factum est
quod peritur. 444. Prop.

Prob. Rectæ EH KD. b eidem GI. const.
ideoque & inter se sunt c 30. parallelæ
& d æquales : angulus G I D. e æqualis Prop.
est angulo E H I. f angulus E H I. cum d 34.
angulo H I G valent duos rectos, ergo Prop.
& anguli G I H. G I D. valent duos re- e 29.
ctos : ergo g lineæ H I. I D. iacent in Prop.
directum, similiterque E G. G K. & f 13.
cum æqualibus H I. E G. æquales addi- Prop.
tæ sunt I D. G K. totæ H D. E K. sunt g 14.
æquales. ergo figura E D. est parallelo- Prop.
grammum. cuius partes sunt æquales
partibus dati rectilinei & in quo an-
gulus H. æqualis dato F. ergo, &c.

PROPOSITIO XLVI.

Prob.
34.

A data recta
A B. quadratum
ABCD. describere,

11.
Prop.

EX A & B. ^aerige perpēdicu-
lares CA. DB. æquales ipsi
AB. iunganturque recta CD. &
factum est quod petitur.

b 10.

Def.

c 28.

Prop.

d Ex

const.

e 33.

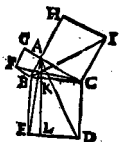
Prop.

f 34.

Prop.

Prob.^b Anguli A. & B. sunt re-
cti: ergo rectæ AC. BD. sunt ^cpa-
rallæ. Vtraque ^aest æqualis
ipsi AB ergo & inter se: ^eergo &
AB & CD. parallæ, sunt æqua-
les: ergo AC. CD. DB. sunt æ-
quales, & figura est parallelo-
gramma: cumque anguli A & B.
sint recti, ^ferunt etiam oppositi
C. & D. recti, ergo figura AB.
CD. est quadratum. Q. E. F.

PROPOSITIO XLVII.

In Rectan-
gulis triangu-
lis BAC. qua-
dratum BD.
quod à late-
re BC. re-

Theo.
33.

ctum angulum BAC. sub-
tendente describitur; equale
est eis quæ à lateribus BA.
AC. rectum angulum BAC.
continentibus, describuntur
quadratis BG. CH.

PROB. Ex puncto A. due^a re- a 31.
ctam AL. parallelam ipsi Prop.
BE. & ducantur rectæ AD. BI.
hoc posito triangula ACD. ICB.
se habent iuxta 4. nam latera
CD. CA. ^b sunt æqualia ipsis ^b 30.
BC CI. & anguli contenti ICB. Def.
ACD. æquales: cum anguli
G iiij

PROPOSITIO XLVIII.

*Si quadra- Theor
tum quod ab 34.
uno laterum*

*CB. trianguli CAB. des-
cribitur, aequale sit eis quæ
à reliquis duobus triangulæ
lateribus AB. AC. descri-
buntur quadratis: contentus
angulus CAB. sub reliquis
duobus trianguli lateribus
AB. AC. rectus est.*

PRob. ^a ducatur ex A. ipsi ^a 11.
AB. perpendicularis AD. Prop.
ipsi AC. æqualis, iungatur-
que recta DB. hoc posito sic
dico ^b Angulus DAB. rectus ^b 10.
est, ^c ergo quadratum rectæ ^c Def.
DB. æquale est quadratis re- ^c 47.
ctarum BA. AD. vel AC. Prop.

Iam quadratum
 ipsius CB. ex
 hypoth. æquale

est quadratis earundem CA.

21. AB. *d* ergo rectæ CB. BD
Ax. sunt æquales Ergo triangu-

8. CAB. ADB. habent tria late-

Prop. ra æqualia. *e* Ergo habent & an-
 gulos æquales qui æqualibus la-
 teribus respondent. Ergo si an-
 gulus DAB. rectus est, erit
 etiam rectus CAB. cum latera
 DB. BC. sint æqualia.

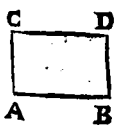

EVCLIDIS

ELEMENTVM II.

DEFINITIONES.

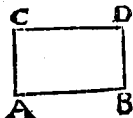
I.

Omne paral-
lelogrammū
rectangulum
ABCD. cō-
tineri dicitur

sub duabus rectis AB. BD.
que rectum comprehendunt
angulum ABD.

Q Vemadmodum in circulo
cognita diametro, tota eius
area cognoscitur, sic expressis
duabus lineis quæ angulū rectū
continent in parallelogrammo
rectangulo, statim tota eius
quantitas intelligitur, nimirum
latitudo & longitudo.

Obserua 1. Illud parallelogrammum dici reſtangulum quod vnū habet angulum reſtum. Si enim vnus eſt reſtus a b ſerunt & re-

29.

1.

34. liqui reſti.

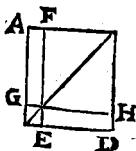
1.

Obſerua 2. In ſequentibus nomine reſtanguli, Euclidem ſemper intelligere parallelogrammum reſtangulū, licet viſ nominis id non exigat.

3. Geometras omne parallelogrammum exprimere duas tantum nominando literas, quæ per diametrum opponuntur. Vt appoſitum parallelogrammum appellant. A D.

4. Cognitis lateribus reſtanguli, inueniri eius aream ex multiplicatione numeri vnus lateris in numerum alterius lateris circa eundem angulum. Similitérque cognita area reſtanguli & vno laterum, inueniri alterum latus ſi diuidatur numerus areæ per numerum lateris dati, quotiens enim erit latus quæſitum.

II.

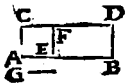
Omnis
parallelo-
grāmi spa-
tij unum-
quodlibet
eorum quæ

circa diametrum illius sunt,
parallelogrammorum, cum
duobus complementis, gno-
mon vocetur.

IN parallelogrammo AD. pa-
rallelogrammum GE. cum
duobus complementis GF. EH.
vocatur *γνομών*, quod Latine
normam sonat, eius enim spe-
ciem nobis exhibet.

PROPOSITIO I.

Theo.
I.

*Si fuerint
duae rectae G.
A B. secetur-
que altera ip-
sarum A B. in
quotcunque segmenta A E.
E B. comprehensum rectan-
gulum C B. sub duabus re-
ctis A C. hoc est G. & A B.
equale est comprehensis re-
ctangulis C E. F B. quae sub
insecta C A. & quolibet seg-
mentorum A E. E B.*

PRob. Ex punctis A & B eri-
ge ^a perpendiculares A C.
BD. aequales datae G. & ducatur
recta C D. sicque fiat ^{b c} ex li-
neis C A. hoc est G. & A B.
Rectangulum C B. Rectam A B.

utrunque diuide in E. & fiat
^d E F. parallela & æqualis ipsi ^{d31 x}
 AC. erunt CE. FB. rectangula. ^{e 3. x}
 Nam angulus F E B. rectus est ^{e 29.}
^e quia æqualis ipsi A. & conse- ^{f 28.}
 quenter reliqui anguli, & late- ^{1.}
 ra ^e lateribus oppositis æqualia. ^{g 34}
 Hæc autem duo rectangula CE. ^{1.}
 B F. simul sumpta sunt æqua-
 lia totali B C. hoc est partes
 toti. ^h Q. E. P. ^{b 19.}

Idem patet in numeris, puta ^{a.}
 6. & 2. diuide 6. in 2. & 4. dico
 11. numerum productum ex 6.
 in 2. æqualem esse duobus nu-
 meris 4. & 8. qui sunt ex multi-
 plicatione duorum in duo, & in
 quatuor.

PROPOSITIO II.

Theo.
2.

E G H F

A C D B

Si recta li-
nea AB. secta
sit utcumque
puta in C. &
D. Rectangu-
la EC. GD.

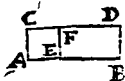
HB. comprehensa sub tota
AE. hoc est AB. & quoli-
bet segmentorum AC. CD.
DB. equalia sunt ei, quod à
tota AB. fit quadrato AF.

46
I. **P**Rob. Ex AB. fiat ^a quadra-
tum EB. ex C. & D. eri-
gantur ^b CG. DH. parallelae
31.1 & æquales. ipsi AE. hoc po-
3.1 sito, erit rectangulum EC.
comprehensum sub tota AE.
30. hoc est AB. & segmento
Def. AC. & eodem modo rectan-
gula

gula GD. HB. sub tota. & utrolibet segmentorum. Cum ergo rectangula E C. GD. HB. sint ^d partes omnes suo toti quadrato AF. æquales, patet rectangula comprehensa sub A E. hoc est AB. & segmentis AC. CD. DB. æqualia esse quadrato lineæ AB. Q. E. P.

In numeris diuide 10. in 7. & 3. dico 70 & 30. qui producuntur ex multiplicatione 10. in 7. & 3. æqualia esse 100. quadrato numeri 10.

PROPOSITIO III.

Theo.
3.

Si recta linea
AB. secta sit
utcuque in E.
Rectangulum

CB. sub tota AB. & uno seg-
mentum AC. hoc est AE. co-
prehensum, aequale est & re-
ctangulo FB. quod sub seg-
mentis BE FE. hoc est EA.
comprehenditur, & illi quod
a predicto segmento AE. des-
cribitur quadrato CE.

PRob. Datam AB. seco utcu-
que in E. ex punctis AEB. eri-
go^a perpendiculares AC. EF. BD.
parallelas^b inter se & æquales
segmento AE. tum duco rectam à
puncto C. ad D. quæ erit paral-
lela^c ipsi AB Hoc posito sic di-
co, AC. est æqualis^d ipsi AB. er-
go rectangulum AD. est com-
p.

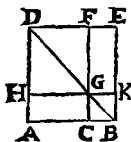
prehensum sub tota AB & vno
segmentorum AC. hoc est AE.
Rursus FE. est ^d æqualis ipsi
EA. ergo rectangulum FB. est
comprehensum sub segmentis
BE. EF. hoc est AE. Denique pa-
rallelogrammum AF. quadratum
est ^e cum AC. EF. sint ^d perpendi- ^{e 3 L. d}
culares ipsi AE. & eidem æqua- ^{I.}
les. Ergo cum rectangulum AD.
æquale sit quadrato AF. & re-
ctangulo FB. patet rectangulum
sub tota AB. & segmento AE. æ-
quale esse rectangulo compre-
hensum sub segmentis AE. EB.
& quadrato prædicti segmenti
AE. Q. E. P.

In numeris deuide 10. in 7. &
3. numerus 70. productus ex 10.
in 7. æqualis est numero 21. qui
ex 7. in 3. producitur; vna cum
49. quadrato prioris partis 7.

PROPOSITIO III.

Theo.

4.

Si recta linea
AB. secta sit
utrinque, in C.
quadratum AE.
quod à tota A
B. describitur,
aquale erit & quadratis HF.
CK. quae à segmētis AC. CB.
describuntur & ei quod bis
sub segmētis AC. CB. cōpre-
henditur rectangulo nempe
rectangulis AG. GE.

46
 I. Prob. Super datam AB. fiat ^a qua-
 dratū AE. ducas diametrum DB.
 31. I. ex C. fiat CF. parallela ^b rectae BE. se-
 30. cans diametrum in G. per quod age
 Def 1 HK. parallela ^b ipsi AB. hoc posito sic
 5. I. dico. Trianguli ADB. latera AD. AB.
 31. I. sunt ^c æqualia, ergo anguli ADB. A
 29. I. BD. sunt ^d æquales, ergo semirecti,
 c cum angulus A sit rectus. Idemq; di-
 cendum de triangulo EDB. Rursus

Liber secundus. 23

angulus DFG. rectus f est, angulus F
 DG ostensus est semirectus, ergo an- g 32.
 gulus FGD. etiam semirectus g est, er- 1.
 go latera DF. FG sunt h equalia: sed h 6. x.
 ipsis etiam sunt xqualia i latera op i 34.
 posita DH. HG ergo parallelo 1.
 grammum FH. quadratum k est. Ea- k 30.
 dem de causa quadratum erit CK Def.
 ergo HF. CK, quadrata sunt seg-
 mentorum AC. CB. cum latus HG.
 sit equale i ipsi AC. Similiter rectan-
 gula AG. GE. continentur sub
 segmentis AC. CB. quia CG. GK.
 sunt xquales ipsi CB. cum CK sit
 quadratum, & GF. item xqualis re-
 ctz HG. ob quadratum HF. hoc
 est rectz AC. Igitur cum quadratum
 AE. sit equale quadratis HF. CK.
 & rectangulis AG. GE. verum est
 quadratum AE. super datam AB.
 xquale esse quadratis segmentorum
 AC. CB. & rectangulo compre-
 henso sub iisdem segmentis, bis
 sumpto.

Si diuidas 6 in 4. & 2. quadratum.
 6. hoc est 36. equale est quadratis
 partium 4. & 2. hoc est 16. & 4. vna
 cum numero 8. bis repetito qui fit 4
 partibus 2. & 4. in se multiplicatis.

PROPOSITIO V.

Theo.

f.

Si recta linea AB. secetur in equalia C. & non equalia D.

Rectangulum LD. sub inaequalibus totius AB. segmentis AD. DG. hoc est DB. comprehensum, una cum quadrato HF. quod ab intermedia sectionum CD. equale est ei quod à dimidia CB. describitur quadrato CL

a 4^s **P** Rob Super dimidia CB fiat a quadratum CL. ductaque diametro
 x. BE. agatur^b per D. recta DF. ipsi
 b 31.1 B i. parallela: ex eadem recta B i.
 sume BK. æqualem ipsi DB. & per
 punctum K b agatur KL ipsi AB.
 parallela & addatur AL. parallela
 c 30. ipsi BK. hoc posito sic dico, triangu-
 Def. li ECB. angulus C. rectus est, c &
 d 5.1. latera CE, CB. equalia, ergo d ang

guli E. & B. sunt æquales. Ergo $\angle$ E. $\angle$ B. $\angle$ 32.1
 mirexi. Item, ergo $\angle$ anguli CEB. $\angle$ 29.
 IBE sunt æquales & semirecti ob I.
 eandem rationem. Rursus in paral-
 lelogrammo DI. angulus DBI. re-
 ctus est ex constructione, ergo $\angle$ an-
 gulus BDF. rectus. Nunc in triangulo
 BDG. angulus D. rectus est: angu-
 lus DBG. probatus est semirectus,
 ergo $\angle$ & angulus BGD. semirectus
 est: ergo & latera DB. DG. sunt $\angle$ 36.1
 equalia: ergo $\angle$ rectangulum ID. est $\angle$ 1.
 subinequalibus segmentis AD. DG. $\angle$ def. 2.
 hoc est DB. contentum. Eodem mo-
 do demonstrabitur parallelogram-
 mum HF. esse quadratum supra
 segmentum intermedium HG. hoc
 est CD. nam rectangulum LG. equa-
 le est ipsi DI. cum utrumque sit æ-
 quale ipsi CK. nam LC. & CK.
 sunt i supra equales bases & inter $\angle$ 36.
 easdem parallelas: CG vero & GI. $\angle$ 1.
 sunt complementa k æqualia, quibus $\angle$ 43.
 si addas commune DK. erunt æqua- $\angle$ 1.
 lia CK. & DI. cetera autem nempe
 HF. CG. sunt communia.

Divide 10 æqualiter in 5. & 5 in-
 æqualiter in 7. & 3. eritque numerus
 21. ex 7. in 3. una cum quadrato nu-
 meri intermedii 2. quod est 4. æqua-
 le quadrato dimidij 5. hoc est nu-
 mero 25.

PROPOSITIO VI.

Theo.
7.

Si recta linea AB. secetur bifariam C. ei- que recta qua- dam BD. in rectum adijcia- tur, rectangulum AI. com- prehensum sub tota AB. cum adiecta BD. & sub adiecta DI. hoc est BD. una cum quadrato KG. à dimidia KH. hoc est CB. equale est quadrato CE. à linea CD. que tum ex dimidia CB. tum ex adiuncta BD. componitur tanquam una li- nea, descripto.

46. **P**rob. Super rectam CD. a fiat
I. quadratum CE. per B. age BG.
b 3 } *parallelam b ipsi DE. sume DI. & qua-
I. lem ipsi DB. & ex I. age IL. paral-
lelam

Ielam & æqualem ipsi DA. iungatur-
 que recta LA. quo facto sic dico. Re-
 ctangula LG. KB. sunt inter easdem
 parallelas & supra æquales bases, ^b er. b 36.
 go æqualia. Eidem KB. ^c æquale est r.
 complementum HE. ergo erit & HE. c 41.
 æquale ipsi LC. & additis communi-
 bus CH. BI. gnomon GD. IC. æqua-
 lis erit toti rectangulo AI. quod con-
 tinetur sub rota AB. cum adiecta BD.
 & sub adiecta DI. hoc est BD. Iam
 yero gnomon GD. IC. adiecto qua-
 drato KG. partis dimidiz KH. ^d hoc d 34.
 est CB. sic æqualis quadrato ipsius I.
 CD. quæ est pars dimidia cum adiun-
 ctæ. Ergo parallelogrammum AI.
 adiecto eodem quadrato KG. fiet æ-
 quale eidem quadrato CE.

In numeris. 10. secantur bifariam in
 5. & 5. addatur ei numerus 2. nume-
 rus 24. qui producitur ex toto com-
 posito 12. in adiunctum 2. vna cum
 quadrato 15. quadrato dimidijs æqua-
 lis est 49. quadrato numeri 7. qui ex
 dimidio 5. & adiecto 2. componitur.

PROPOSITIO VII.

Theo.
7.

Si recta linea
A C B *AB. secetur ut-*
K **M** *cunque in C.*
D **E** *quod à tota AB.*
F **G** *fiet, quodque*
ab uno segmen-

torum CB. utraque simul
quadrata AE. EF. equalia
sunt & illi quod bis sub tota
AB. & dicto segmento CB.
comprehenditur rectangulo
AM. MF. & ei quod à reli-
quo segmento AC. fit qua-
drato HD.

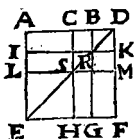
46 **P** Rob. Super A B. ^a fiat qua-
dratum AE. sume B M. ²-
qualem ipsi CB. ducantur CL.
36. MK. ^b parallelæ ipsis B E. A B.
1. produc BE. in G. sic ut EG. fit

æqualis ipsi BM. ^c hinc erit MG.
 æqualis ipsi BE. fiat quadratum ^{ex}
 EF. hoc posito quadratum totius ^{ax}
 AB. quod est AB. cum quadrato
 segmenti CB. ^d hoc est EF. æ. ^d ex
 qualia sunt rectangulis AM. ME. ^{const.}
 (quæ sumuntur sub tota AB. &
 segmento BC. cum BM. sit ipsi
 BC. æqualis & in rectangulo
 MF latera MG. FG. sint æqualia
 ipsis BE. BM. hoc est AB. CB.)
 vna cum quadrato alterius seg-
 menti AC. quod est KL. totum
 videlicet partibus omnibus.

Divide 6. in 4. & 2. quadratum
 totius 6. nempe 36. vna cum qua-
 drato ipsius 2. hoc est 4. æqualia
 sunt numero 40. qui fit ex nu-
 mero 6. bis ducto in 2 hoc est 12.
 vna cum quadrato alterius par-
 tis 4. quod est 16.

PROPOSITIO VIII.

Theo.
8.

Si recta
linea AB.
secetur ut-
cunque in
C. rectan-

gulum I B. quater compre-
hensum sub tota AB. & uno
segmentorum B R. hoc est
B C. cum eo quod à relicto
segmento A C. hoc est L S. sit
quadrato L H. equale est ei
quod à tota AB. & dicto seg-
mento B D. hoc est B C. tan-
quam ab una A D. describi-
tur quadrato A F.

P Rob. Recta AB. secetur in C. adija-
ciatur in rectum BD. ipsi BC. &
qualis. Super tota AB. & adiuncta
BD. hoc est super AD. fiat quadratum
ED ex punctis B. & C. duc rectas BE.
CH, ipsi DF. parallelas acceptisque

DK. KM. ipsius DB. BC. æqualibus,
 duc rectas KI. ML. ipsi DA. paralle-
 las. Hoc posito sic dico, circa R. con-
 stituta sunt quadrata quatuor, quo-
 rum latera omnia ipsi BC. sunt æ-
 qualia. Ducta diametro ED. comple-
 menta AR. RF. sunt æqualia, sunt
 que rectangula sub rota AB. & vno
 segmento BR. hoc est BC. eodẽque
 modo IS. SG. sunt complementa æ-
 qualia, quibus si addas quadrata æqua-
 lia SR. BK. fient rectangula duobus
 præcedentibus æqualia cum sint inter
 easdem parallelas & æquales bases,
 ergo quatuor illa rectangula sunt sub
 rota & vno segmento. Quod si qua-
 tuor illis rectangulis addas quadratum
 IH. alterius partis LS. hoc est AC.
 vides illa omnia simul sumpta esse æ-
 qualia quadrato ED. quod sit su-
 pra AD.

Si 6. secetur in 4. & 2. & ducatur
 quater numerus 6. in 2. fient 48. &
 addatur quadratum ipsius 4. hoc est
 16 fiet numerus 64. æqualis quadrato
 ipsius 8. qui numerus componitur ex
 toto 6. & parte 2.

a Ed
 const.
 b 31.
 I.

PROPOSITIO IX.

Theo.
9.

Si recta linea AB secetur in equalia in C. & non equalia in D. quadrata quæ ab inæqualibus totius segmentis AD. DB. fiunt, duplasunt, & eius quod à dimidia AC. & eius quod ab intermedia sectionum CD. fit, quadratorum.

Prob. Secetur recta AB. æqualiter in C. & non æqualiter in D. Ex C. erigatur CE. perpendicularis ipsi AB. & æqualis ipsi CA. vel CB. ducanturque rectæ EA. EB. Deinde ex D. erigatur DF. ipsi EC. parallela secans EB. in F. & iungatur recta GF. ipsi CD. parallela. ducaturque recta AF. hoc posito: trianguli^a isoscelis ACE. anguli A. & E. sunt^b æquales & semirecti, cum angulus ACE. sit rectus. Idem dicendum de triangulo ECB. ergo totus angulus AEB. rectus

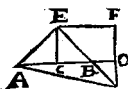
^a Ex
const.
^b 5. I.
^c 32. I.

est, iam in triangulo $E G F$. angulus G . ^d æqualis est angulo C . ^a ergo rectus, ergo anguli E . & F . ^b æquales ^c quia ^d 29. angulus E . semirectus est: ^e ergo latera ^f 1. GE . GF . æqualia. Æqualis etiam vtri- ^e 6. f. que est CD . ^a cum GD , sit parallelogrammum. Igitur si ab æqualibus CE . CB . collantur æqualia GE . GD . ^f 34. recta EG . ^f hoc est DF . ipsi DB . æ- ^g 1. qualis erit.

Nunc sic rem probo, quadratum re-
ctæ AF . ^g æquale est quadratis par- ^h 47.
tium inæqualium AD . DB . hoc est ⁱ 1.
 DF . Idem quadratum rectæ AP . ^g æ-
quale est quadratis AE . EF quæ qua-
drata dupla sunt quadratorum recta-
rum AC . dimidiæ & CD . partis se-
ctionibus interiectæ. Cum enim AC .
 CE . sint pares & AE . det quadratum
utriusque quadratis æquale, efficiet du-
plum quadrati ipsius AC . similiterque
 EF . dat duplum quadrati ipsius GF . seu
 CD . ergo quadratum ipsius AF . hoc
est partium inæqualium AD . & DF .
hoc est DB . duplum sunt quadrato-
rum AC partis dimidiæ & CD . lineæ
sectionibus interiectæ. Q E . P .

Divide 10. in 5. & 5. & in 7 & 3.
media sectio 2. quadrata 49 & 9 par-
tium inæqualium 7. & 3. sunt duplum
quadratorum 25 & 4. partis dimidiæ
5. & sectionis 2.

PROPOSITIO X.

Thea.
10.

*Si recta li-
nea AB. sece-
tur bifariam
G in C. adyctia-
tur autem ei in rectum qua-
piam recta BO. quod à tota
AB. cum adiuncta BO. &
quod ab adiuncta BO. utra-
que simul quadrata AO.
BO. duplicia sunt & eius
quod à dimidia AC. & eius
quod à composita CO. ex di-
midia CB. & adiuncta BO.
tanquam ab una describitur
quadratorum.*

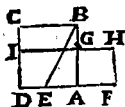
Prob. Ex C. erigatur perpēdicularis
CE. equalis ipfi AC. vel CB iūgā-
tur rectę AE. EB. ex E. fiat EF. paral-
lela ipfi CO. per O. ducatur OF. pa-
rallela ipfi CE. occurrēs rectę EB. In G.

iungaturque recta AG . Ostendatur ut
 propositione 9. angulum AEB . esse
 rectum & CEB . semirectum, ideoque
 eius alternum EGF . semirectum. *a 25.*
 Est autem b angulus F . rectus *c* ergo & *1.*
 angulus FEG . semirectus est. *d* ergo re *b 34.*
 ctæ EF . FG . æquales. Eadem ratione *1.*
 æquales sunt rectæ BO . OG . His ita *c 32. I*
 positis dico, quadratum rectæ AE . du- *d 6. I*
 plum est quadrati dimidiæ AC . co- *e 47.*
 demque modo quadratum EG . du- *1.*
 plum est quadrati EF . hoc *f* est CO . *f 34.*
 hoc est dimidiæ CB . & adiunctæ BO . *1.*
 quadratum AG . æquiualeat quadratis
 AE . EG . ergo quadratum AG . æqui-
 ualeat duplo quadrati AC . & duplo
 quadrati CO . sed idem quadratum
 AG . æquale est quadrato AO . quod
 fit tota AB . & adiuncta BO . & qua-
 drato OG . quod fit ab adiuncta OG .
 hoc est BO . Ergo quadrata AO . OB .
 æquivalent dupla quadratorum AC .
 & CO . quod erat probandum.

Numerus 10. secetur in 5. & 5. cui
 addantur 3. quadrati numeri 169. &
 9 numerorum 13. & 3. dupli sunt nu-
 merorum quadratorum 25. & 64. qui
 ex numeris 5 & 8. gignuntur.

PROPOSITIO XI.

Prob.
I.

*Datam rectā
AB. secare, ut
cōprehensū sub
tota AB. hoc*

*est CB. & altero segmento-
rum BG. rectangulum CG.
æquale sit ei FG. quod à reli-
quo segmento GA. sit qua-
drato GF.*

PRaxis. Ad punctum A. excita
perpēdiculārē AD. æqualem
datæ AB. eam secā bifariam in
E. duc rectam EB. & ipsi æqualem
facias EA. productam in F. tunc si
ex AB abscindas G. æqualem
ipsi AF quæ sita sectio erit G. Ad
demonstrationem vero, supra da-
tam AB. perficies quadratū AC.
& supra rectam AF. quadratum
FG. & rectam HG. produces in
I. hoc posito sic dico. Recta DA.
secta est bifariam in E. cique ip

æ Ex
sonst.

rectum adiecta est AF. ^b ergo re. 6. 6. 2
 ctangulum FI. quod factum est
 sub tota DA. & adiecta AF. &
 sub adiecta FH. hoc est FA. vna
 cum quadrato medię EA æqua-
 lia sunt quadrato EF. hoc est
 EB quia ponuntur æquales. Iam
 quadratum EB. ^c æquale est 47.
 quadratis BA. AE. ergo quadra-
 ta BA. AE. sunt æqualia rectan-
 gulo FI & quadrato EA. Ergo si
 commune quadratum AE. tollas,
 rectangulum FI remanebit æ-
 quale quadrato AB. hoc est AC.
 Quod si ab æqualibus AC. FI.
 tollas commune AI. remanebit
 CG rectangulum sub tota CB.
 hoc est BA. & altero segmento-
 rum GB. æquale quadrato GF.
 quod fit à reliqua parte GA. quod
 erat faciendum.

PROPOSITIO XIII

Theo.
12.

*In Oxygonijs
triangulis ACB.
quadratum à la-
tere AB. acu-
tum angulum C. subtenden-
te, minus est quadratis qua
sunt à lateribus BC. CA.
acutum angulum C. compre-
hendentibus, pro quantitate
rectanguli bis comprehensi &
ab uno laterum BC. qua
sunt circa angulum acutum:
& ab assumpta interioris linea
DC. sub perpendiculari, pro-
pe acutum angulum C.*

PRob. Constituta ut vides fi-
gura: recta BC. diuisa est ut-
cunque in D. ergo per 7.2. qua-

drata rectarum BC. DC. æqualia
 sunt rectangulo bis sumpto sub
 rectis BC. CD. & quadrato reli-
 qui segmenti BD. Addo vtrif-
 que commune quadratum rectæ
 DA. sic tria quadrata BC. DC.
 DA. æqualia sunt quadratis
 duobus BD. DA. & rectangulo
 bis sumpto sub BC. DC. Nunc qua-
 dratis duobus DC. DA. æquale 47.
 est quadratum AC. Ergo duo 1.
 quadrata rectarum BC. CA. æ-
 qualia sunt rectangulo bis sum-
 pto sub BC. DC. & quadratis
 BD. DA. hoc est AB. Ergo
 quadratum rectæ BA. minus est
 quadratis AC. CB. rectangulo
 bis sumpto sub rectis BC. DC.
 quod erat probandum.

PROPOSITIO VII.

Theo.
7.

Si recta linea
A C B *AB. secetur ut-*
K **M** *cunque in C.*
D **E** *quod à tota AB.*
F **G** *fiet, quodque*
ab uno segmen-

torum CB. utraque simul
quadrata AE. EF. equalia
sunt & illi quod bis sub tota
AB. & dicto segmento CB.
comprehenditur rectangulo
AM. MF. & ei quod à reli-
quo segmento AC. fit qua-
drato HD.

46 **P** Rob. Super **A B.** ^a fiat qua-
dratum **AE.** sume **BM.** ^z-
qualem ipsi **CB.** ducantur **CL.**
36. **MK.** ^b parallelæ ipsis **BE. AB.**
2. produc **BE.** in **G.** sic ut **EG.** fit

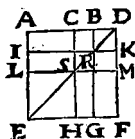
æqualis ipsi BM. ^c hinc erit MG.
 æqualis ipsi BE. fiat quadratum ^{c2.}
 EF. hoc posito quadratum totius ^{Ad}
 AB. quod est AB. cum quadrato
 segmenti CB. ^d hoc est EF. æ. ^{d ex}
 qualia sunt reſtāgulis AM. MF. ^{const.}
 (quæ ſumuntur ſub tota AB. &
 ſegmento BC. cum BM. ſit ipſi
 BC. æqualis & in reſtāgulo
 MF latera MG. FG. ſint æqualia
 ipſis BE. BM. hoc eſt AB. CB.)
 vna cum quadrato alterius ſeg-
 menti AC. quod eſt KL. totum
 videlicet partibus omnibus.

Diuide 6. in 4. & 2. quadratum
 totius 6. nempe 36. vna cum qua-
 drato ipſius 2. hoc eſt 4. æqualia
 ſunt numero 40. qui ſit ex nu-
 mero 6. bis ducto in 2 hoc eſt 24.
 vna cum quadrato alterius par-
 tis 4. quod eſt 16.

PROPOSITIO VIII.

Theo.
8.

Si recta
linea A B.
secetur ut-
cunque in
C. rectan-

gulum I B. quater compre-
hensum sub tota A B. & uno
segmentorum B R. hoc est
B C. cum eo quod à relicto
segmento A C. hoc est L S. sit
quadrato L H. equale est ei
quod à tota A B. & dicto seg-
mento B D. hoc est B C. tan-
quam ab una A D. describi-
tur quadrato A F.

P Rob. Recta A B. secetur in C. adij-
ciatur in rectum B D. ipsi B C. æ-
qualis. Super tota A B. & adiuncta
B D. hoc est super A D. fiat quadratum
E D ex punctis B. & C. duc rectas B G.
C H, ipsi D F. parallelas acceptisque

DK. KM. ipsi DB. BC. æqualibus,
 duc rectas KI. ML. ipsi DA. paralle-
 las. Hoc posito sic dico, circa R. con-
 stituta sunt quadrata quatuor, quo-
 rum latera omnia ipsi BC. sunt æ-
 qualia. Ducta diametro ED. comple-
 menta AR. RF. ^a sunt æqualia, sunt ^a *Ed*
 que rectangula sub tota AB. & vno ^b *const.*
 segmento BR. hoc est BC. eodémque ^b *31.*
 modo IS. SG. sunt complementa æ-
 qualia, quibus si addas quadrata æqua-
 lia SR. BK. fient rectangula duobus
 præcedentibus æqualia cum sint inter
 easdem parallelas & æquales bases,
 ergo quatuor illa rectangula sunt sub
 tota & vno segmento. Quod si qua-
 tuor illis rectangulis addas quadratum
 LH. alterius partis LS. hoc est AC.
 vides illa omnia simul sumpta esse æ-
 qualia quadrato ED. quod fit su-
 pra AD.

Si 6. secetur in 4. & 2. & ducatur
 quater numerus 6. in 2. fient 48. &
 addatur quadratum ipsius 4. hoc est
 16 fiet numerus 64. æqualis quadrato
 ipsius 8. qui numerus componitur ex
 toto 6. & parte 2.

PROPOSITIO IX.

Theor.
9.

Si recta linea AB secetur in aequalia in C. & non aequalia in D. quadrata quae ab inaequalibus totius segmentis AD. DB. fiunt, duplasunt, & eius quod à dimidia AC. & eius quod ab intermedia sectionum CD. fit, quadratorum.

Prob. Secetur recta AB. aequaliter in C. & non aequaliter in D. Ex C. erigatur CE. perpendicularis ipsi AB. & aequalis ipsi CA. vel CB. ducanturque rectae EA. EB. Deinde ex D. erigatur DF: ipsi EC. parallela secans EB. in F. & iungatur recta GF. ipsi CD. parallela. ducaturque recta AF. hoc posito: trianguli^a Isoscelis ACE. anguli A. & E. sunt^b aequales^c & semirecti, cum angulus ACE. sit rectus. Idem dicendum de triangulo ECB. ergo totus angulus AEB. rectus

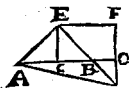
^a Ex
const.
^b 5. I.
^c 32. I.

est, iam in triangulo $E G F$. angulus G .^d æqualis est angulo C .^a ergo rectus, ergo anguli E . & F .^b æquales: quia ^d 29. angulus E . semirectus est: ergo latera ^{1.} $G E$. $G F$. æqualia. Æqualis etiam utri- ^e 6. 1. que est $C D$.^a cum $G D$. sit parallelogrammum. Igitur si ab æqualibus $C E$. $C B$. tollantur æqualia $G E$. $G D$.^f 34. resta $E G$.^f hoc est $D F$. ipsi $D B$. æ- ^{1.} qualis erit.

Nunc sic rem probo, quadratum re-
ctæ $A F$.^g æquale est quadratis par- ^g 47. tium inæqualium $A D$. $D B$. hoc est ^{1.} $D F$. Idem quadratum rectæ $A F$.^g æ-
quale est quadratis $A E$. $E F$ quæ qua-
drata dupla sunt quadratorum recta-
rum $A C$. dimidiæ & $C D$. partis se-
ctionibus interiectæ. Cum enim $A C$.
 $C E$. sint pares & $A E$. det quadratum
utriusque quadratis æquale, efficiet du-
plum quadrati ipsius $A C$. similiterque
 $E F$. dat duplum quadrati ipsius $G F$. seu
 $C D$. ergo quadratum ipsius $A F$. hoc
est partium inæqualium $A D$. & $D F$.
hoc est $D B$. duplum sunt quadrato-
rum $A C$ partis dimidiæ & $C D$. lineæ
sectionibus interiectæ. *Q. E. P.*

Divide 10. in 3. & 5. & in 7 & 3.
media sectio 2. quadrata 49. & 9 par-
tium inæqualium 7. & 3. sunt duplum
quadratorum 25. & 4. partis dimidiæ
3. & sectionis 2.

PROPOSITIO X.

Theo.
10.

Si recta li-
nea AB. sece-
tur bifariam
in C. adijcia-

tur autem et in rectum qua-
piam recta BO. quod à tota
AB. cum adiuncta BO. &
quod ab adiuncta BO. utra-
que simul quadrata AO.
BO. duplicia sunt & eius
quod à dimidia AC. & eius
quod à composita CO. ex di-
midia CB. & adiuncta BO.
tanquam ab una describitur
quadratorum.

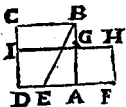
P Rob. Ex C. erigatur perpendicularis
CE. & qualis ipsi AC. vel CB. iungā-
tur rectæ AE. EB. ex E. fiat EF. paral-
lela ipsi CO. per O. ducatur OF. pa-
rallela ipsi CE. occurrēs rectæ EB. In G.

iungaturque recta AG . Ostenditur ut
 propositione 9. angulum AEB . esse
 rectum & CEB . semirectum, ideoque
 eius alternum EGF . semirectum. *a 29.*
 Est autem b angulus F . rectus c ergo & i .
 angulus FEG . semirectus est. d ergo re- *b 34.*
 ctæ EF . FG . æquales. Eadem ratione i .
 æquales sunt rectæ BO . OG . His ita *c 32. i*
 positis dico, quadratum rectæ AE . edu- *d 6. i*
 plum est quadrati dimidiæ AC . eo- *e 47.*
 demque modo quadratum EG . du- i .
 plum est quadrati EF . hoc f est CO . *f 34.*
 hoc est dimidiæ CB . & adiunctæ BO . i .
 quadratum AG . æquiualeat quadratis
 AE . EG . ergo quadratum AG . æqui-
 ualeat duplo quadrati AC . & duplo
 quadrati CO . sed idem quadratum
 AG . æquale est quadrato AO . quod
 fit à tota AB . & adiuncta BO . & qua-
 drato OG . quod fit ab adiuncta OG .
 hoc est BO . Ergo quadrata AO . OB .
 æquivalent dupla quadratorum AC .
 & CO . quod erat probandum.

Numerus 10. secetur in 5. & 5. cui
 addantur 3. quadrati numeri 169. &
 9. numerorum 13. & 3. dupli sunt nu-
 merorum quadratorum 25. & 64. qui
 ex numeris 5 & 8. gignuntur.

PROPOSITIO XI.

Prob.
I.

Datam rectā
AB. secare, ut
cōprehensū sub
tota AB. hoc

est CB. & altero segmento-
rum BG. rectangulum CG.
æquale sit ei FG. quod à reli-
quo segmento GA. sit qua-
drato GF.

PRaxis. Ad punctum A. excita
perpendicularē AD. æqualem
datæ AB. eam secā bifariam in
E. duc rectam EB. & ipsi æqualem
facias EA. productam in F. tunc si
ex AB abscindas AG. æqualem
ipsi AF. quæsitā sectio erit G. Ad
demonstrationem vero, supra da-
tam AB. perficies quadratū AC.
& supra rectam AF. quadratum
FG. & rectam HG. produces in
I. hoc posito sic dico. Recta DA.
secta est bifariam in E. cique in

Ex
const.

rectum adiecta est AF. ^b ergo re. ^b 6.2
 ctangulum FI. quod factum est
 sub tota DA. & adiecta AF. &
 sub adiecta FH. hoc est FA. vna
 cum quadrato mediæ EA æqua-
 lia sunt quadrato EF. hoc est
 EB quia ponuntur æquales. iam
 quadratum EB. ^c æquale est ^c 47.
 quadratis BA. AE. ergo quadra-
 ta BA. AE. sunt æqualia rectan-
 gulo FI & quadrato EA. Ergo si
 commune quadratum AE. tollas,
 rectangulum FI remanebit æ-
 quale quadrato AB. hoc est AC.
 Quod si ab æqualibus AC. FI.
 tollas commune AI. remanebit
 CG rectangulum sub tota CB.
 hoc est BA. & altero segmento-
 rum GB. æquale quadrato GF.
 quod sit à reliqua parte GA. quod
 erat faciendum.

PROPOSITIO XII.

Theo.
II.

*In amblygonijs
triangulis ABC.
quadratum quod
fit à latere AC. angulum ob-
tusum B. subtendente, maius
est quadratis quæ fiunt à la-
teribus AB. BC. obtusum B.
comprehendentibus, pro quã-
titate rectanguli bis compre-
hensi, & ab uno laterum
CB. quæ sunt circa angulum
obtusum, in quodcum protra-
ctum fuerit puta in D. cadit
perpendicularis AD. & ab
assumpta exterius linea BD.
sub perpendiculari AD. pro-
pe angulum obtusum ABC.*

Vult igitur in proposita fi-
gura, quadratū lateris AC.
æquale esse quadratis AB. BC. &

rectángulo ex lineis CB. DB. bis
 súpto. Sic autē probatur. Recta
 CD. diuisa est utcūque in B. ²er- ^a4.
 go quadratum rectæ CD. æquale ².
 est quadratis rectarū CB. BD. &
 rectángulo cōprehēso bis sub DB.
 BC. Adde cōmune quadratū re-
 ctæ DA erunt duo quadrata re-
 ctarum CD DA. æqualia tribus
 quadratis DA. DB. CB & rectan-
 gulo cōprehēso bis sub DB BC.
 sed quadratum rectæ AC. æqui-
 uale quadratis AD. DC igitur
 & quadratum rectæ AC. æquale
 erit tribus quadratis rectarum
 AD. DB. BC. & rectángulo
 cōprehēso bis sub DB BC.
 Nunc quadratum rectæ AB. æ-
 quale est quadratis ipsarum BD.
 DA. ergo quadratum rectæ AC.
 æquale est quadratis rectarum
 CB. BA. & rectángulo bis con-
 tento sub CB. BD. Intriángulo
 igitur, &c.

PROPOSITIO XIII

Theo.
12.

In Oxygonijs
triangulis ACB.
quadratum à la-
tere AB. acu-
tum angulum C. subtenden-
te, minus est quadratis qua
sunt à lateribus BC. CA.
acutum angulum C. compre-
hendentibus, pro quantitate
rectanguli bis comprehensi &
ab uno laterum BC. qua
sunt circa angulum acutum:
& ab assumpta interiori linea
DC. sub perpendiculari, pro-
pe acutum angulum C.

PRob. Constituta vt vides fi-
gura: recta BC. diuisa est vt-
cunque in D. ergo per 7.2. qua-

deata rectarum BC. DC. æqualia
 sunt rectangulo bis sumpto sub
 rectis BC. CD. & quadrato reli-
 qui segmenti BD. Addo vtrif-
 que commune quadratum rectæ
 DA. sic tria quadrata BC. DC.
 DA. æqualia sunt quadratis
 duobus BD. DA. & rectangulo
 bis sumpto sub BC. DC. Nunc qua-
 dratis duobus DC. DA. ² æquale 47.
 est quadratum AC. Ergo duo ^{1.}
 quadrata rectarum BC. CA. æ-
 qualia sunt rectangulo bis sum-
 pro sub BC. DC. & quadratis
 BD. DA. ² hoc est AB. Ergo
 quadratum rectæ BA. minus est
 quadratis AC. CB. rectangulo
 bis sumpto sub rectis BC. DC.
 quod erat probandum.

PROPOSITIO XIV.

Theo.
13.

*Dato rectilineo
A. æquale qua-
dratum CH
constituere.*

PER 45. 1. fiat rectangulum
BD. æquale rectilineo A. si
rectanguli latera sint æqualia,
erit quadratum quod petitur. Si
inæqualia, producas vnum puta
DC. in F. sic ut CF. æqualis sit
ipsi EB. secabis bifariam DF. in G.
& centro G. spatio D. duc circu-
lum DHF. producito latus BC.
in H. quadratum quod fiet ex
CH. erit æquale rectangulo CE.

Prob. Recta DF. secta est æ-
qualiter in G & non æqualiter in
C. ergo rectangulum CE sub
inæqualibus segmentis DC. CB.
hoc est CF. vna cum quadrato
segmenti medij GC. ² æqualia
sunt quadrato rectæ GF. ^b hoc
est GH quadratum GH. ^c æqua-
le est

45. 2.

6 15.

Def.

1.

47.

1.

le est quadratis GC . CH . & consequenter quadrata GC . CH æqualia sunt rectangulo CE . & quadrato GC . Ergo si tollas commune quadratum GC . remanebit quadratum rectæ CH . æquale rectangulo. CE . hoc est rectilineo A . quod erat faciendum.

O B I E C T I O.

IN superioribus, frequenter vsus numeris: cum tamen in demonstrationibus geometricis numeri vsui esse non possint. Quia irrationales & incommensurabiles quantitates non explicant. Resp. 1. Semper in omnibus præponi geometricas demonstrationes Resp. 2. Non recipi quidem debere numeros in demonstrandis affectionibus, & irrationalium aut incommensurabilium quantitatum habitudinibus quæ sola quantitate conti-

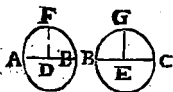
nua cognoscuntur: verum nemo
negarit in demonstrationibus
quantitatis continuæ maioris lu-
cis gratia, & explicandæ clarius
propositionis, nos posse uti nu-
meris, modo eos non accipia-
mus pro fundamento rationis.
Vnde robur suum non accipit
demonstratio à numeris sed lu-
cem tantum. Et vero ijs vsus est
Archimedes proposit. 2. de circu-
li dimensione & post eum omnes
passim geometræ.

EVCLIDIS

ELEMENTVM III.

DEFINITIONES.

1. *Aequales circuli sunt, quorum diametri*

AB. BC. sunt aequales : vel quorum, quæ ex centris D. E. recta lineæ DF. EG. sunt aequales.

2. *Recta circum- lum tangere dicitur, quæ cum circum- lum tangat*

puta in B si producat in C. circum- lum non secat.

3. Circuli se
mutuo tãgere di-
cuntur, qui se se
mutuo tangentes
in A se se mu-
tuo non secant.

4. In circulo
aqualiter di-
stare à centro
recta dicuntur,
cum perpendi-
culares D E.
D F. à centro D. ad ipsas A B.
C K. ducta aequales sunt, lon-
gins autẽ abesse dicitur G H.
in quam maior perpendicula-
ris D I. cadit.

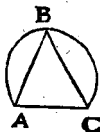

5. Segmen-
tum circuli, est
figura quæ sub

recta AB. & circuli periphe-
ria ACB. comprehenditur.

6. Segmenti au-
tem angulus est
CAB. qui sub
recta linea AB. & circuli
peripheria CA. compreen-
ditur.

7. In segmen-
to autem an-
gulus est ABC.
cum in segmē-
ti circumferē-
tia sumptum fuerit punctum
quodpiam B. & ab eo in ter-
minos recte AC. quæ est basis
segmenti, recta BA. BC.
fuerint adiunctæ, is inquam
angulus ABC. ab adiunctis
illis rectis BA. BC. compre-
hensus.

8. Cum vero
comprehēden-
tes angulum
DAB. recta
AD. AB. a-

liquam assumunt periph-
eriam BCD. illi angulus dici-
tur insistere.

9. Sector circu-
li est, cum ad ip-
sius circuli cen-
trum A. angulus
BAC. fuerit

constitutus: comprehensani-
mirum figura & à rectis AB.
AC. angulum BAC. conti-
nentibus & à peripheria
BC. ab illis assumpta.

10. *Similia
circuli segmē-
ta sunt ABC.
DEF. quæ an-
gulos BAC.*

*EDF. capiunt æquales; aut
in quibus anguli CBA.FED.
inter se sunt æquales. Di-
cendum potius fuisset, Quæ
sunt in eadem ratione ad
suos circulos: & fuisset pro-
positio facienda, quod quæ
angulos æquales faciunt &
sunt similia, & probaretur
quia similibus insistent pe-
ripherijs.*

PROPOSITIO I.

Prob.
1.

Dati circuli
ABC. centrum
F. reperire.

10.
1.
11.1

PRaxis. Ductam utcunque lineam AC^a diuide bifariam in E. Ad punctum E.^b erige perpendicularē attingentem ambitum in B & D. hāc BD. bifariam^a secā in F. punctum F. erit centrum circuli.

15.1
Def.

Prob. Non est aliud punctum in recta BD.^c cum centrum ibi sit tantum vbi linea secatur bifariā.

Ex
const.

Neque erit extra ductam BD. Sit enim in G. ducanturque GA GE. GC. latera GA AE. sunt^d æqualia ipsis GC. CE. & GE commune.

8.1.

Ergo tota triangula^e sunt æqualia, & anguli GEA. GEC. æ-

10.1

quales.^f Ergo angulus GEA. re-

Def.

ctus: quod esse non potest cum

Ex
const.

eius partialis FEA. & sit rectus.

P R O.

PROPOSITIO III.

Tb. 2.

Si in circulo
CBD. recta
quadam CE.
per centrum A.

rectam quandam BD. non
per centrum, bifariam in F.
secet, & ad (angulos) rectos
eam secabit: Et si ad rectos
eam secet, bifariam quoque
eam secabit.

d 15.
 d 1.

d 8. 1.
 c 10.
 d 1.

PRob. 1^a pars. Ductis à centro
 A. ^a æqualib⁹ rectis AB. AD.
 triangula ABF. AFD. habet om-
 nia latera æqualia singula singu-
 lis^b ergo anguli AFB. AFD. sunt
 æquales,^c ergo recti.

d 5. 1.
 e Ex
 const.
 f 16. 1

Prob. 2^a pars. Latera AB. AD.
 sunt æqualia: angulus ABD.
 æqualis est angulo ADB. &
 AFB. ^e ipsi AFD. ^f Ergo latera
 BF. FD. sunt æqualia.

PROPOSITIO IV.

Si in circulo
A D B. dua re- T6.33

Et a A B. C D. se
se inuicem secet,

non per centrum F. extensa,
non se se bifariam secant.

PRob. Vis ut altera tantum
 per centrum transeat & alia
 non : ^a ergo altera alteram non ^a 1.5
 secabit bifariam. Vis ut neutra ^{d. 1.}
 transeat. Ex centro F. in punctum
 sectionis E. ducō rectam F E. &
 sic dico. Vis rectas E A. E B esse
 æquales. ^b Ergo anguli F E A. ^b 3.3
 F E B. sunt recti. Similitérque vis.
 rectas E C. E D. esse æquales ^b er-
 go angulus F E C. rectus, quod re-
 pugnat. cum sit pars recti. F E B.

PROPOSITIO V.

Theo.
4.

*Si duo circuli
DCB. ECB. se
se mutuo secant
in B. & C. non
erit illorum idem centrum.
A.*

PRob. Ductis rectis AB, AD.
hæ erunt æquales, cum sint à
centro ad circumferentiam. Re-
ctæ etiam AE. AD. erunt æqua-
les, cum etiam ducantur à centro
ad circumferentiam : pars toti:
quod repugnat.

PROPOSITIO VI.

Si duo circuli ^{Th. 5.}

AB. CB. se se

mutuo interius

tangant in B.

eorum non erit idem cen-
trum D.

PRob. Ductis DB. DC. linea
DA. est æqualis lineæ DB.
cum sint ductæ à centro ad cir-
cumferentiam. Lineæ DC. DB.
sunt æquales ob eandem cau-
sam, Ergo DA. DC. erunt æ-
quales, pars toti, quod repugnat.

3. Circuli se mutuo tãgere dicuntur, qui se se mutuo tangentes in A se se mutuo non secant.

4. In circulo æqualiter distare à centro recta dicuntur, cum perpendicularares DE. DF. à centro D. ad ipsas AB. CK. ducta æquales sunt, longius autẽ abesse dicitur GH. in quam maior perpendicularis DI. cadit.

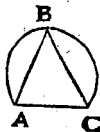

5. Segmentum circuli, est figura quæ sub

recta AB. & circuli periphe-
ria ACB. comprehenditur.

6. Segmenti au-
tem angulus est
CAB. qui sub
recta linea AB. & circuli
peripheria CA. compreen-
ditur.

7. In segmen-
to autem an-
gulus est ABC.
cum in segmē-
ti circumferē-
tia sumptum fuerit punctum
quodpiam B. & ab eo in ter-
minos recte AC. quae est basis
segmenti, recte BA. BC.
fuerint adiuncta, is inquam
angulus ABC. ab adiunctis
illis rectis BA. BC. compre-
hensus.

K iij

8. Cum vero
comprehēden-
tes angulum
DAB. recta
AD. AB. a-

liquam assumunt periph-
riam BCD. illi angulus dici-
tur insistere.

9. Sector circu-
li est, cum ad ip-
sius circuli cen-
trum A. angulus
BAC. fuerit

constitutus: comprehensani-
mirum figura & à rectis AB.
AC. angulum BAC. conti-
nentibus & à peripheria
BC. ab illis assumpta.

10. *Similia
circuli segmē-
ta sunt ABC.
DEF. quæ an-
gulos BAC.*

*EDF. capiunt æquales, aut
in quibus anguli CBA.FED.
inter se sunt æquales. Di-
cendum potius fuisset, Quæ
sunt in eadem ratione ad
suos circulos: & fuisset pro-
positio facienda, quod quæ
angulos æquales faciunt &
sunt similia, & probaretur
quia similibus insistant pe-
ripherijs.*

PROPOSITIO I.

Prob.
1.

Dati circuli
ABC. centrum
F. reperire.

e 10.

1.

b 11.1

PRaxis. Ductam utcumque li-
neam AC^a diuide bifariam
in E. Ad punctum E.^b erige per-
pendicularē attingentem ambi-
tum in B & D. hāc BD. bifariam
^a secā in F. punctum F. erit cen-
trum circuli.

e 15.1

Def.

d Ex

const.

e 8.1.

f 10.1

Def.

g Ex

const.

Prob. Non est aliud punctum
in recta BD.^c cum centrum ibi sit
tantum vbi linea secatur bifariā.
Neque erit extra rectam BD. Si
enim in G. ducanturque GA GE.
GC. latera GA AE. sunt^d æqua-
lia ipsis GC. CE. & GE. commu-
ne Ergo tota triangula^e sunt æ-
qualia, & anguli GEA. GEC. æ-
quales.^f Ergo angulus GEA. re-
ctus: quod esse non potest cum
eius partialis FEA. sit rectus.

P R O.

PROPOSITIO II.

Si in circuli ABC. periphe- Th. 1.
ria, duo quali-
bet puncta AC.
accepta fuerint,

recta AC. qua ad ipsa puncta
adiungitur, intra circulum
ABC. cadet.

PRob. Si non cadat intra, cadat
extra, sitque recta ADC. Centro
E. ^areperito, ducantur rectæ EA. EC. 41.3.
ED. secetque ED peripheriam in B.
quia autem trianguli EAD C (qui
rectilineus ut vis ponitur) latera EA.
EC. sunt ^bæqualia, ^cerunt anguli 615.1
EAD C. ECDA. æquales. Est autem Def.
externus ADE. ^dmaior interno DCE. c 5.1.
& per consequens quam EAD. Ergo d 16.1
AE. & ei ^bæqualis EB. ^emaior erit e 19.1
quam ED. pars toto. Non ergo recta
ex A. ad C. ducta, extra circulum ca-
det, ergo intra.

PROPOSITIO III.

¶

Tab. 2.

*Si in circulo
CBD. recta
quadam CE.
per centrum A.*

*rectam quandam BD. non
per centrum, bifariam in F.
secet, & ad (angulos) rectos
eam secabit: Et si ad rectos
eam secet, bifariam quoque
eam secabit.*

d 15.
d. 1.

d 8. 1.
c 10.
d 1.

Prob. 1^a pars. Ductis à centro
A. ^a æqualib⁹ rectis AB. AD.
triangula ABF. AFD. habet om-
nia latera æqualia singula singu-
lis^b ergo anguli AFB. AFD. sunt
æquales,^c ergo recti.

Prob. 2^a pars. Latera AB. AD.
sunt æqualia: angulus ABD.
^d æqualis est angulo ADB. &
^e Ex
^f const. AFB. ^c ipsi AFD. ^f Ergo latera
^f 6. 1. BF. FD. sunt æqualia.

PROPOSITIO IV.

Si in circulo

Tb. 31

A D B. due re-

cta AB. CD. so

se inuicem secet,

non per centrum F. extensa,

non se se bifariam secant.

PRob. Vis vt altera tantum
per centrum transeat & alia
non : a ergo altera alteram non a 15
secabit bifariam. Vis vt neutra d. 1
transeat. Ex centro F. in punctum
sectionis E. duco rectam FE. &
sic dico. Vis rectas EA. EB esse
zquales. b Ergo anguli FEA. b 3.3
FEB. sunt recti. Similitérque vis.
rectas EC. ED. esse a quales b ex-
go angulus FEC. rectus, quod re-
pugnat. cum sit pars recti. FEB.

PROPOSITIO V.

Theo.

4.

*Si duo circuli
DCB. ECB. se
se mutuo secant
in B. & C. non
erit illorum idem centrum.
A.*

PRob. Ductis rectis AB, AD.
hæ erunt æquales, cum sint à
centro ad circumferentiam. Re-
ctæ etiam AE. AD. erunt æqua-
les, cum etiam ducantur à centro
ad circumferentiam : pars toti
quod repugnat.

PROPOSITIO VI.

Si duo circuli ^{Th. 2.} *A B. C B. se se
mutuo interius
tangant in B.*

*eorum non erit idem cen-
trum D.*

PRob. Ductis DB. DC. linea
DA. est æqualis lineæ DB.
cum sint ductæ à centro ad cir-
cumferentiam. Lineæ DC. DB.
sunt æquales ob eandem cau-
sam, Ergo DA. DC. erunt æ-
quales, pars toti, quod repugnat.

PROPOSITIO VII.

Tb. 6.

*Si in circuli
diametro AB.
sumatur ali-
quod punctum
G. quod non sit*

*centrum circuli : & puncto
G. quadam recta GC. GD.
GE GN. in circulum ca-
dant : maxima quidem erit
GA. in qua centrum F. mi-
nima vero reliqua GB. alia-
rum vero, semper eius, qua
per centrum ducitur, propior
GC. remotiore GD. maior
erit : solum autem duae rectae
GE. GN. ab illo puncto G.
equales in circulum cadunt
ad utrasque (partes) mini-
ma.*

Prob. 1^a pars. Ductis rectis FC , FD , FE , FN . ex centro F . duo latera CF , FG . trianguli CFG . ^a maiora sunt tertio CG . at hæc sunt æqualia toti GA . ergo GA . est maius quam GC .

Prob. 2. Latera EG . GF . trianguli EGF . ^a maiora sunt tertio EF . ergo maiora sunt quam sit linea FB . quæ est æqualis ipsi FE . ergo si dematur utrique communis recta GF . remanebit GE . maior quam GB . 20^a
1.

Prob. 3. Triangula CFG . DFG . habent latera FC . FD . æqualia & latus FG . commune, angulus vero CFG . maior est angulo DFG totum patet: ergo latus CG . ^b maius erit quam DG . 24^a.

Prob. 4. Facto angulo GFN . α . ⁱ. quali GFE . GN . GE erunt ^c æquales. 4^a. 1
Nec à puncto G . aliæ duci possunt æquales ipsis GE . GN . erunt enim semper propiores ei quæ ducitur per centrum vel remotiores, & consequenter maiores vel minores, per tertiam partem huius.

PROPOSITIO VIII.

Fig. 7.

Si extra cir-
culum BEH.
sumatur pun-
ctum quodpiam
A. & à puncto
ad circulum du-
cantur rectæ
quædam AF. AG. AH. qua-
rum una quidem per cen-
trum L. reliquæ verò ut li-
bet. In concavam quidem peri-
pheriam cadentium recta-
rum maxima (erit) quæ per
centrum L. (ducitur) aliarum
vero semper propior (ei) quæ
per centrum L. remotiore ma-
ior erit. In convexam vero
peripheriam cadentium re-
ctarum minima quidem est

illa qua inter punctum A. & diametrum BH. (ponitur) aliarum vero ea qua propior est minime AB. remotiore semper minor est. Duae autem tantum rectae aequales ab eo puncto A. cadent in circum- lum ad utraque minime AB. latera.

Prob. 1.^a pars. Ductis rectis LG. LF. duo latera AL. LG. hoc est LH^a maiora sunt tertio AG: ergo AH. maior erit quam A G. a 10.
1.

Prob. 2. Latera AL. LG. trian- guli ALG. sunt aequalia lateri- bus LF. LA. trianguli ALF. an- gulus autem ALG. maior est an- gulo ALF^b ergo latus AG. ma- ius est latere AF. b 24.
1.

Prob. 3. Ductis rectis LC. LD. duo latera AC. LC trianguli ACL.^a maiora sunt tertio AL.

demantur æqualia
LB LC. remane-
bit AC. maior
quam BA.

Prob. 4. Quia
intra triangulum
ALD. duæ rectæ
AC. CL. iungun-

21. tur: erunt lateribus trianguli
I. minores, demptis igitur æquali-
bus LC. LD. remanebit DA. ma-
ior quam CA.

Prob. 5. Facto angulo ALI.
æquali ALC. duo triangula illa
44.1. erunt æqualia, ergo latera AI,
AC. æqualia, neque alia duci po-
test recta, his æqualis, erit enim
semper propior minimæ AB. vel
21.1. remotior & consequenter ma-
ior vel minor.

PROPOSITIO IX.

Si intra circulum B C D. sū- Th. 8.
ptum sit aliquod
punctum A. à

puncto vero ad circulum ca-
dant plures quam duæ rectæ
æquales AB. AC. AD. ac-
ceptum punctum, centrum est
circuli.

PRob. Ductis rectis BG. CD.
 diuisisque bifariam per re-
 ctas AE. AF. triangula A D F.
 A C F. a erunt æqualia, ergo an- a 8.1.
 guli DFA. AFC. æquales, b ergo b 10.
 recti: ergo in linea FA. est c circu- def. 1.
 li centrum Rursus cum idē sit c 1.3.
 triangulis ACB. ABE. in recta
 AE. erit circuli centrum. Cum
 vero non sit in duobus locis, de-
 bet esse vbi se intersecant.

PROPOSITIO V.

Theo.
4.

*Si duo circuli
DCB. ECB. se
se mutuo secant
in B. & C. non
erit illorum idem centrum.
A.*

PRob. Ductis rectis AB. AD.
hæ erunt æquales, cum sint à
centro ad circumferentiam. Re-
ctæ etiam AE. AD. erunt æqua-
les, cum etiam ducantur à centro
ad circumferentiam : pars toti
quod repugnat.

PROPOSITIO VI.

Si duo circuli ^{Th. 5a} *AB. CB. se se
mutuo interius
tangant in B.*

*eorum non
erit idem cen-
trum D.*

PRob. Ductis DB. DC. linea
DA. est æqualis lineæ DB.
cum sint ductæ à centro ad cir-
cumferentiam. Lineæ DC. DB.
sunt æquales ob eandem cau-
sam, Ergo DA. DC. erunt æ-
quales, pars toti, quod repugnat.

PROPOSITIO VII.

Tb. 6.

Si in circuli
 diametro AB.
 sumatur ali-
 quod punctum
 G. quod non sit
 centrum circuli : & puncto
 G. quadam recta GC. GD.
 GE GN. in circulum ca-
 dant : maxima quidem erit
 GR. in qua centrum F. mi-
 nima vero reliqua GB. alia-
 rum vero, semper eius, qua
 per centrum ducitur, propior
 GC. remotiore GD. maior
 erit : solum autem duae rectae
 GE. GN. ab illo puncto G.
 aequales in circulum cadunt
 ad utrasque (partes) mini-
 ma.

Prob. 1^a pars. Ductis rectis FC .
 FD . FE . FN . ex centro F . duo
 latera CF . FG . trianguli CFG .^a ma-
 iora sunt tertio CG . at hæc sunt æ-
 qualia toti GA . ergo GA . est maius
 quam GC .

Prob. 2. Latera EG . GF . trianguli
 EGF .^a maiora sunt tertio EF . ergo
 maiora sunt quam sit linea FB . quæ
 est æqualis ipsi FE . ergo si dematur v-
 trique communis recta GF . remane-
 bit GE . maior quam GB . 10°
1.

Prob. 3. Triangula CFG . DFG . ha-
 bent latera FC . FD . æqualia & latus
 FG . commune, angulus vero CFG . ma-
 ior est angulo DFG totum patet: er-
 go latus CG . b maius erit quam DG . 24.

Prob. 4. Facto angulo GFN . æ- i.
 quali GFE . GN . GE erunt c æquales. 4. 1
 Nec à puncto G . aliæ duci possunt æ-
 quales ipsis GE . GN . erunt enim
 semper propiores ei quæ ducitur per
 centrum vel remotiores, & conse-
 quenter maiores vel minores, per
 tertiam partem huius.

PROPOSITIO VIII.

Tb. 7.

*Si extracir-
culum BEH.
sumatur pun-
ctum quodpiam
A. & à puncto
ad circulum du-
cantur rectæ*

*quædam AF. AG. AH. qua-
rum una quidem per cen-
trum L. reliquæ verò ut li-
bet. In concavam quidem peri-
pheriam cadentium recta-
rum maxima (erit) quæ per
centrum L. (ducitur) aliarum
vero semper propior (ei) quæ
per cẽtrum L. remotiore ma-
ior erit. In convexam vero
peripheriam cadentium re-
ctarum minima quidem est*

illa qua inter punctum A. & diametrum BH. (ponitur) aliarum vero ea qua propior est minima AB. remotiore semper minor est. Duae autem tantum rectae aequales ab eo puncto A. cadent in circum- lum ad utraque minima AB. latera.

Prob. 1^a pars. Ductis rectis LG. LF. duo latera AL. LG. hoc est LH^a maiora sunt tertio AG: ergo AH. maior erit quam A G. a 10.
1.

Prob. 2. Latera AL. LG. trian- guli ALG. sunt aequalia lateri- bus LF. LA. trianguli ALF. an- gulus autem ALG. maior est an- gulo ALF.^b ergo latus AG. ma- ius est latere AF. b 24.
1.

Prob. 3. Ductis rectis LC. LD. duo latera AC. LC. trianguli ACL.^a maiora sunt tertio AL.

demantur æqualia
LB LC. remane-
bit AC. maior
quam BA.

Prob. 4. Quia
intra triangulum
ALD. duæ rectæ
AC. CL. iungun-

21. tur : erunt lateribus trianguli
I. minores, demptis igitur æquali-
bus LC. LD. remanebit DA. ma-
ior quam CA.

Prob. 5. Facto angulo ALI.
æquali ALC. duo triangula illa
44.1. erunt æqualia, ergo latera AI,
AC. æqualia, neque alia duci po-
test recta, his æqualis, erit enim
semper propior minimæ AB. vel
21.1 remotior & consequenter ma-
ior vel minor.

PROPOSITIO IX.

*Si intracircu- Th. 8.
lum B C D. sū-
ptum sit aliquod
punctum A. à*

*puncto vero ad circulum ca-
dant plures quam due recte
æquales AB. AC. AD. ac-
ceptum punctum, centrum est
circuli.*

PRob. Ductis rectis BG. CD.
diuisisque bifariam per re-
ctas AE. AF. triangula ADE.
ACF. ^a erunt æqualia, ergo an- ^a 8. 1.
guli DFA. AFC. æquales, ^b ergo ^b 10.
recti: ergo in linea FA. est ^c circu- ^{def. 1.}
li centrum Rursus cum idē sit de ^c 1. 3.
triangulis ACE. ABE. in recta
AE. erit circuli centrum. Cum
vero non sit in duobus locis, de-
bet esse ubi se intersecant.

PROPOSITIO X.

Th. 9.

Circulus

AEF. non se-
cat circulum
FDC. per plu-
ra puncta quam
duo.

Prob. Secet enim in tribus si-
vis. Circuli EFC. centro
G. ^a inuento, ducantur rectæ
^a 1. 3. GA. GC. GF. quæ quia sunt æ-
quales, & attingunt ambitum
^b 2. 3. circuli vtriusque, punctum G. ^b
erit etiam centrum circuli v-
triusque quod est absurdum per
5. huius.

PROPOSITIO XI.

Si duo circuli Theo.
10.
ABC. AED.

*contingant se se
interius A. &*

*sumpta fuerint eorum centra
G F. ad eorum centra adiun-
ctarecta linea FA. & produ-
cta, in contactum A. cadet
circulorum.*

PRob. Ducta recta DE, cōiungens
eorum centra, non incidat in con-
tactum, à puncto F centro circuli
ABE. ducatur recta FA. & puncto G.
centro circuli ABE. ducatur GA. duo a 20.
10.
latera GB., GA. a maiora sunt tercio
FA. ergo maiora latere FD. cum FA.
FD. ducantur à centro ad circumse-
quentiam, dempto ergo communi FG.
remanebit GA maius, latere GD Est
autem GA. æqualis lateri GB. ergo
GB., maius erit quam GD. patet toto.

PROPOSITIO XII

Theo.
II.

*Si duo circuli
ABC. EBD.
cōtingant se in-
vicem exterius*

*B. qua adiungitur ad eorum
centra, per contactum trahetur.*

PRob. Si neges: sit recta FG.
centra coniungens. Ductis
a 20. FB. GB. latera BF. BG.^a maiora
x. sunt tertio FG. quod tamen ma-
ius probatur illis, nam FC. FB.
sunt æqualia, cum sint à centro
ad peripheriā: similiterque GD.
GB. ergo si illis addas CD. ma-
ius erit FG quam FB. GB. ergo
G F. non est recta iungens cen-
tra.

PROPOSITIO XIII.

Circulus circuli non tangit in pluribus punctis quam uno, sine intus, sine extra tangat.

Prob. Tangat enim in duobus, puta A. & C. centrum^a debet esse in linea, quæ iunget contactum circulorum: v^a triusque autem non^b potest esse idem centrum. Ergo in illa ceciderunt duo centra, puta G. & H. quod fieri non potest, cum linea in vnico puncto, possit tantum secari bifariam.

PROPOSITIO XIII.

Theo.
13.

In circulo ABC.
æquales rectæ A
B. DC. æquali-
ter distant à cē-

tro E. & æqualiter distantes
à centro, sunt sibi inuicem æ-
quales.

Prob. A centro E. in rectas AB.
CD. ^a duc perpendiculares EF.
^b 3. 3. EG rectæ AB. CD. secæ ^b erunt bi-
^c 4. 7. sariam. Iunctis EA. ED. quadratum
1. rectæ ED. ^c est æquale quadratis re-
ctarum DG. GE. Demptis ergo æqua-
libus EA. ED. AF. GD. remanebit
recta FE. æqualis rectæ EG. & conse-
^d 4. quenter rectæ AB. CD. ^d æqualiter
^{def} 3. distant à centro.

Prob. 2. pars. Ex probatis quadrata
EG GD. sunt æqualia quadratis EF.
FA. & quadratum EG. æquale qua-
drato EF. ergo quadratum FA æquale
^e 7. est quadrato GD. ^e ergo recta BA. æ-
^{def} 3. qualis est rectæ DC.

PRO.

PROPOSITIO XV.

In circulo AB. Theo.

CD. maxima ^{14.}

quidem est diameter AF. aliarum vero semper propior BE. centro G. erit maior remotiore CD.

Prob 1^a pars. Ductis GB. GE. duo latera GB. GE trianguli GBE. ^a maiora sunt tertio BE. ^a 20. at hæc sunt æqualia diametro ^{1.} AF. ergo AF. maior est quam BE.

Prob. 2. Ductis rectis GC. GD. duo latera GC. GD sunt æqualia lateribus GB. GE. angulus vero BGE. maior est angulo CGD ^b ergo latus BE. ^b 24. ^{1.} maius latere CD.

PROPOSITIO XVI.

Theo.
15.

¹ *Quae ab extre-
mitate diame-
tri AC. adre-
ctos angulos li-
nea EF. duci-*

*tur, cadet extra circulum
ABC. ² & in locum inter
ipsam EF. & circumfere-
ntiam, AHB. altera recta
GA. non cadet: ³ & semicir-
culi angulus DAB. maior
erit omni acuto angulo recti-
lineo: ⁴ reliquus autem EAH.
minor.*

17.

21.

6.1.

P Rob. 1^a pars. Si non cadat extra,
cadat intra ut recta BA. Tunc
trianguli ADB. duo latera DA. DB.
^a sunt aequalia, ergo anguli DAB.
DBA. ^b sunt aequales, quod esse non
potest per 17.1, ponitur enim angulus
DAB, rectus, ergo, &c.

Prob. 2. Vis posse duci GA. ducatur: ^c in eam ex centro D. poteris ducere perpendicularem DG. ducatur: tunc cum angulus DGA. sit rectus, minor recto ^d erit DAG. ac proinde latus DG. minus latere DA. per 19.1. totum videlicet parte, quod est absurdum. c 12. x
d 17.
I.

Prob. 3. Ut fieret angulus maior angulo DAB. deberet duci recta inter rectam EA. & peripheriam AB. quod iam probavi fieri non posse.

Prob. 4 Si enim aliquis angulus retilineus constitui posset minor angulo EAB. duceretur recta inter AE. & peripheriam AB. quod ut iam dixi fieri non potest.

Corollarium.

Hinc communiter elicitur rectam ad extremum diametri perpendicularem, tangere circulum, & in vnico puncto geometrice tangere: nam si plura tangeret, caderet ^e intra circulum. e 2. 3.

PROPOSITIO XVII.

Prob.
2.

A dato pun-
cto A. rectam
lineam AC. du-

cere, qua datum tangat cir-
culum BCD.

PRaxis. Centro D. spatio A.
fiat pars circuli AE. ducatur
recta DA. & ad punctum B. ex-
stetur perpendicularis BE. iun-
gaturque recta DE. à puncto A.
ducatur recta AC hanc dico tan-
gere circum BCD.

Prob. Triangula ADC BED.
se habent iuxta 4. 1 cum latera
DA DE. DB. DC. sint^a equalia
Def. & angulus D. communis. Ergo
cum angulus EBD. sit rectus, re-
ctus etiam erit DCA. ergo recta
AC.^b tanget circum.

3.

PROPOSITIO XVIII.

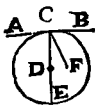
Si aliqua re- Theo.
cta AB. tangat 16.
circulum DCE.
à centro vero
D. ad conta-

ctum C. quadam recta DC.
adiungatur: quæ adiungitur,
DC. perpendicularis erit ad
eam quæ continget AB.

PRob. Si negas: fit alia, puta
 DB. ergo cum angulus B. po-
 natur rectus, minor recto^a erit^a 17.
 angulus C. ergo latus DC.^b ma-^b 19.
 ius erit latere DB. pars toto 1.
 quod est absurdum.

PROPOSITIO XIX.

Theo.
17.

Si circulum
EDC. contin-
gat aliqua recta
AB. à contactu

vero C. tangenti AB. ad re-
ctos angulos recta linea EC.
ducta sit, inducta E C. erit
centrum circuli D.

Rob. Si negas, sit ubi est F.
ducta FC. ipsi AB. ² erit per-
pendicularis, ergo angulus re-
ctus FCB. recto DCB erit æqua-
lis, pars totum quod est absurdum.

PROPOSITIO XX.

In circulo $DEFGA$. Theor.
 angulus BEC . ad cen- 18.
 trum E . duplex est an-
 guli BAC . ad periphe-
 riam, cum fuerit eadem
 peripheria BC . basis
 angulorum.

Prob. Id tribus potest modis con-
 tingere. Includant 10 rectæ AB .
 AC . rectas EB EC . ductæque AF . per
 centrum E . duo latera EA . EB . erunt æ-
 qualia a ergo anguli EBA . EAB . æ-
 quales: angulus autem BEF duobus EAB . a 5. 1.
 EBA . b est æqualis, ergo duplus angu-
 li BAE . Idem dic de angulo FEC . res- b 32.
 pectū anguli EAC . ergo totus BEC . to- 1 .
 tius BAC . erit duplus.

2 . Rectæ DG . DB . non includant 10 .
 rectas EG EB . cum latera ED . EB . sint æ-
 qualia anguli EDB EBD . c erunt æ-
 quales. His autem duobus, angulus c 5. 2.
 GEB . est d æqualis. Ergo idem erit du- d 32.
 plus anguli GDB . 1 .

3 . Triangula BEC . BDC . sese inter-
 secant. ducaturque recta DG . per cen-
 trum E . totus angulus GEC erit duplus
 totius GDC . angulus vero GEB . du-
 plus est anguli GDB . ergo reliquum
 BEC . duplum erit reliqui BDC . quod
 erat probandum.

PROPOSITIO XXI.

Theo.
9.

In circulo
AD. CB. qui
in eodem seg-
mento BC.
sunt anguli
BAC. BDC. sunt inter se
equales.

a 20. **P**Rob. Angulus BEC. est
3. duplus anguli BAC & du-
b 1. plus anguli BDC & ergo anguli
Ax. BAC. BDC. sunt inter se æqua-
les.

PRO.

PROPOSITIO XXII.

Quadrilate-
rorum in cir-
culo ABCD

Theo.
20.

(descriptorū)

oppositi anguli DCB. BAD.
duobus rectis sunt aequales.

Prob. Diametris AC. DB du-
ctis, anguli ADB. ACB. in
eadem portione^a sunt æquales, 421.3
similiterque anguli BAC. BDC.
ergo totus angulus ADC. est æ-
qualis angulis BCA. BAC. sed
anguli B.CA. BAC. cum tertio
ABC.^b valent duos rectos, ergo 6 32.
angulus ADC. æqualis ipsis 1.
BCA. BAC. cum angulo ABC.
valebit duos rectos. Idem de
alijs oppositis dicetur. Ergo, &c.

PROPOSITIO XXIII.

Theo.
21.

*Super eadem
recta DF. duo
segmenta cir-
culorum simi-
lia DIF. DEF.*

*& inequalia, non constituen-
tur ad easdem partes.*

PRob. Sint enim si fieri po-
test DIF. DEF. similia seg-
menta, ductis rectis ED. EF. ID.
 a 10.
 Def. 3. anguli DIF. DEF. ² erunt æqua-
les, quod est absurdum per 16.1.

PROPOSITIO XXIV.

*Super Theō.
aqua-^{22.}
libus
rectis
A B.*

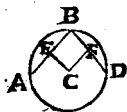

*DF. similia segmenta circu-
lorum sunt inter se aqua-
lia.*

PRob. Collocetur A B. super
D F. ² congruent: ergo si non ^{2.}
congruant segmenta vel vnum ^{ax.}
totum extra aliud cadet, quod
est absurdum per 23: vel cadet
partim intra partim extra & sic
circulus circulum secabit in plu-
ribus pūctis quam duobus, quod
repugnat per 10. 3.

PROPOSITIO XXV.

Prob.
3.

Circuli AB
D. segmento
dato ABD.
describere
circulum, cu-

ius est segmentum.

PRax. Accipiantur in dato
segmento tria puncta ABD.
ductisque rectis AB. BD. ²diui-
sisque bifariam & ad angulos re-
ctos per rectas CE. CF. punctum
C in quo se intersecant erit cen-
trum.

210.
6. 11.
2:

Prob. Per 1. 3. centrum est in
utraque CE. CF. ergo ubi se in-
tersecant. circuli enim unus,
unicum tantum potest esse cen-
trum.

PROPOSITIO XXVI.

In equalibus
circulis ABC. ^{Theo.} 23.

DEF. aequales
anguli G. & H.

P. & E. equalibus periphe-
rys AC. DF. insistant, sine ad
centra G. & H. sine ad peri-
phas P. & E. constituti sint.

PRima pars. Prob. Trianguli
AGC. latera GA. GC. & an-
gulus G. ponuntur æqualia late-
ribus HD. HF. & angulo H.^a er-
go bases AC. DF. sunt æquales. ^a 4.
^b Ergo peripheriæ AC. DF. erunt ^b 4.
etiam æquales. ^{3.}

Prob. 2^a. Anguli ABC. DEF.
ponuntur æquales, ^c ergo seg-
menta ABC. DEF. sunt similia, ^{c d f.} 10. 3.
^d ergo Æqualia ^a cum rectæ AC ^d 13.
DF. sint æquales. Ergo cum cir- ^{3.}
culi ponantur æquales, remane-
bunt segmenta AC, DF. ^e æqua-
lia. ^e 3.

Ar.

PROPOSITIO XXVII.

Theo.
24.

In equalibus circulis ABC DEF. anguli qui in equalibus peripherijs AC. DF. insistant, sunt inter se aequales, siue ad centra G. & H. siue ad peripherias B. & E. constituti, insistant.

PRob. Si non sint æquales, sit
 a 23. alter maior, puta AGC.^a fiat-
 1. que AGI. ipsi DHF. æqualis, pe-
 b 26. riphæria AI. erit^b æqualis peri-
 3. phæriæ DF. sed periphæria DF.
 ponitur æqualis ipsi AC. ergo
 AC. & AI erunt æquales, pars
 c 7. toti: Idem^c dic de angulis B &
 Ax. E. cum G. & H. ^d sint eorum du-
 d 20. pli.
 8.

PROPOSITIO XXVIII.

In equalibus Theor.
circulis A^{as}

BC. DEF. æ-
quales rectæ

AC. DF. æquales periphe-
rias AC. DF. ABC. DEF.
auferunt, maiorem quidem
maiori, minorem autem mi-
nori.

Prob. Ductis rectis GA. GC.
HD. HF. triangula AGC.
DHF. ^a sunt æqualia. Ergo an- 4 8.1.
gulus G. angulo H est æqualis,
ergo peripheriæ AC. DF. ^b æqua- b 26.
les. ^c ergo reliquæ ABC. DEF. 3.
sunt æquales. c 3.
Ax.

PROPOSITIO XXIX.

Thea.
26.

In equalibus
circulis ABC,
DEF. aequales
peripherias AB
C. DEF. AC. DF. aequales
rectae AC. DF. subtendunt.

a 27. **P**rob. Ductis rectis GA. GC.
HD. HF. anguli G & H. erunt
æquales : latera etiam GA. GC.
HD. HF. sunt æqualia ex sup-
positione : ergo bases AC. DF.
b 4.1 erunt æquales.

PROPOSITIO XXX.

*Datam peri- Prob.
pheriam ABC. 4.
secare bifariam*

puta in B.

PRaxis. Ducatur recta AC.
eam diuide^a bifariam in D. 4^{10.}
per perpendicularem DB. erit^{1.}
peripheria secta bifariam in B

Prob. Ductis rectis AB. CB.
triangula ABD. DBC. se habent
iuxta 4. 1. ergo latera AB. CB.
sunt æqualia^b Ergo peripheriæ⁶ 28.
quas subtendunt sunt æquales. 3.

PROPOSITIO XXXI.

Theo.
27.

¹ In circulo A
BEC. *angulus*
ABC. qui in
semicirculo, re-

ctus est: ² qui autem in ma-
iore segmento BCA. minor
recto: ³ qui vero in minore
segmento BEC. maior recto:
⁴ & insuper *angulus* CBA.
ex recta CB. & peripheria
BA. maioris segmenti, recto
quidem maior est; ⁵ minoris
autem segmenti *angulus* EBC.
qui ex peripheria EB. & re-
cta BC minor est recto.

PROB. 1. pars. Centro D. du-
ctis rectis DA. DB. DC. an-
guli DAB. DBA ² erunt æquales;
itemque anguli DCB. DBC. er-

ergo totalis angulus ABC. est æ-
qualis angulis A & DCB. sed
his^b est æqualis FBC. ergo an-
gulus ABC. ^c est rectus. b 32.1
c 13.1

Prob. 2. Angulus ABC. est re-
ctus, ergo angulus ACB in maio-
re segmento ^d est minor recto. d 32.1

Prob. 3. Fiat quadrilaterū EA.
angulus A. ^e minor est recto, er-
go angulus BEC in minori seg-
mento ^f est maior recto. e per r.
partē
huius
f 22.3

Prob 4 Angulus ex peripheria
AB & recta CB. est maior angu-
lo composito ex rectis AB BC.
totum videlicet parte

Prob 5. Angulus compositus
ex peripheria EB. & recta CB.
minor est angulo composito ex
recta FB. BC pars toto Huius
propositionis autor fertur Tha-
les Milesius annis ante Chri-
stum. 650.

PROPOSITIO XXXII.

Theo.
28.

*Si circulum C
EF. tetigerit ali-
qua recta AB. à
tactu autem C.
ducatur quedam recta, secans
circulum DC. vel EC. angu-
li quos ad tangentem AB fa-
ciet, erunt æquales angulis
qui sunt in alternis circuli
portionibus id est angulus
ACE. æqualis est angulo F.
& angulus BCE. angulo G.*

PRob. Ducta perpendiculari
DC cum angulus ACD. sit
rectus, angulus qui fieret in se-
micirculo, illi ² esset æqualis: si
vero non sit rectus ut ACB. pri-
mo ^{31.3} duc rectam DC per cẽtrum,
deinde accipe in peripheria ali-

quod punctum puta G. ducan-
turque rectæ DE. EG. GC. cum
angulus DEC in semicirculo
^b sit rectus, reliqui duo puta ^b 31.3
ECD. EDC. ^c valent vnum re- ^c 32.3
ctum: sed anguli ACE. & ECD.
valent etiam vnum rectum, cum
recta DC. sit perpendicularis:
dempto igitur communi ECD.
remanebit ACE. æqualis angulo
EDC. qui ^d æqualis est angulo ^d 27.
CFE. ergo & angulus ACE. an- 3.
gulo CFE. æqualis. Rursus, cum
quadrilateri DG anguli in cir-
culo oppositi EDC. EGC ^e va- ^e 22.
leant duos rectos, sicut & anguli 3.
ACE. ECB qui ^f valent etiam ^f 13.1
duos rectos & angulus CDE. sit
^g æqualis angulo ACE remane- ^g per
bit angulus G. angulo ECB. ¹ par
æqualis. ^{tem}
^{huius}

PROPOSITIO XX XIII.

Prob.
5.

Super data
recta AB. por-
tionem circuli
describere, que
capiat angu-
lum dato an-
gulo rectilineo

SI datus angulus sit rectus, qua-
lis est E. recta AB diuisa bise-
ctam in D. centro D. spatio, DA si
fiat semicirculus AFCB. ductus
rectis AC. CB. angulus C. erit
a 31. æqualis dato angulo E. quia erit
3. in semicirculo. Si angulus sit ac-
curus vt C. sitque data recta BA,
ad punctum A. fiat angulus D
b 23. AB æqualis angulo C. ductaque
I. ad punctum A perpendiculari FA.
fiat angulus EBA. æqualis angulo
c 6. I. EAB. latera EB. EA. erunt

equalia, quare si puncto E. spatio
EA. fiat circulus, trāſibit per pū-
ctum B quo posito sic probatur.
Cum recta FA. sit diameter, & re-
cta DA. ad eius extremum sit ei
perpendicularis, ^d tanger circulū:
ergo angulus DAB ^c erit angulo
cuiunque, qui fiet in alterna cir-
culi portione, puta angulo AGB.
equalis: ergo portio AHGB con-
tinet angulum æqualem angulo
dato C. Si vero angulus sit obtu-
sus puta H. eadem erit demon-
stratio: angulus enim AIB ipsi
H erit æqualis.

*d per
corol.
16. 3.
c 32.
3.*

PROPOSITIO XXXIV.

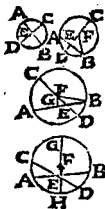
A dato circulo ABCE. Prob.
segmentum CBA. ab- 6.
scindere, capiens angu-
lum B. æqualem dato
angulo rectilineo D.

^a Vcatur tangēs EF. ad pū-
ctū A. ^b fiat angulus CAE.
æqualis dato D. portio ABC. ^c ca-
piet angulum B. æqualem dato.

*a 17.
3.
b 23.
1.
c 32.
8.*

PROPOSITIO XXXV.

Theo.
29.

Si in circulo AD
BC. dua recta AB
CD. se mutuo in
E. secuerint, re-
ctangulum com-
prehensum sub seg-
mentis unius AE.
EB. aequale est ei
quod sub segmen-
tis alterius CE.

ED. comprehenditur rectangulo.

Prob. 1. Rectæ ABCD. secantē
in centro E. rectangulum vnum,
alteri erit æquale: cum omnes rectæ
sint æquales.

2. Sola CD. transeat per centrum F.
diuidatque rectam AB. bifariam in E.
3. 3. ac proinde ad angulos rectos, ducaturque recta FB. quo facto, cum recta CD. secetur in æqualia in F. & non æqualia in E. erit rectangulum sub inæqualibus segmentis CE. ED. cum quadrato segmenti intermedii FE.
5. 2. æquale quadrato dimidiæ FD. vel
4. 7. FB. sed quadratum FB. est æquale
2. quadratis BE. EF. Idemque FB. est æquale

æquale rectangulo $CE. ED.$ cum qua-
drato $EF.$ Dempto igitur communi
 $FE.$ remanebit rectangulum $CE. ED.$
æquale quadrato $BE.$ hoc est rectangu-
lo sub $BE. EA.$ cū ponantur æquales.

3. Recta $CD.$ transiens per centrum
 $F.$ rectam AB non diuidat bifariam in
 $E.$ ductaque recta $FB.$ & perpendicula-
ri FG rectangulum sub $CE. ED.$ cum
quadrato $FB.$ d' erit æquale quadrato $d f. 2.$
 FD vel $FB.$ rectangulum etiam sub
 $AE. EB$ cum quadrato $GE.$ d' est æ-
quale quadrato $GB.$ adde quadratum
 $FG.$ cum quadratum $FB.$ sit æquale
quadratis $FG. GB$ erit rectangulum
 $AE. EB.$ cum quadratis $EG. GF.$ æ-
quale quadrato $FB.$ hoc est rectangu-
lo $CE. ED.$ & quadrato $FE.$ ergo cum
quadratum $FE.$ sit æquale quadratis
 $FG. GE.$ si ab vno demas $FE.$ & ab alio
 $EG. GF.$ remanebunt æqualia rectan-
gula $CE. ED.$ & $AE. EB.$

4. Si neutra transeat per centrum
& se secent vtrunque, ducatur ad in-
tersectionem $E.$ recta GH transiens per
centrum: cum rectangulum sub $CE.$
 $ED.$ e sit æquale ei quod sub $HE. EG.$ e per
Idemque $AE. EB.$ sit æquale ipsi $GB.$ 3. par-
 $EH.$ erunt æqualia rectangula sub $CE.$ tens
 $ED.$ & $AE. EB.$ huius

PROPOSITIO XXXVI.

Thes.
30.

Si extra circulum FBE. sumatur punctum aliquod A. ab eoque in circulum cadant duæ rectæ:

Et hæc quidem AB. secet circulum in C. illa autem AF. tangat in F. Quod sub tota secante AB. & exterius assumpta AC. inter punctum A. & convexam peripheriam C. comprehenditur reſt angulum, æquale erit ei, quod à tãgẽte AF. describitur quadrato.

Prob. Transeat 1° recta AB. per centrum D. ductaque recta DF, cum recta CB. bifariam secta sit in D. & ei recta AC. adiciatur, reſt angulum sub AB. & AC. contentum, vna cum quadrato DC. vel DF. æquale est ei quod à DC. cum AC. tanquam vna linea fit quadrato. Sed quadratum DA. & b est æquale quadratis DF. FA. ergo 8.3. dempto communi FD. remanebit quæ

dratum FA . æquale rectangulo sub AB & CA .

2. Si recta AE . non transeat per centrum, centro D . duc perpendicularem DG hæc secabit rectam EI . bifariam, cum igitur recta EI . sit secða bifariam in G & ei IA . adiiciatur, erit rectangulum sub AE . & sub AI . cum quadrato GI . æquale quadrato GA . addito ergo quadrato DG . erit rectangulum sub AE . & sub IA . cum quadratis IG . GD . hoc est quadrato DI . æquale quadrato DA . sed DA . est æquale quadratis FA . FD . demptis ergo æqualibus D & DI . remanebit quadratum FA . æquale rectangulo sub AE . & AI .

Coroll. 1. Hinc sequitur, si à puncto quouis extra circulum sumpto, plures rectæ circulum secantes ducantur, rectangula comprehensa sub totis lineis & partibus exterioribus, inter se esse æqualia.

Coroll. 2. Dux rectæ, ab eodem puncto ductæ, quæ circulum tangunt, sunt inter se æquales.

Coroll. 3. Ab eodem puncto extra circulum sumpto, duci tantum possunt dux rectæ quæ circulum tangant.

PROPOSITIO XXXVII.

Theo.
31.

Si extra circulum
EHIF. sumatur
punctum aliquod A.
ab eoque puncto in
circulū cadant duæ
rectæ AF. AB. vel

AE. & hac quidem AB. secet cir-
culum: illa autem AF. incidat: sit
autem quod sub tota secante AB.
& exterius assumpta CA inter
punctum & convexam periphe-
riam, æquale ei quod ab inciden-
te AF. describitur: incidens illa
circulum tanget. •

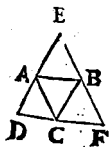
Prob. a Duc tangentem AH. & ad
e17.3 H. rectam DH. cum ergo quadra-
l36.3 tum AH. b sit æquale rectangulo sub
AB. CA. & idem rectangulum sub
AB. CA. ponatur æquale quadrato
FA. lineæ FA. HA. erunt æquales. la-
tera item FD. HD. sunt æqualia &
basis AD. communis, ergo tota trian-
gula c sunt æqualia. Ergo cum angu-
lus AHD. sit d rectus, rectus etiam erit
e8 1. AFD. ergo AF. circulum tanget per
e18.3 coroll. 16. 2.3.

EVCLIDIS

ELEMENTVM IV.

DEFINITIONES.

1. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cū singuli, eius figura, quæ inscribitur, anguli, singula latera eius quæ inscribitur tangunt.*

Vt triangulum ABC. inscriptum est triangulo DEF. quia anguli A. B. C. tangunt latera DE. EF. DF.

6. *Circulus autem circum figuram describi dicitur, cum circuli peripheria, singulos tangit eius figure, quam circumscribit angulos.*

7. *Recta in circulo accommodari, seu coaptari dicitur, cum eius extrema in circuli peripheria fuerint.*

PROPOSITIO I.

In dato circulo ABC . ac-
commodare re-<sup>Pro-
blema</sup>

Etam BA . aequalem data re-
cta D . quæ circuli diametro
 BC . non sit maior.²

215.3

Dati circuli ducas diamet-
rum BC . si data recta D . æ-
qualis sit diametro BC . factum
est quod petitur. Si D . minor sit
diametro: ^b abscindatur BE . æ. ^b 3: 1:
qualis ipsi D . & centro B . spatio
 E . fiat circulus EA . iuncta enim
recta BA . aptata erit ^c in circulo ^d D .
 BAC . & ^d æqualis erit ipsi BE . & ^d 15.
consequenter ipsi D . ^{def. 8.}

PROPOSITIO XXXIII.

Prob.
5.

Super data
recta AB. por-
tionem circuli
describere, que
capiat angu-
lum dato an-
gulo rectilineo

equalem.

SI datus angulus sit rect^{us}, qua-
lis est E. recta AB diuisa bifa-
riam in D. cētro D. spatio, DA si
fiat semicirculus AFCB. ductis
rectis AC. CB. angulus C. erit
æqualis dato angulo E. quia erit
in semicirculo. Si angulus sit a-
cutus vt C. sitque data recta BA.
ad punctum A. fiat angulus D
AB æqualis angulo C. ductaque
ad punctū A perpendiculari FA.
fiat angulus EBA. æqualis angu-
lo EAB. latera EB. EA. erunt

æqualia, quare si puncto E. spatio
EA. fiat circulus, trāſibit per pū-
ctum B quo poſito ſic probatur.
Cum recta FA. ſit diameter, & re-
cta DA. ad eius extremum ſit ei
perpendicularis, ^a tanger circū:
ergo angulus DAB ^c erit angulo
cuiſcunque, qui fiet in alterna cir-
culi portione, puta angulo AGB.
æqualis: ergo portio AHGB con-
tinet angulum æqualem angulo
dato C. Si vero angulus ſit obtu-
ſus puta H. eadem erit demon-
ſtratio: angulus enim AIB ipſi
H erit æqualis.

*d per
corol.
16. 3.
e 32.
3.*

PROPOSITIO XXXIV.

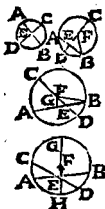
A dato circulo ABC. Prob.
ſegmentum GBA. ab. 6.
ſcindere, capiens angu-
lum B. æqualem dato
angulo rectilineo D.

*a 17.
3.
b 23.
1.
c 32.
8.*

D^a Vcatur tangēs EF. ad pū-
ctū A. ^b fiat angulus CAE.
æqualis dato D. portio ABC. ^c ca-
piet angulum B. æqualem dato.

PROPOSITIO XXXV.

Theo.
19.

Si in circulo AD
BC. dua recta AB
CD. se mutuo in
E. secuerint, re-
ctangulum com-
prehensum sub seg-
mentis unius AE.
EB. aequale est ei
quod sub segmen-
tis alterius CE.

ED. comprehenditur rectangulo.

Prob. 1. Rectæ ABCD. secante
in centro E. rectangulum vnum,
alteri erit æquale: cum omnes rectæ
sint æquales.

2. Sola CD. transeat per centrum F.
diuidatque rectam AB. bifariam in E.

3. ac proinde ad angulos rectos, ducaturque recta FB. quo facto, cum recta CD. secetur in æqualia in F. & non æqualia in E. erit rectangulum sub inæqualibus segmentis CE. ED. cum quadrato segmenti intermedii FB.

4. æquale quadrato dimidiæ FD. vel

5. FB. sed quadratum FB. est æquale

6. quadratis BE. EF. Idemque FB. est æquale

æquale rectangulo CE . ED . cum qua-
drato EF . Demptq igitur communi
 FE . remanebit rectangulum CE . ED .
æquale quadrato BE . hoc est rectangu-
lo sub BE . EA . cū ponantur æquales.

3. Recta CD . transiens per centrum
F. rectam AB non diuidat bifariam in
 E . ductaque recta FB . & perpendicu-
la FG rectangulum sub CE . ED . cum
quadrato FE . d erit æquale quadrato $d\ 5. 2.$
 FD vel FB . rectangulum etiam sub
 AE . EB cum quadrato GE . d est æ-
quale quadrato GB . adde quadratum
 FG . cum quadratum FB . fit æquale
quadratis FG . GB et rectangulum
 AE . EB . cum quadratis EG . GF . æ-
quale quadrato FB . hoc est rectangu-
lo CE . ED . & quadrato FE . ergo cum
quadratum FE . fit æquale quadratis
 FG . GB . si ab vno demas FE . & ab alio
 EG . GF . remanebunt æqualia rectan-
gula CE . ED . & AE . EB .

4 Si neutra transeat per centrum
& se secent utrunque, ducatur ad in-
tersectionem E . recta GH transiens per
centrum: cum rectangulum sub CE .
 ED . e sit æquale ei quod sub HE . EG . e per
Idemque AE . EB . sit æquale ipsi GB . 3. par
 EH . erunt æqualia rectangula sub CE . tem
 ED . & AE . EB . huius

PROPOSITIO XXXVI.

Thes.
30.

Si extra circulum FBE. sumatur punctum aliquod A. ab eoque in circulum cadant duæ rectæ:

Et hæc quidem AB. secet circulum in C. illa autem AF. tangat in F. Quod sub tota secante AB. & exterius assumpta AC. inter punctum A. & conuexam peripheriam C. comprehenditur rectangulum, æquale erit ei, quod à tagete AF. describitur quadrato.

PRob. Transeat 1° recta AB. per centrum D. ductæque recta DF, cum recta CB. bifariam secta sit in D. & ei recta AC. adiciatur, rectangulum sub AB. & AC. contentum, una cum quadrato DC. vel DF. æquale est ei quod à DC. cum AC. tanquam una linea fit quadrato. Sed quadratum DA. est æquale quadratis DF. FA. ergo dempto communi FD. remanebit quæ

dratum FA . æquale rectangulo sub AB & CA .

2. Si recta AE . non transeat per centrum, centro D . duc perpendicularem BG hæc secabit rectam EI . bifariam, cum igitur recta EI . sit secta bifariam in G & ei IA . adiiciatur, erit rectangulum sub AE . & sub AI . cum quadrato GI . æquale quadrato GA . addito ergo quadrato DG . erit rectangulum sub AE . & sub IA . cum quadratis IG . GD . hoc est quadrato DI . æquale quadrato DA . sed DA . est æquale quadratis FA . FD . demptis ergo æqualibus D & DI . remanebit quadratum FA . æquale rectangulo sub AE . & AI . c3. 3.

Coroll. 1. Hinc sequitur, si à puncto quouis extra circulum sumpto, plures rectæ circulum secantes ducantur, rectangula comprehensa sub totis lineis & partibus exterioribus, inter se esse æqualia.

Coroll. 2. Dux rectæ, ab eodem puncto ductæ, quæ circulum tangunt, sunt inter se æquales.

Coroll. 3. Ab eodem puncto. extra circulum sumpto, duci tantum possunt dux rectæ quæ circulum tangant.

PROPOSITIO XXXVII.

Theo.
31.

Si extra circulum
EHIF. sumatur
punctum aliquod A.
ab eoque puncto in
circulū cadant dua
rectæ AF. AB. vel

AE. & hac quidem AB. secet cir-
culum: illa autem AF. incidat: sit
autem quod sub tota secante AB.
& exterius assumpta CA inter
punctum & convexam periphe-
riam, æquale ei quod ab inciden-
te AF. describitur: incidens illa
circulum tanget. •

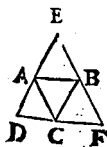
Prob. 2. Duc tangentem AH. & ad
 17.3 H. rectam DH. cum ergo quadra-
 36.3 tum AH. ^b sit æquale rectangulo sub
 AB. CA. & idem rectangulum sub
 AB. CA. ponatur æquale quadrato
 FA. lineæ FA. HA. erunt æquales. la-
 tera item FD. HD. sunt æqualia &
 basis AD. communis, ergo tota trian-
 gula ^c sunt æqualia. Ergo cum angu-
 lus AHD. sit ^d rectus, rectus etiam erit
 8.1 AFD. ergo AF. circulum tanget per
 18.3 coroll. 16. 2.3.

EVCLIDIS

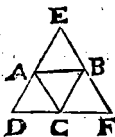
ELEMENTVM IV.

DEFINITIONES.

1. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cū singuli, eius figura, quae inscribitur, anguli, singula latera eius quae inscribitur tangunt.*

Vt triangulum ABC. inscriptum est triangulo DEF. quia anguli A. B. C. tangunt latera DE. EF. DF.

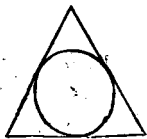

2. Similiter & figura circum figuram describi dicitur, cum singula eius qua circūscribitur, latera, singulos eius figura angulos, tetigerint, circum quam illa describitur.

Vt triangulum D E F. dicitur propriè describi circa triangulum A B C. quia singula latera maioris trianguli, singulos angulos minoris tangunt. Dixi propriè, quia vt impropriè dicatur figura aliqua inscribi vel describi, sufficit, vt bene aduertit illustrissimus Princeps Flustates Cádalla, vt nullus sit. angulus interioris figuræ, qui non tangat angulum aliquem, vel latus vel planū figuræ exterioris & eo sensu intelligendæ sunt propositiones Hypothesis lib. 15. elementorum.

3. Figura autem rectilinea, in circulo inscribi dicitur, cum singuli, eius figurae, quae inscribitur, anguli, tetigerint circuli peripheriam.

4. Figura vero rectilinea circa circulum describi dicitur, cum singula latera eius quae circumscribitur, circuli peripheriam tangunt.

5. Similiter & circulus in figura inscribi dicitur, cum circuli peripheria, singula latera tangit eius figura in qua inscribitur.

6. *Circulus autem circum figuram describi dicitur, cum circuli peripheria, singulos tangit eius figuræ, quam circumscribit angulos.*

7. *Recta in circulo accommodari, seu coaptari dicitur, cum eius extrema in circuli peripheria fuerint.*

PROPOSITIO I.

In dato circulo *Problema*
ABC. ac-
commodare re-^{1.}

Etam BA. equalem data re-
cta D. quæ circuli diametro
BC. non sit maior.²

215.3

Dati circuli ducas diame-
trum BC. si data recta D. æ-
qualis sit diametro BC. factum
est quod petitur. Si D. minor sit
diametro: ^b abscindatur BE. æ. ^b 3: 1:
qualis ipsi D. & centro B. spatio
E. fiat circulus EA. iuncta enim
recta BA. aptata erit ^c in circulo ^c 7:
BAC. & ^d æqualis erit ipsi BE. & ^d 15:
consequenter ipsi D. ^{def. 8.}

PROPOSITIO II.

Prob.
2.

In dato circulo AIB. triangulum ABC. describere, dato triangulo DEF. equiangulum.

16.3 **F**iat tangens GH ad punctum A. fiat angulus HAC. æqualis angulo E. & GAB. angulo F. ducta recta BC. factum esse quod petitur

Prob. Angulus HAC æqualis est angulo B. & similiter angulus GAB. angulo C. ergo & angulus E. angulo B. & angulus F. angulo C. & consequenter angulus D. angulo A. æqualis. Ergo triangulum triangulo æquiangulum descripsi in dato circulo.

PROPOSITIO III.

 Circa datum Prob.
circulū ANB.
describere triā-
gulum LMO.
equiangulum dato triangu-
lo D. F. A.

Dati triāguli latus AF. pro-
duc in G. & H. angulo DF
H. æqualis^a fiat ad cētrū angul^o
CIB. & angulo DAG. angulus A
IB. & ad pūcta ABC^b ducas per-
pēdiculares quę^c tangētes erunt
scilicet MO. ML LO. & coēun-
tes, petitū triāgulum constituēt.
Quod enim cōcurrāt patet, nam
vterque angulorū ad A. & vter-
que eorum qui sunt ad C. est re-
ctus, ergo si intelligatur duci li-
nea AC. erunt duo anguli versus
O. minores duobus rectis^d ergo
in illam partē protractę tągētes
concurrent, similiterque alię in
alias partes protractę, ergo fiet

PROPOSITIO IV.

In dato triangulo *Prob.*
 $ABC.$ circulum *4.*
 $GEF.$ describere.

Divide duos eius angulos *49.1.*
 $B.$ & C bifariam per rectas
 $CD.$ $BD.$ & ex puncto in quo cō-
 current puta $D.$ *612.1* ducas perpēdi-
 culares $DE.$ $DG.$ $DF.$ ad tria late-
 ra dati triāguli, & quia triangu-
 lorum $FCD.$ $GCD.$ angulus $C.$
 unus, ponitur equalis angulo $C.$
 alterius, & vterque angulorū $G.$
 & F rectus est, & latus $CD.$ com-
 mune: linea $DG.$ *26.1* c erit æqualis li-
 neæ $DF.$ similiterque ostendetur
 rectas $DE.$ $DF.$ esse æquales. Po-
 sito ergo centro in $D.$ descriptus *49.3*
 circulus spatio $DG.$ d trāſibit per
 puncta $EGF.$ & quia per coroll.
 15.3. vnaquæque linearum $AB.$
 $BC.$ $CA.$ tanget circulum, patet
 perfectum esse propositum.

PROPOSITIO V.

Prob.
f.

*Circa datum trian-
gulum ABC. circuli-
um describere.*

qto. I
hii. I

Cuiuscunque dati
trianguli, duo ali-
qua latera puta AB.
BC, ^a diuide bifariam
in E. & F. b ad quæ
puncta excitabis per-
pendiculares quæ cõ-
bunt in D. vel intra
triangulum, vel in ter-
tio latere, vel extra
(ducta enim EF. fient

anguli DEF. DFE. minores duobus
rectis, ergo cõbunt) duc præterea re-
ctas DB. DA. DC. Nunc quia trian-
gulorum BED AED. latera BE. EA.
sunt æqualia & DE. commune & an-
guli ad E. recti, erunt & bases AD. DB.
æquales. Eodemque modo c erunt æ-
quales bases DB. DC centro igitur
D. spatio DB. ducetur circulus AEBC.
qui transibit per puncta A. B. C. Cir-
ca datum ergo triangulum, circulum
descripsimus.

PROPOSITIO VI.

In dato circulo ^{Prob. 6.}
ABCD. *qua-*
dratum descri-
bere.

DVcantur duæ diametri AC BD. secantes se ad angulos rectos in centro E. & iungantur rectæ AB. BC. CD. DA. & factum est quod petitur.

Prob. Quatuor anguli ad centrum E. ponuntur recti, & quatuor lineæ EA. EB. EC. ED. æquales. & ergo & quatuor bases ^{4 1} AB. BC. CD. DA. sunt æquales. Omnia ergo quadrati latera sunt æqualia. Anguli vero his lateribus contenti sunt omnes in semicirculo ^b ergo recti: Erit igitur ABCD. quadratum per ^{31.3} definitionem 30. 1.

PROPOSITIO VII.

Prob.
7.

*Circa datum
circulum, qua-
dratum descri-
bere.*

DV&is duabus diametris AC. BD. secantibus se ad rectos in centro E. per earum extrema si ducantur perpendiculares FG FI. IH. HG coeuntes petitum dabunt quadratum.

Prob. Anguli quatuor ad E. ponuntur recti, sicut & anguli ad ABCD. ^a ergo rectæ FG. BD. HI. sunt parallelæ, si-
militerque rectæ FI. AC. GH. ^b ergo figura FGIH. est parallelogramma.
Angulus ACH est rectus ^c ergo angulus HGA. est rectus, eodem modo ostendetur angulos F. I. H. esse rectos.

De lateribus sic dico, latus IH. est æquale lateri BD. & latus HG. lateri AC. hoc est BD. ergo latera IH. HG. sunt æqualia, ergo quatuor latera sunt æqualia. Ergo est quadratum cuius latera circulum tangunt per coroll. 16. pr. 3. Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO VIII.

In dato qua-
drato, circulum
describere. Prob. 8.

Latera quadrati ^a diuide bifariam
in ABCD, duc rectas AC, BD, se
cantes se in puncto E. quod dico esse
centrum circuli qui si describatur spa-
tio EB, erit quod petitur. a 10. 1

Prob. Rectæ AF. IC, sunt parallelæ
& æquales, ergo rectæ AC, FI. ^b sunt
parallelæ & æquales & similiter rectæ
AC HG. eodemque modo rectæ FG.
IH. ipsi BD. ^c sunt igitur parallelo-
gramma FE. EI. EH. EG Nunc sic di-
cto. Rectæ BF. FA. AG. sunt æquales
cum sint medietates æqualium: ipsi ve-
ro ^d sunt æquales rectæ BE. EA. ED.
ergo rectæ BE. EA. ED sunt æquales. b 33. 1
^e Ergo E. est centrum, ex quo si spatium
EA. describatur circulus, tanget pun-
cta ABCD. & consequenter omnia
quadrati latera per coroll. pr. 16. 1. 3. c 34. 1
^f cum anguli ad ABCD. sint recti. In
dato ergo, &c. d 34. 1
e 9 3.
f 29 1

PROPOSITIO IX.

Prob.

9.

*Circa datum
quadratum,
circulum des-
cribere.*

DVcantur diametri AC, BD.
secantes se in puncto E quod
dico esse centrum describendi
circuli.

Prob. Rectæ AB, AD, sunt æ-
quales ^a ergo & anguli ABD.
^a 5.1. ^b 31.3. ^c 32.1. ^d 6.1. ^e 9.3.
ADB. Angulus BAD ^b est rectus,
^c ergo anguli ABD, ADB sunt
singuli semirecti; similiter quilibet
partialium angulorum ad
AB, CD, est semirectus, ergo om-
nes inter se æquales ^d Ergo late-
ra EA, EB, EC, ED, æqualibus
angulis subtensa sunt æqualia.
^e Ergo E, est centrum circuli, qui
si describatur spatio EA, transi-
bit per puncta quadrati ABCD.
Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO X.

*Isocelestrian- Prob.
gulum ABD. 10.
constituere, quod
habeat utrum-*

*que eorum qui ad basim sunt,
angulorum B. & D. duplum
reliqui A.*

Sume rectam quamlibet AB. quæ
sic a dividatur in C. ut rectangu- 411.2
lum sub AB. BC. æquale sit quadrato
rectæ AC. tum centro A. spatio B.
ducatur circulus, in quob accommo b 1.4.
detur recta BD. æqualis ipsi AC. iun-
gaturque recta AD. dico triangu-
lum ABD. fore isosceles, cum rectæ
AB. AD sint æquales, & angulos ad
basim B. & D. duplos reliqui A, quod
sic probo.

Ducta recta CD. c describe circu- c 5.4.
lum ACD. circa triangulum DAC.
rectangulum sub AB. BC. æquale
ponitur quadrato CA. ergo & qua-
drato BD. Ergo cum a puncto B.

d 37. 1

ducatur secans BA.
recta BD. ab eo-
dem puncto ducta
incidens in circu-
lum ACD. ^d cum
tanger in D ergo

- e 32. 3 angulus CDB. ^e æqualis est ipsi A. in
alterno segmento, ergo communi
COA. addito: duo anguli A. & CDA.
æquales sunt duobus BDC. & CDA.
hoc est toti ADB. vel ABD. Nunc
angulus externus BCD. duobus in-
ternis A. & ADC. ^f æqualis est, ergo
idem BCD. erit æqualis ipsi CBD. vel
g 6. 1 ADB ergo rectæ DC. DB. ^g æquales,
cum æquales angulos subiciant. Sed
BD. ponitur æqualis ipsi CA. ergo
CD CA. æquales erunt: ergo anguli
b 5. 1. A. & CDA. ^h æquales. Ergo externus
angulus BCD. duplus est ipsius A. er-
go eiusdem quoque dupli sunt CBD.
ADB. cum singuli externo BCD. æ-
quales sint. Triangulum ergo, &c.

PROPOSITIO XI.

In dato circulo Prob.

EHFG pentagonum II.

equilaterum & equi-

angulum inscribere.

Falac triangulum Iſoſceles quicquid *a* 10.
 que, cuius anguli ad baſim ſint *b* 4.
 dupli eius qui ad verticem & ipſi æ
 quiangulus *b* inſcribatur in dato cir *b* 2, 4
 culo ſi que EFG. Vtcumque angulum
 ad baſim diuide biſariam ductis re-
 ctis IF. HG. & quinque ponenda E. H. F
 G. I. iūge lineis totidem, & factum ef-
 ſe quod petitur, ſic probo. Quinque
 anguli FEG. EGH. HGF IFG. EFI.
 ponuntur æquales, *c* ergo arcus quibus *c* 26, 3
 inſiſtunt ſunt æquales. *d* Ergo æquales *d* 29.
 rectæ quæ æquales peripherias ſub'en- *3*.
 dunt. Arcus EH. æqualis eſt arcui FG.
 ergo ſi addas cõmunem HF. erunt pe-
 ripheriæ EHF. HFG. æquales, ergo &
 reliqua ſegmenta FG. IE. GI. EH. æ-
 qualia, *e* ergo anguli EHF. HFG. æqua- *e* 27, 3
 les. Idemque dicendum de reliquis. Er-
 go pentagonum æquilaterum & æ-
 quiangulum inſcripſi. Q. E. F.

PROPOSITIO XII.

Prob.
12.

*Circa datum circum-
lum ABCD. penta-
gonum GHIKL,
equilaterum & e-
quiangulum descri-
bere.*

Quasi iuxta propositionē 11. in-
scripsisse in pentagonū in dato
circulo, reperiā cētum θ . & notabo in
peripheria quinq; linearū FA. FB. &c.
quinque pūcta angularia ABCDE. &
a co- ab iisdē pūctis a ducā tangentes quæ
rel. concurrēt in pūctis GHIKL. à quibus
16.3. si duxero ad centrum rectas GF. θ F sic
b 11. demonstrabo factū esse quod petitur. Et
ax. primo quidē quod anguli omnes sint
æquales. In quadrilatero AFBH, qua-
c 32.1 tuor anguli e valēt quatuor rectos cū
cuiuslibet triāguli AHF. HFB. tres an-
guli valeāt duos rectos similiterque in
quadrilatero BF. CI. & sic de aliis: er-
go cum anguli A. & B. sint recti, angu-
li AHB. AFB valent duos rectos, simi-
literque anguli BIC. CFB. & sic de
d 27.3 aliis. Sed anguli AFB. BFC. sunt θ æ-
quales ob æquales arcus, ergo reliqui
H. & I. sunt æquales, idemque dicen-
dum de aliis. Ergo omnes pentagoni
anguli sunt æquales,

Quod autem latera etiam sint æqua-
lia sic probō. Quadratum FI. e est æ-
quale quadratis tam ipsarum FB. BI. e 47.
quàm ipsarum IC. CF. sublatiis ergo 1.
quadratis æqualium FB. FC remanent
æqualia quadrata BI. IC. ergo rectæ
BI. IC sunt æquales. Nunc anguli FBI.
FCI. & continentia latera sunt æqua-
lia, ergo se habent iuxta 4. ergo angu-
li BIF. FIC sunt æquales. Eodemque
modo dicam de triangulis CFK. KFD.
& de aliis omnibus. Ergo cum anguli
BFC. CFD. f sint æquales, & anguli f 27.3
IFC. CFK. sint eorum dimidia, æqua-
les erunt anguli IFC. CFK. Ergo
cum in triangulis IFC. CFK. anguli
IFC. FCI. æquales sint duobus angu-
lis CFK. FCK. alter alteri & latus FC.
sit commune, reliqua latera & erunt æ g: 6.1
qualia Ergo rectæ IC. CK. sunt æqua-
les, & dimidiæ ipsius IK. eodem modo
ostendam IB. esse dimidiam ipsius IH.
& sic de aliis; ergo cum dimidiæ IC.
IB. ostensæ sint æquales, erunt tota
latera HI. IK. æqualia, idemque di-
cendum de aliis.

PROPOSITIO XIII.

Prob.

13.

In dato penta-
gono quod est æ-
quilaterum &
æquitangulum,
circulum inscri-
bere.

a 9.1.

b 11.

Ax.

c Ex

const.

d 4.1

Dividantur bifariam duo
anguli proximi BAE. ABC.
rectis AF. BF. quæ^b coibunt, pu-
ta in F. cum nullius anguli me-
dietas valeat rectum. Idem fiat
reliquis angulis. Quoniam igitur
triangulorum ABF. FBC. æ-
qualia sunt latera BA. BC. &
BF. commune, & anguli ad B.
^c sunt pares, anguli BAF. BCF.
& bases AF. CF.^d erunt æqua-
les. Cum igitur anguli BAE.
BCD ponantur æquales & BAF.
dimidium sit anguli BAE erit &
BCF. dimidium anguli BCD.
Hic ergo angulus & reliqui in
orbem

orbem secti sunt bifariam. Du-
cantur similiter ex F. ad singula
pentagoni latera perpendiculara-
res FG. FH &c. Quia triangu-
lorum GFB. BFL. duo anguli
FGB. GBF. duobus FLB. FBL.
sunt æquales & latus FB. com-
mune, æqualia etiam erunt late-
ra FG. FL. & his FK. FI. FH.
quare centro F. spatium FG. fig. 15.
si ducatur circulus, transibit per def. 1.
puncta H. I. K. L. existentia in
lateribus pentagoni, & quæ etiā g co-
roll.
tangunt circulum, cum sint su-
per extremitate diametri ad re-
ctos constitutæ. 16.3.

PROPOSITIO XIV.

Prob.
14.

Circa datum pentagonum quod est equilaterum & equiangulum, circulum describere.

Angulos A & E. ^a diuido bifaria rectis AF. FE. quæ alicubi ^b cōcurrēt, puta in F. hinc ad reliquos angulos duco rectas FD. FC. FB. quæ eos secare bifariam probatur ut in proxima propositione. Ergo cum anguli totales ponantur æquales, æquales erunt dimidii, & consequenter æquales FA. FB. hisque æquales omnes rectæ FC. FD. FE. Ergo cētro F, spatio FA. descriptus circulus, transibit per angulos pentagoni, nec ullum eius latus ^d secabit, cum omnia cadant intra circulum.

PROPOSITIO XV.

In dato circulo, Prob.
15.
hexagonum, &
equilaterum &
equiangulum in-
scribere.

Si diameter AD. cētro D. spa-
tio semidiametri DG. fiat cir-
culus CGE. secans datum circu-
lum in C & E. per centrū G. du-
ctis CF. EB. iungantur AB. BC.
CD. &c. eritque inscriptū hexa-
gonum æquilaterum & Æquian-
gulum.

Prob Rectæ GC. GD. à centro
G. & rectæ CD. DG. à centro D.
sunt æquales, ergo triangulum
DGC. est æquilaterum ^a Ergo & a 5. 1.
equiangulum. Hi tres anguli,
^b valent duos rectos. ergo quili- b 32. 1.
bet eorum est pars tertia duorum
rectorum Similiterque angulus
DGE. Ergo cum CGE EGF ^c va- c 13. 8.

Q. ij

dis. 1

leant duos rectos.

EGF. erit etiam

pars tertia duorum

rectorum. Sed illis

æquales sunt an-

guli ad verticem. Ergo sex an-

guli ad centrum G. sunt æqua-

les. Ergo omnes rectæ & circum-

ferentiæ AB. BC. &c. quibus in-

sistunt^c sunt æquales. Est ergo

hexagonum equilaterum. Quod

vero sit equiangulum patet, cum

omnium angulorum medietates

sint ostensæ æquales & constare

duabus tertiis duorum recto-

rum.

*Coroll. Hexagoni latus, aqua-**le est semidiametro.*

PROPOSITIO XVI.

In dato circulo Prob.
 quindecagonum & 16.
 aequilaterum & a-
 quiangulum, des-
 cribere.

Inscribe in dato circulo pentago- a 11.4
 num equilaterum AEF GH. & ei
 dem ad punctum A. b inscribe trian- b 2.4
 gulum equilaterum ABC. hoc posito
 cum tertiam partem circumferentie c 26.
 subtrahat AB hoc est quinque quin- vel
 denas, duo vero pentagoni latera, 28. 3.
 AE. EF. earumdem quindecimam
 subtrahant sex. Si ab ipsis AE. EF.
 subtrahantibus sex, ipsam AB. sub-
 trahentem quinque tollas, supererit
 BF. subtrahens vnam decimamquin-
 tam totius. Ergo si quatuordecim ei d 1.4
 equales in circulo d accommodentur
 erit quindecagonum equilaterum &
 Aequiangulum e cum singuli anguli e 27. 3
 subtrahant arcus equales tredecim
 laterum quindecagoni. Q. B. F.

EVCLIDIS

ELEMENTVM V.

Huius Elementi quinti Vitruuius autorem prædicat Eudoxium Gnidum, qui Platonem comitatus est in Ægyptum.

DEFINITIONES.

Pars est magnitudo magnitudinis, minor maioris, cum metitur maiorem.

ID est, quæ aliquoties sumpta, maiorem ipsam præcisè constituit: sic unitas, est pars ternarii, quia ter sumpta facit ternarium. Atque hæc est pars propriè

dicta & quæ vocatur *Aliquota*.
Impropriè verò dicta pars, est
quæ aliquoties sumpta, vel sum-
totum excedit, vel ab eo deficit:
sic binarius numerus, est impro-
priè dicta pars septenarii, quia
ter sumptus, deficit: quater au-
tem sumptus excedit, atque hæc
pars dicitur *Aliquantum*. Immo
Euclides libro 7. non vocat par-
tem sed partes, & benè quia qua-
tuor non est pars numeri sex, sed
eius duæ partes tertiæ. In genere
sic posset definiri. *Pars est minor
& homogenea quantitas, quæ
aliquoties repetita, metitur vel
excedit suum totum.*

Similiter & si definitio Partis
prout traditur ab Euclide tan-
tum conueniat quantitati conti-
nuæ; quæ sola propriè secundum
Philosophum appellatur Ma-
gnitudo, cum tamen numeros
suis quoque constitui partibus
dubium sit nemini, sic forte com-
modius potuisset exprimi. *Pars*

est minor quantitas, quæ metitur maiorem. Vt vt sit, in sequētibz, partis nomine vtar, cum in quantitate continua tum in discreta; imò breuitatis gratia frequentius vtar numeris, quorum tamen loco poterit quilibet magnitudines tot palmorum intelligere. Quot numeris exprimentur.

2. *Multiplex autem est maior, quam metitur minor.*

Multiplex idem est ac multum simplex, quando videlicet vnum simplex hoc est pars, metitur multum, hoc est maiorem quantitatem: sic 12 est multiplex ipsius 6. & 2. bis enim continet 6. sexies vero 2. sexagitem respectu duodenarii dicitur sub-multiplex. *Æquemultiplices* dicuntur quantitates quæ æquè multisies continent suas sub-multiplices, vt 9. respectu 3. & 12. respectu 4.

12. respectu 4. quia prima quantitas secundam ter continet, & similiter tertia quarram. Hinc vides quomodo pars & multiplex sint relata.

3. *Ratio est duarum quantitatum eiusdem generis, mutua quadam secundum mensuram habitudo.*

Quod Euclides dixit λόγον hoc Campanus vertit *Proportio*, melius alii *Ratio*. Sensus vero hic est, quando duæ quantitates eiusdem generis, ut duo numeri, duæ lineæ, duæ superficies, duo solida (nec enim linea cum superficie, aut linea alba cum sonora, ut sic, possunt conferri, cum sint diversi generis) inter se comparantur, secundum capacitatem hoc est excessum, defectum aut æqualitatem, appellatur hæc comparatio aut hæc

R

bitudo mutua, Ratio. Obseruabis
verò, requiri semper duas quan-
titates, nihil enim habet ratio-
nem ad seipsum, & decempeda
solitariè considerata nec maior
est, minor, aut æqualis.

Hæc porro omnis comparatio
in capacitate quantitatis funda-
tur, secundum quam vna quanti-
tas aliam continet vel accuratè,
vel ex partè tantum, vel cum ex-
cessu. Si enim vna, partem tan-
tum alterius continet vt bipeda
tripeda, minor inæqualitas siue
minor ratio appellatur: si adæ-
quate totam vt sexpeda sexpe-
dam, Æqualitas dicitur: si deni-
que plusquam totam vt sexpeda
bipedam, maior inæqualitas seu
maior ratio dicitur. Cum autem
in omni ratione duo sint termini
Antecedens & Consequens qui ad
inuicem referuntur: Ille in no-
minatiuo efferri solet, hic in alio
casu: exempli gratia linea sex
palmorū est dupla lineæ trium:

antecedens est linea sex palmo-
rum : consequens , linea trium.
Excessus antecedentis supra cō-
sequentem vel consequentis su-
pra antecedentem dicitur *Diffe-*
rentia terminorum. *Ratio Ra-*
tionalis est quæ est inter quanti-
tates commensurabiles & nume-
ris potest exprimi , ut ratio du-
pla, tripla, &c. *Ratio Irrationalis*
est ea quæ est inter magnitudi-
nes quarum nulla est communis
mensura quæ vilo numero pos-
sit exprimi : exempli gratia inter
latus quadrati & eius diame-
trum.

4. *Proportio est rationum*
similitudo.

CRæcè dicitur *αναλογία*, sē-
sus verò hic est. Quemad-
modum comparatio capacitatis
duarum quantitatum dicitur ra-
tio : Ita similitudo duarum vel
plurium rationum dicitur Pro-
portio, Ex gr, Cum similis sit ratiō

ratio 12. ad 4. quæ 9. ad 3. ideo dico inter has quantitates esse proportionem, quia est similitudo rationum.

Proportio diuiditur in *Arithmetica*, *Geometrica*. & *Musica*. *Arithmetica* est quando tres vel plures numeri per eandem differentiam progrediuntur vt hi numeri 4. 7. 10. est enim differentia 4. & 7. æqualis differentie 7. & 10. hæc proportio dicitur *Arithmetica* quia inuenitur inter numeros in ordine suo naturali sumptos puta 1. 2. 3. 4. 5. &c.

Geometrica est similitudo rationum qua sit inter tres, vel plures quantitates vt inter numeros 2. 6. 18. est enim ratio 2. ad 6. similis rationi 6. ad 18. nam utraque ratio est tripla. Hæcque sola est proprie dicta proportio, & quam hic definit Euclides.

Proportio Musica est quando

tres magnitudines ita ordinantur ut eadem sit ratio prima ad tertiam, qua differentia prima & secunda, ad differentiam secundam est tertia, ut 3. 4. 6. Sunt in proportione musica quia eadem est ratio primi numeri 3. ad tertium 6. qua differentia primi & secundi, qua est 1. ad differentiam secundi & terti, qua est 2. dicitur vero harmonica quia consonantes facit sonos inter quos inveniuntur.

5. *Rationem habere inter se quantitates dicuntur, quae possunt multiplicata se se mutuo superare.*

Quia ratio est duarum quantitatatum eiusdem generis mutua secundum mensuram habitudo, propterea quantitates quae rationem habent inter se debent esse tales ut se mutuo superare possint, nam quantitas quae me-

titur alteram, potest eam superare. hinc.

Colligitur 1°. Inter lineam & superficiem, inter superficiem & corpus, inter lineam finitam & infinitam, inter angulum rectilineum & contactus, nullam esse rationem, quia quantumvis horum vnum multiplices, nunquam tamen aliud superabit.

Coll. 2. Inter diagonalem & latus quadrati esse rationem, quia ita potest multiplicari ut latus excedat diagonalem, sed hæc ratio dicitur irrationalis quia non potest exprimi numeris.

Coll. 3. Inter curvilinea & rectilinea esse rationem cum inter ea sit æqualitas & inæqualitas. nam Hippocrates Chius Lunulam crescentem, & Archimedes Parabolam quadrauit. & Proclus inter angulos rectilineos & curvilineos æqualitatem demonstravit lib. 3. in primum Euclid. ad 32. axioma.

6. In eadem ratione quantitates dicuntur esse, prima ad secundam, & tertia ad quartam, cum prima & tertia æquemultiplicia, à secunda & quarta æquemultiplicibus, qualiscūque sit hac multiplicatio, utrumque ab utroque, vel vnà deficiunt, vel vnà aequalia sunt, vel vnà excedunt, si ea sumantur, quæ inter se respondent.

A Signo ostēdit Euclides quomodo possimus cognoscere, utrum quatuor quantitates sint in eadem ratione. 1°. Æquemultiplica, inquit, primam quantitatem & tertiam. 2°. Æquemultiplica secundam & quartam. 3°. conferas multiplicem primæ cum multiplici secundæ, & multiplicem tertiæ cum multi-

plici quartæ, & vide, vtrum quotiescunque multiplex primæ deficit à multiplici secundæ; vel æqualis est, vel excedit, etiam multiplex tertiæ tunc deficiat à multiplici quartæ, vel æqualis sit vel excedat: tunc enim si id fiat, certò concludas, has quatuor quantitates esse in eadem ratione, si non fiat, nega esse.

8 6 12 9

4 2 6 3

A. B. C. D.

Exemplum: volo scire vtrum hæ quantitates A. B. C. D. sint proportionales: 1°. æquemultiplico A & C puta per binarium. 2°. æquemultiplico B & D. puta per ternarium, vt factum vides superius. 3°. consero multiplicem primæ 8. cum multiplici secundæ 6. & multiplicem tertiæ 12. cum multiplici quartæ 9. &

video non tantum multiplicem
secundæ deficere à multiplici
primæ, sed & multiplicem quar-
tæ deficere à multiplici tertæ.

12	12	18	18
4	2	6	3
A	B	C	D

Deinde iterum æquemultiplico
A & C. puta per ternarium;
similiter æquemultiplico B & D.
puta per senarium (eadem est ra-
tio de quocunque numero per
quem æquemultiplices) tum vi-
deo multiplicem primæ æqua-
lem esse multiplici secundæ : &
multiplicem tertæ, multiplici
quartæ.

8	16	12	24
4	2	6	3
A	B	C	D

Tertio æquemultiplico A. &
C. puta per binarium. æquemul-

tiplico etiam B. & D. puta per octonarium & aduerto multiplicem primæ 8. deficere à multiplici secundæ 16. & multiplicem tertiæ 12. à multiplici quartæ 24. & quia qualitercunque æquemultiplicem illas quantitates, semper se habet multiplex primæ ad multiplicem secundæ, vt se habet multiplex tertiæ ad multiplicem quartæ, id est simul deficient vel excedunt vel sunt æquales, propterea concludo esse quatuor illas quantitates proportionales & earum primam in eadem ratione esse ad secundam, in qua est tertia ad quartam.

16	15	24	25
4	3	6	5
A	B	C	D

Alterum exemplum. Proponantur aliæ quatuor A B C D.
10. æquemultiplico A. & C. pu

ta per quaternarium. 2°. æquemultiplico B. & D. puta per quinarium. 3°. Video multiplicem primæ 16. superare multiplicem secundæ 15. multiplicem verò tertiæ 14. superari à multiplici quartæ 15. quare concludo duas quantitates non esse in eadem ratione, quia si essent in eadem ratione, quadruplum tertiæ superaret quadruplū 4^x. Sicut quadruplum primæ, superat quadruplum secundæ. Id enim fieri debet qualiscunque sit multiplicatio. Quare licet duplum primæ superet duplum secundæ, & similiter duplum tertiæ superet duplum quartæ. Tamen non potest inde colligi quod sint proportionales; quia ut sint proportionales oportet ita fieri facta quavis multiplicatione.

SCHOLIVM.

Hæc sunt quæ ad verba & sensum Euclidis nunc oc-

currūt. Quod ad rem ipsam, nūquam iudicaui definitionem illam posse inseruire tyronibus: cum tradatur per obscurius. Sic itaque illam aliter enūcio. *Quatuor quantitates dicuntur esse proportionales, cum prima eodem modo continet secundam vel cōtinetur à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.* Nam quatuor quantitates esse proportionales, est primam ita se habere ad secundam sicut tertia se habet ad quartam: hoc autem aliud nihil est, quam primam ita esse maiorem vel minorem secunda, sicut tertia maior est vel minor quarta. Si autem res ita se habet, prima eodem modo continebit secundam, vel à secunda continebitur quo tertia continebit quartam vel à quarta continebitur. Igitur quatuor quantitates dicuntur proportionales, cum prima eodem modo continet secundam, vel

continetur, à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.

Nota hanc definitionem conveniretum quantitatibus rationalibus, cum irrationalibus. Superest tantum explicandus ille modus continentiae vel optionis qui dicitur idem. Ille autem modus dicitur idem dupliciter, primo cum prima quantitas continet 2^m. aut cōtinetur à secunda toties exactè, quoties tertia continet quartam, aut cōtinetur à quarta exactè, itaut nulla pars supersit. v. g. linea duorum pedum toties continet lineam unius pedis, quoties linea 6. pedum continet lineam 3. pedum. Similiterque linea unius pedis toties continetur in linea duorum pedum, quoties linea 3. pedum continetur in linea 6. pedum. Ex proinde 4. illae lineae dicuntur proportionales.

Secundo, ille modus continen-

tiz vel contēctionis dicitur idem cum prima secundam, & tertia quartam æque continet & præterea eandem partem, vel easdem partes; vel cum prima, cum tali sui parte aut talibus partibus continetur in secunda, quoties tertia cum eadem, aut talibus partibus continetur, in quarta. Ut linea 10. pedum continet toties lineam 3. pedum & talem insuper eius partem quoties lineam 6. pedum qualemue eius partem cōtinet linea 20. pedum. Nam linea 10. continet ter lineam trium pedum & insuper trientem ipsius ternarii, sicut linea 20. pedum continet ter 6. & insuper trientem ipsius senarii. Similiter linea 12. pedum toties continet lineam 5. pedum & tales eius partes, quoties lineam 10. pedum qualesve eius partes continet linea 24. Rursus linea 3. pedum cum tali sui parte continetur in linea 10. pedum sicut linea

6 pedum cum tali sui parte continetur in linea 20 pedum. Similiter linea 5. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 12 pedum. Sicut linea 10. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 24. pedum.

7. *Eandem autem habentes rationem quantitates, vocentur proportionales.*

NAm quæ habent eandem rationem habent rationum similitudinē seu proportionem. Quod si proportio non interruptur, dicitur continua proportio, qualis est in his numeris 4. 8. 16. 32. qui propterea dicuntur continuè proportionales: secus autem dicuntur tantum proportionales ut 4. 2. 6. 3.

8. Cum verò æquemultiplicium, multiplex prima, excesserit multiplicem secundam, at multiplex tertia, non excesserit multiplicem quartam: tunc prima ad secundam, maiorem rationem habere dicitur, quam tertia, ad quartam.

16. 15. 24. 25

4. 3. 6. 5

A B C D.

Propterea si proponantur quatuor quantitates A B C D. quia quadruplum primæ superat quintuplum secundæ, quadruplum autem tertiæ, non superat quintuplum quartæ, dicemus maiorem esse rationem primæ ad secundam, quam tertiæ ad quartam.

9. Pro-

9. *Proportio verò in tribus minimum terminis consistit.*

Cum proportio sit rationum similitudo: ratio autem sic duarum magnitudinum eiusdem generis comparatio, quarum una dicitur antecedens, alia consequens: in proportionem, ad minimum duo requiruntur antecedentia, & duo consequentia: quia tamen medius terminus potest esse consequens primæ & antecedens secundæ rationis, propterea proportio potest esse in tribus terminis, nimirum quæ continua est ut 16. 8. 4. quæ vero non est continua postulat quatuor terminos ut 16. 4. 12. 3.

10. Cum autem tres quantitates proportionales fuerint : prima ad tertiam dicitur duplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam. At cum quatuor quantitates continue proportionales fuerint ; prima ad quartam dicitur triplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam : & semper deinceps uno amplius, quandiu proportio extiterit.

Differunt ratio dupla & ratio duplicata, itemque ratio tripla & ratio triplicata, ut ista ostendunt exempla.

64.	16.	4.	1.
A	B	C	D.

Primum sint quatuor quanti-

rates A. B. C. D. continuè proportionales, nulla ex ipsis erit ratio dupla vel tripla, & erit nihilominus in ipsis una ratio duplicata & una triplicata: quia ratio primæ ad secundam erit inter primam & tertiam triplicata. Erit porro illa ratio primæ ad secundam quadrupla. Quartæ ad tertiam quadrupla duplicata, id est quater quadrupla seu sexdecupla. Primæ ad quartam quadrupla triplicata, id est quater quater quadrupla, id est quater sexdecupla, id est, sexagequadrupla.

Secundum. Sint quantitates quatuor $\overset{1}{E}$. $\overset{2}{F}$. $\overset{4}{G}$. $\overset{8}{H}$. continuè proportionales, erit prima subdupla secundæ Secunda tertiæ, Tertia quartæ: Erit tamen ratio primæ ad tertiam dupla rationis quam habet prima ad secundam. Erit item ratio primæ ad quartam, tripla rationis quam

habet prima ad secundam, nec tamen erit prima dupla tertiæ sed eius subquadrupla: nec prima est tripla quartæ, sed eius sub-octupla.

Vno verbo discrimen aperio. Inter duas quantitates non dicitur esse ratio dupla, nisi vna præcisè bis alteram contineat, dicitur autem esse ratio duplicata, quamcumque habeant inæqualitatem, modo bis ea repetatur comparatio quæ est inter primū & 2^m. terminos: & triplicata si tertio eadem instituat.

II. *Homologæ quantitates dicuntur esse antecedentes quidem antecedentibus, consequentes verò consequentibus.*

^{1. 4. 8. 3.}
SI proportionales sūt A B C D.
 & vt prima ad secundam, ita tertia ad quartam: homologæ dicentur prima & tertia inter se,

secunda item & quarta inter se, quia easdem vices gerunt prima & tertia, & similiter secunda & quarta.

Sequuntur modi argumentandi in proportionibus, qui inferius suis locis demonstrabuntur.

12. *Alternatio, est sumptio antecedentis ad antecedentem, & consequentis ad consequentem.*

Quia Geometrarum quinque diversas conclusiones colligunt ex vna quatuor quantitatum proportionem, propterea quinque modos, quinque illarum conclusionum nunc definit Euclides. Prima est alternatio, hoc est permutata ratio, seu permutando quantitates & comparando ipsas antecedentes inter se, & ipsas consequentes inter se.

9. 3. 6. 2.

A. B. C. D.

puta ex eo quod proportionales sunt A B C D. estque ut A. ad B. ita C. ad D. inferam ergo permutando ut A. ad C. ita B. ad D.

13. *Inversa ratio, est sumptio consequentis ceu antecedentis, ad antecedentem velut consequentem.*

Secunda species seu modus argumentandi dicitur inversa ratio, quando consequens instar antecedentis sumitur, inuertendo scilicet terminos proportionis, & ad antecedens velut ad consequens comparatur. Nam quia est ut A^9 ad B^3 ita C^6 ad D^2 . Ergo inuertendo inferam ut B^3 ad A^9 ita D^2 ad C^6 .

14. *Compositio rationis, est sumptio antecedentis cum consequente, cœu unius, ad ipsum consequentem.*

Tertia species dicitur compositio rationis, cum antecedens simul cum consequente instar unius sumitur, & ad consequens comparatur. Sic, Quia est ut A^9 ad B^3 ita C^6 ad D^2 ergo componendo erit, ut AB^{12} ad B^3 ita CD^8 ad D^2 .

15. *Divisio rationis, est sumptio excessus, quo consequentem superat antecedens, ad ipsum consequentem.*

Hoc est, est comparatio differentie terminorum cum alterutro ipsorum.

vt quia est vt $A.$ ad $B.$ ita $C.$ ad $D.$
 erit diuidendo vt 6. ad 3. ita 4. ad 2.
 vel vt 6. ad 9. ita 4. ad 6.

16. *Conuersio rationis, est sumptio antecedentis ad excessum, quo superat antecedens ipsum consequentem.*

HOc est est, comparatio vnus termini cum differentia terminorum.

vt quia est vt $A.$ ad $B.$ ita $C.$ ad $D.$

Erit conuertendo rationem

vt 9. ad 6 ita 6. ad 4.

vel vt 3. ad 6 ita 2. ad 4.

Vnde vides quod conuersio est diuisionis inuersiono.

17. *Ex equalitate ratio est, si plures duabus sint quantitates, & his alia multitudine pares, quae bina sumantur & in eadem ratione: cum ut*
in primis

in primis magnitudinibus:
prima ad ultimam, sic & in
secundis magnitudinibus, pri-
ma ad ultimā se habebit. vel.

Sumptio extremorū, per sub-
ductionem mediorum. Vt si
sint plures magnitudines

¹² ⁴
A B C

et alia totidem

⁶ ² binę &
D E F

binę in eadem ratione hoc est vt

¹² A. ad B. quidpiam. ita ⁶ D. ad E.
quidpiam, & vt B. ad C. ita E. ad
¹² F. erit ex æquo vt in prioribus

A. ad ultimam ⁴ C. ita in poste-

⁶rioribus D. ad ²F. Nullum nu-
merum oportet apponere ipsis B.
& E. quia hic non agitur de ipso,
sed in sequentibus. Contrahit au-

T

tem æqualitas rationis duos modos argumentandi ex proportionem plurium, quam quatuor quantitatum: hos duæ sequentes definitiones explicant.

18. *Ordinata proportio est, cum fuerit quemadmodum antecedens ad consequentem, ita antecedens ad consequentem; fuerit etiam ut consequens ad aliud quidpiam, ita consequens ad aliud quidpiam.*

Dicitur ordinata proportio, quia duæ partes proportionis eundem servant suarum rationum ordinem.

12	6	4
A	B	C
6	3	2
D	E	F

Exemplum; esto utriusque pat-

tis prima ratio est dupla, secunda ratio est sesquialtera, Concluditur quod ut est $A.$ ad $C.$ ita est $D.$ ad $E.$

19. *Perturbata autem proportio est, cum tribus positis magnitudinibus, & alijs qua sint his multitudine pares; ut in primis quidem magnitudinibus se habet antecedens ad consequentem: Ita in secundis magnitudinibus antecedens ad consequentem: ut autem in primis magnitudinibus, consequens ad aliud quidpiam, sic in secundis magnitudinibus quidpiam ad antecedentem.*

Hoc est, cum ut in primis, prima se habet ad secundam, ita in secundis secunda ad

tertiam, & ut in primis secunda ad tertiam, ita in secundis prima se habet ad secundam, dicitur hæc proportio perturbata, quia una proportionis pars non servat ordinem rationum alterius partis. Exemplum esto

12	6	4
A	B	C
6	4	2
D	E	F

In prima propositionis parte, ratio dupla præcedit sesquialtera.

In secunda parte sequitur

Concluditur tamen perinde atque in proportionibus ordinata.
Quod ut est

	12		4
	A	ad	C
Sic est	6		2
	D	ad	F

PROPOSITIO I.

3. 1. 3. 1. Si sint quotcunque
 A. B. C. F. magnitudines quot- Tbca.
 6. 2. cunque magnitudinū 1.
 G. H. aequalium numero,
 singula singularum,
 æquemultiplices; quam multi-
 plex est unius una magnitudo,
 tam multiplices erunt & omnes
 omnium.

Idest quia æquemultiplices sunt æ def.
 A. ad E. & C. ad F. Si A. & C. iun- 2. f.
 gantur in G. similiterque E. & F. in
 H. quam multiplex erat A. ipſius E.
 & C. ipſius F. tam multiplex erit G. ip-
 ſius H.

Prob. Maiora aut minora non sūt
 tota, quam suæ omnes partes propriè
 dictæ. Ergo non potest totum aggrega-
 tum G. pluries vel pauciore numero
 cōtinere totum aggregatum H. quam
 A. & C. partes omnes totius H. Et ve-
 ro quoties E. numerat A. & F. nu-
 merat C: toties H. numerat G. hoc
 est ter. Id vero intelligendum non
 tantum de multiplici increſcente, sed
 etiam de decreſcente & mixto.

9. 3. 6. 2.

A. B. C. D.

puta ex eo quod proportionales sunt A B C D. estque ut A. ad B. ita C. ad D. inferam ergo permutando ut A. ad C. ita B. ad D.

13. *Inversa ratio, est sumptio consequentis cœ antecedentis, ad antecedentem velut consequentem.*

Secunda species seu modus argumentandi dicitur inversa ratio, quando consequens instar antecedentis sumitur, inuertendo scilicet terminos proportionis, & ad antecedens velut ad consequens comparatur. Nam quia est ut $\overset{9}{A}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{6}{C}$ ad $\overset{2}{D}$. Ergo. inuertendo inferam ut $\overset{3}{B}$. ad $\overset{9}{A}$. ita $\overset{2}{D}$. ad $\overset{6}{C}$.

14. *Compositio rationis*, est sumptio antecedentis cum consequente, cum unius, ad ipsum consequentem.

Tertia species dicitur compositio rationis, cum antecedens simul cum consequente instar unius sumitur, & ad consequens comparatur. Sic, Quia est ut $\overset{9}{A}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{6}{C}$. ad $\overset{2}{D}$. ergo componendo erit, ut $\overset{12}{AB}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{8}{CD}$. ad $\overset{2}{D}$.

15. *Divisio rationis*, est sumptio excessus, quo consequentem superat antecedens, ad ipsum consequentem.

Hoc est, est comparatio differentiarum terminorum cum alterutro ipsorum.

vt quia est vt $A.$ ad $B.$ ita $C.$ ad $D.$
 erit diuidendo vt 6. ad 3. ita 4. ad 2.
 vel vt 6. ad 9. ita 4. ad 6.

16. *Conuersio rationis, est sumptio antecedentis ad excessum, quo superat antecedens ipsum consequentem.*

HOc est est, comparatio vnus termini cum differentia terminorum.

vt quia est vt $A.$ ad $B.$ ita $C.$ ad $D.$

Erit conuertendo rationem

vt 9. ad 6 ita 6. ad 4.

vel vt 3. ad 6 ita 2. ad 4.

Vnde vides quod conuersio est diuisionis inuentio.

17. *Ex equalitate ratio est, si plures duabus sint quantitates, & his alia multitudine pares, quae bina sumantur & in eadem ratione: cum ut in primis*

in primis magnitudinibus:
prima ad ultimam, sic & in
secundis magnitudinibus, pri-
ma ad ultimā se habebit. vel.

Sumptio extremorū, per sub-
ductionem mediorum. Vt si
sint plures magnitudines

12

4

A

B

C

& alia totidem

6

2

D

E

F

binę &

binę in eadem ratione hoc est vt

A. ad B. quidpiam. ita ⁶D. ad E.

quidpiam, & vt B. ad C. ita E. ad

F. erit ex æquo vt in prioribus

A. ad ultimam ⁴C. ita in poste-

rioribus ⁶D. ad ²F. Nullum nu-

merum oportet apponere ipsis B.

& E. quia hic non agitur de ipso,

sed in sequentibus. Continet autē

T.

tem æqualitas rationis duos modos argumentandi ex proportionē plurium, quam quatuor quantitarum: hos duæ sequentes definitiones explicant.

18. *Ordinata proportio est, cum fuerit quemadmodum antecedens ad consequentem, ita antecedens ad consequentem; fuerit etiam ut consequens ad aliud quidpiam, ita consequens ad aliud quidpiam.*

Dicitur ordinata proportio, quia duæ partes proportionis eundem servant suarum rationum ordinem.

12	6	4
A	B	C
6	3	2
D	E	F

Exemplum; esto utriusque par-

tis prima ratio est dupla, secunda ratio est sesquialtera, Concluditur quod ut est $A.$ ad $C.$ ita est $D.$ ad $F.$

19. *Perturbata autem proportio est, cum tribus positis magnitudinibus, & alijs qua sint his multitudine pares; ut in primis quidem magnitudinibus se habet antecedens ad consequentem: Ita in secundis magnitudinibus antecedens ad consequentem: ut autem in primis magnitudinibus, consequens ad aliud quidpiam, sic in secundis magnitudinibus quidpiam ad antecedentem.*

Hoc est, cum ut in primis, prima se habet ad secundam, ita in secundis secunda ad

tertiam, & ut in primis secunda ad tertiam, ita in secundis prima se habet ad secundam, dicitur hæc proportio perturbata, quia una proportionis pars non servat ordinem rationum alterius partis. Exemplum esto

12	6	4
A	B	C
6	4	2
D	E	F

In prima propositionis parte, ratio dupla præcedit sesquialtera.

In secunda parte sequitur

Concluditur tamen perinde atque in proportionibus ordinata.
Quod ut est

	12		4
	A	ad	C
Sic est	6		2
	D	ad	F

PROPOSITIO I.

3. 1. 3. 1. Si sint quotcumque
A. B. C. F. magnitudines quot- Tbca.
6. 2. cunque magnitudinū 1.
G. H. aequalium numero,
singula singularum,
aqua multiplices; quam multi-
plex est unius una magnitudo,
tam multiplices erunt & omnes
omnium.

Idest quia ^a aqua multiplices sunt a def.
A. ad E. & C. ad F. Si A. & C. iun- 2. f.
gantur in G. similiterque E. & F. in
H. quam multiplex erat A. ipſus E.
& C. ipſus F. tam multiplex erit G. ip-
ſus H.

Prob. Maiora aut minora non ^a ſūt
tota, quam ſunt omnes partes proprię
diſt. Ergo non poteſt totum aggrega-
tum G. pluries vel pauciore numero
cōtinere totum aggregatum H. quam
A. & C. partes omnes totius H. Et ve-
ro quoties E. numerat A. & F. nu-
merat C; toties H. numerat G. hoc
eſt ter. Id vero intelligendum non
tantum de multiplici increſcente, ſed
etiam de decreſcente & mixto.

PROPOSITIO II.

Theo. 6 3 4 2 Si prima A. secunda
 2. A. B. C. D. B. æquè fuerit multi-
 9 6 15 10 plex, atque tertia C.
 E. F G H quarta D. fuerit autem
 & quinta E. secunda B.
 æquè multiplex, atque
 sexta F. quarta D. erit. & composita
 prima cum quinta E. nempe G. secunda
 B. æquemultiplex, atque tertia C. cum
 sexta F. nempe H. quarta D.

PRob. Ex hypothesi secunda B. & quarta D. pari numero continentur in suis multiplicibus A. & C. nempe bis. Similiterque eadem secunda B. & quarta D. pari numero continentur in suis aliis multiplicibus E. & F. nempe ter. Ergo per præcedentem, continebuntur etiam pari numero in multiplicibus collectis, hoc est si componantur A. & E. ut fiat G. similiterque F. & C. ut fiat H. quemadmodum G. 15. continet B. 3. quinquies. Ita H. 10. continebit D. 2. quinquies.

PROPOSITIO III.

4 2 6 3 Si sit prima A. *Theo.*
 A B C D secunda B æquæ 3.
 8 12
 E F multiplex, atque
 tertia C. quar-
 ta D. sumantur autem æ-
 quemultiplices E. & F. pri-
 ma A. & tertia C: erit ex
 æquo sumptarum, utraque
 utriusque æque multiplex,
 altera quidem E. secunda B.
 altera autem F. quarta D.

PRob. Ponuntur B. & D æ-
 qualiter contineri in singulis
 A. & C. ergo æqualiter² conti- 41.5.
 nentur etiam in iisdem pari nu-
 mero multiplicatis in E. & F,

PROPOSITIO IV.

4 2 6 3 Si prima ad secū-
 A B C D dam, eādē habue-
 8 6 12 9 rit rationē, & ter-
 E F G H tia ad quārā: etiā

Th. 4 aequē multiplices prima &
 tertia, ad aequē multiplices se-
 cunda & quarta, iuxta quā-
 vis multiplicationem, eādē
 habebunt rationem, si prout
 inter se respondent, ita sum-
 pta fuerint.

Posita & explicata superius a no-
 bis definitione 6. hanc proposi-
 tionem sic breuiter perstringo.

Si prima A. ad secundam B. habue-
 rit eam rationem, quam habet tertia
 C. ad quartam D. sumanturque pri-
 maz A. & tertia C. æquemultiplices
 E. & G. Item secundæ B. & quartæ
 D. iisdem vel alijs æquemultiplicibus
 F. & H. erit E. multiplex ipsius A. ad
 F. multiplicem ipsius B. sicut G. mul-
 tiplex tertia C. ad H. multiplicem

quartæ D. idque iuxta non vnam tantum aut alteram multiplicationem, sed iuxta quamcumque ut ibi diximus, & multiplicia primæ & tertiæ non solum vna deficient à multiplicibus secundæ & quartæ, aut vna æqualia erunt, aut vnâ excedent, sed præterea eandem quoque habebunt rationem.

Ratio est quia ex definit 6. idem est quatuor magnitudines in eadem esse ratione & earum æquemultiplicia vel vnâ deficere vel vna excedere, vel vnâ æqualia esse. Idemque est vel conferre singulas B & D. ad singulas A. & C. atque B. & D. æqualiter multiplicatas ad A. & C. pari inter se numero multiplicatas.

Corollarium.

Hinc etiam patet veritas rationis conuersæ. Nam si A. est ita maius ipso B. sicut C. ipso D. est euidens B. ita minus fore ipso A. sicut D. ipso C. minus est. Nec minus foret euidens si A. & C. sumptæ essent æqualia, aut minora ipsi B. & D.

PROPOSITIO V.

Th. E 4 F 2 Si magnitudo A.
 C 8 D 4 magnitudinis B.
 A 12 B 6 ita multiplex
 fuerit: ut ablata C. ablata
 D. etiam reliqua E. reliqua
 F. ita multiplex erit, ut tota
 A totius B.

PAtet. Sit enim A duplum ip-
 sius B & pars ablata C du-
 pla similiter partis ablatae D. er-
 go si residua E. non est duplex re-
 sidae F. omnes partes totius B.
 non continetur in omnibus par-
 tibus totius A. sicut totum in to-
 to Est ergo residua residuae ita
 multiplex, ut tota totius.

PROPOSITIO VI.

G 2 H 3 G 8 H 12 Si duæ ^{Theo.}
 E 10 F 15 E 4 F 6 magni- 6.
 A 12 B 18 A 12 B 18 tudines
 C 2 D 3 C 2 D 3 A & B.
 duarum magnitudinum C.
 & D. sint æquemultiplices: &
 detractæ quædam E F. sint
 earundem C D. æquemulti-
 plices. Reliquæ G H iisdem
 C D. aut æquales sunt aut æ-
 quemultiplices.

PRob. C. & D in totis A. &
 B. & in eorum aliquibus par-
 tibus assumptis E. & F. æqualiter
 continentur ex hypot^{esi}: ærgo æ f
 æqualiter etiam continebuntur
 in reliquis G. & H. Ergo reliquæ
 eisdem, aut æquales, sunt aut æ-
 quemultiplices.

PROPOSITIO VII.

Theo. 24 24 8 *Aequales* A B. ad
 7. A B C *eandem* C. *eandem*
 12 12 4 *habent rationem: &*
eandem C. *ad aequales* A B.

PAtet ex terminis. Geometricè ve-
 rò vt demonstretur, concipe ma-
 gnitudinem C bis sumi, quasi dicere-
 tur. vt se habet A. ad C. ita B. ad C. hoc
 posito sic dico. 12. & 12. æquemulti-
 plicia primæ magnitudinis A. & ter-
 tiæ B. ^a sunt æqualia. iam sumatur
^a 6 quodcumque multiplex ipsius C. puta
Ax. 8. Ergo cum æquemultiplicia ipsorum
 A. & B. quocunque modo multipli-
 centur, sint æqualia semper: vel vna
 deficient à multiplici C. vel vna æqua-
 lia erunt, vel vna excedent, vt in as-
 sumpto exemplo. ^b Ergo in eadem
^b *Def.* sunt ratione. Eodè modo dicam mul-
 6.5. tiplicem ipsius C. puta 8. vel mino-
 re esse 12 & 12: æquemultiplicibus A.
 & B. vel v. risque æqualem vel mi-
 norem.

PROPOSITIO VIII.

$\begin{matrix} 16 & 8 & 4 \\ A & B & C \end{matrix}$
Inequalium magnitudinum A. B. Theo. 8.
 $\begin{matrix} 6 & 4 & 8 \end{matrix}$
maior A. ad eandem C. maiorem rationem habet, quam minor B: Et eadem C. ad minorem B. maiorem habet rationem, quam ad maiorem A.

Prob 1^a pars. Si A. esset æqualis B. vel si A. & B. æqualiter continerent C. eandem rationem haberent^a ad C. & C. eandem ad A. & B. per præcedentem: sed maior ponitur A. hoc est pluries continere C. ergo per definitionem 8. A. maiorem habet rationem ad C. Prob 2. Et quia C. pluries continetur ab A. quam à B. minorem habebit ad A. rationem quam ad B. per 8. def.

PROPOSITIO IX.

Theo. A B C *Qua* AB. ad
 9. 15 15 4 *eandem* C. *eandem*
dem habent rationem, equa-
les sunt inter se, & ad quas
A.B. eadem C. eandem ha-
bet rationem, hæ quoque AB.
equales sunt inter se.

8.5. **S**I enim dicas A. esse maius
 quam B. ^a ergo maior erit ra-
 tio maioris A. ad eandem C.
 quam minoris B. ad eandem C.
 Item maior ratio ipsius C. ad B.
 quam ad A. quod est contra hy-
 pothesin.

PROPOSITIO X.

16 8 4 Earum magnitu
 A B C dinum AB quæ ad Theo.
 eandem C. habent rationem: 106
 quæ A. rationem maiorem
 habet, hæc maior est: ad quam
 autem B. eadem C. maiorem
 rationem habet, hæc B. mi-
 nor est.

SI enim B. esset æqualis aut
 maior quam A. ^a haberent A. 7.5.
 & B. eandem rationem ad C. vel
 B. ^b haberet maiorem, quod est 8 5.
 contra hypothese[m] Item si C. ha-
 bet maiorem rationem ad A.
 quam ad B. minor est A. quam
 B. vel utrumque, quod dixi, se-
 queretur absurdum. Hæc conuer-
 tit 8.

PROPOSITIO XI.

Theo.

II.

27	18	36	<i>Qua eodem sunt eadem rationes, & inter se sunt eadem.</i>
G, 6 I 24 H 48			
18	12	24	
A 9 E 6 C 12			
B 6 F 4 D 8			
24	16	32	
K 36 M 24 L 48			
12	8	16	

Sint rationes A. ad B & C. ad D. eadem, rationi E. ad F: etiam A. ad B. & C. ad D. eadem inter se erunt. Prob. per 6 def. huius. Si enim sumantur ad omnes antecedentes A. C. B. æque multiplices G H I. & ad consequentes B D F. æmultiplices K L M. semper vel vnâ deficient, vel vnâ æquales erunt, vel vnâ excedent ut patet in schemate.

PRO:

PROPOSITIO XII.

$\begin{matrix} 4 & 2 & 6 & 3 \\ A & B & C & D \\ 10 & 5 \\ A & C & B & D \end{matrix}$
Tl^{oo}.
12.

*Si sint quotcun-
que magnitudi-
nes proportionales
A B C D. quem-
admodum se habuerit una
antecedentium A. ad unam
consequentium B. ita omnes
antecedentes A C. ad omnes
consequentes B D.*

QUod prop. i. de proportionibus
multiplici demonstratur, hic
de omni proportionibus etiam irra-
tionali ostenditur, per eandem pri-
mam & defin. 6 si sumantur an-
tecedentium & consequentium
aequemultiplices. Ratio autem
generalis est, quia cum tota nihil
sit aliud quam omnes suae par-
tes, quae erit ratio A. ad B. & C. ad
D. eadem erit & A C. ad B D.

PROPOSITIO XIII.

6 4 3 2 4 3 Si prima A.
 Theo. A B C D E F ad secundam
 23. B. eādem habuerit rationem,
 quam tertia C. ad quartam
 D. tertia verò ad quartam,
 maiorem habuerit rationem,
 quam quinta E. ad sextam
 F. prima quoque A. ad se-
 cundam B. maiorem ratio-
 nem habebit, quam quinta E.
 ad sextam F.

Prob. Rationes A. ad B & C.
 ad D. sunt similes ex hypoth.
 ut hic sesquialteræ. Ratio C. ad
 D. maior est quam E. ad F. ses-
 quitertia. Ergo ratio A. ad B. ma-
 ior est quam E. ad F. per 11. &
 patet à signo cum denominatores
 A. ad B $1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}$, sit maior quam E.
 ad F. $1, \frac{1}{4}$

PROPOSITIO XIV.

2 3 8 12 Si prima A. ad ^{Theo.}
 9 9 9 9 secundam B. can- ^{14.}
 12 8 6 4 dem habuerit ra-
 A B C D tionem, quam
 tertia C. ad quartam D. pri-
 ma verò A. quam tertia C.
 maior fuerit, erit & secun-
 da B. maior quam quarta D.
 Quod si prima A. fuerit æ-
 qualis tertia C. erit & se-
 cunda B. æqualis quarta D.
 Si verò minor, & minor
 erit.

PRob. Sit A. maior, C. mi-
 nor, ^a ergo ratio A. ad B. ^a8 f.
 maior est quam C. ad B. Rursus
 est C. ad D. sicut A. ad B.
 ratio autem A. ad B. maior est,
 quam C. ad B. ^b maior ergo ^b13.5.
 est ratio C. primi ad D. secun-

236

Euclidis

2 3 8 12

dumquam C quia-

9 9 9 9

ti ad B. sextum. Mi-

e10.5

12 8 6 4

nor ^c ergo est D.

A B C D

quam B.

Sit A. æqualis C.

d7.5. erit ^d ergo A. ad B. vt C. ad D.& quia C. ad D. & C. ad B. ra-
tiones, eædem sunt rationi A. ade9.5. B. ^e erunt quoque C. ad D. & C.
ad B. eædem inter se.Sit A. quam C. minor ^a maior

erit ratio C. ad B. quam A. ad

f13.5 B. Et cum ^f minor sit ratio C.

primi ad D. secundum, quam C.

g20.5 quinti ad B. sextum, minor ^g erit

B. quam D.

PROPOSITIO XV.

A 5 B 7 *Partes A B.* Theo.
 C 25 D 35 *cū pariter mul-* 15.
tiplicibus CD. in eadem sunt
ratione, si prout sibi mutuo
respondent, ita sumantur.

SIt A. pars ipsius C. & B. ip-
 sius D. continet C toties
 A quoties D. continet ipsam B.
 Quia ergo vt vna anteceden-
 tium A. ad vnam consequen-
 tium B. ita^a omnes anteceden-^a 12.
 tes C. ad omnes consequentes D. 5.
 Ergo vt C. ad D. ita A. ad B.

PROPOSITIO XVI.

Theo.
16.

$$\begin{array}{cc} A \text{ --- } \frac{E}{8} & B \text{ --- } \frac{F}{10} \\ C \text{ --- } \frac{4}{4} & D \text{ --- } \frac{3}{3} \end{array}$$

Signa-
thor
magni-
tudines

ABCD. proportionales fue-
rint & vicissim proportiona-
les erunt.

Hoc est, si sit A. ad C. sicut
B ad D erit permutando
vt A. ad B. ita C ad D.

Prob Supponamus enim A.
continere C. bis, sicut B continet
D. si diuidamus A. in E. bifa-
riam & B. in F. erit E. æqualis C.
& F. æqualis D. sed vt E. ad F.
sic dupla A. ad B. per 12. Ergo
vt dupla A ad duplam B. sic C.
æqualis ipsi E. ad D. æqualem
ipsi F.

PROPOSITIO XVII.

$D4$ | $F2$ Si composita Theo.
 $C12$ | $E6$ magnitudines, 17.
 $A16$ | $B8$ proportionales
 fuerint, ha
 quoque diuise
 proportionales
 erunt.

Hoc est A. compositum ex C D.
 & B. ex E F. dentur: & sic ut A.
 16. ad sui partem D 4. ita B 8. ad F 2.
 erit & ut C 12. ad D 4. ita E 6. ad F 2.

Id probant Theon & alii per æ-
 quemultiplices. Dibualdus, quod alias
 sequeretur partem esse æqualem toti.
 Nos sic breuiter A, & B. ponuntur
 proportionales^a ergo simili ratione
 continent partes D. & F. puta quater,
 ergo si eadem è suis singulae totis au-
 ferantur, similiter in residuis A C. B E.
 continebuntur: erit ergo ut A C. ad
 C D. ita B E. ad E F.

^a 4.
 Def.

PROPOSITIO XVIII.

Theo.
18.

D 4
C 12
A 16
F 2
E 6
B 8

Si diuise magnitudines sint proportionales, hæ quoque compositæ proportionales erunt.

SIt vt DC. ad CA. ita FE. ad EB. Erit & AD. ad DC. vt BF. ad EF.

Prob Ex hypothesi partes AC. BE. simili ratione continent partes DC. FE. ergo si hæ. illis addantur, tota AD BF. adhuc simili ratione continebunt suas partes DC. FE.

PRO;

PROPOSITIO XIX.

$\begin{array}{l} D4 \\ C12 \\ A16 \end{array} \left| \begin{array}{l} F2 \\ E6 \\ B8 \end{array} \right.$

Si quemad- *Thimo*
19.
modum totum
A. ad totum
B. ita ablatum
CD. se habue-
rit ad ablatum
EF. & reliquum CA. ad re-
liquum EB. ut totum AD. ad
totum BF. se habebit.

Prob. AD. BF. CD. EF. po-
 nuntur proportionales erit
 ergo ut FB ad EF. ita AD ad *a 18.*
 CD. Ergo ^b erit ut FE, ad EB ita *b 17.*
 DC. ad CA. ^a Ergo ut FE. ad
 DC. ita BE. ad AC hoc est ut to-
 ta AD. ad totam BF. cum posita
 sit AD. ad BF. ut CD. ad EF.

Breuius quia aliter omnes par-
 tes essent maiores omnibus par-
 tibus, quam totum toto.

PROPOSITIO XX.

Theo. 20. $\begin{matrix} 12 & 9 & 6 \\ A & B & C \\ 8 & 6 & 4 \\ D & E & F \end{matrix}$ Si sint tres magnitudines ABC. & alia DEF. ipsae aequales numero, quae binae & in eadem ratione sumantur (hoc est ut A. ad B. ita D. ad E. & ut B. ad C. ita E. ad F.) Ex quo autem prima A. quam tertia C. maior fuerit, erit & quarta D. quam sexta F. maior. Quod si prima tertia aequalis fuerit, erit & quarta aequalis sextae, sin illa minor, haec quoque minor erit.

28. 5. **P**Rob. Sit maior A. quam C. ergo maior erit ratio ipsius A. ad B. quam C. ad B.

est autem ut A. ad B. ita D ad
E. & ut B. ad C. ita E. ad F.
Ergo conuertendo est ut C ad
B. ita F. ad E. Ergo D. ad E.
maio^rem ^b habet rationem ^b 132
quam F. ad E. quare maior ^c est ^{f.}
D. quam F. Haud secus conclu- ^c 105
dam si A. ipsi C. æqualis pona-
tur aut minor. Interpretes idem
probant de quocunque magni-
tudinibus, non de tribus tan-
tum.

PROPOSITIO XXI.

Theo. 18 12 4 Si sint tres ma-
 21. A B C gnitudines A B C.
 27 9 6 & ipsis aequales
 D E F numero D E F.

qua bina & in eadem ratio-
 ne sumantur, fueritque per-
 turbata earum proportio (hoc
 est ut A. ad B. sic E. ad F.
 & ut B. ad C. sic D. ad E.)

Ex aequo autem prima A.
 quam tertia C. maior fue-
 rit: erit & quarta D. quam
 sexta F. maior. Quod si pri-
 ma tertia fuerit aequalis, erit
 & quarta aequalis sextae, sin
 illa minor, haec quoque mi-
 nor erit.

PRob. Sit A. maior quam C.
 ergo A. ad B. maiorem a ha- 48. 5.
 bet rationem quam C. ad B. Est
 autem vt A. ad B. ita E. ad F.
 Ergo^b maior est ratio E. ad F. b 13.
 quam C. ad B. Et quia vt B. ad f.
 C. ita D. ad E. ergo conuertendo
 vt C. ad B. ita E. ad D. Ergo
 maior est ratio E. ad F. quam E.
 ad D. c Ergo maior est D. quam 10. f
 F. Idem ostendetur si A. minor
 sit aut æqualis.

PROPOSITIO XXII.

12	9	6	8	6	4	<i>Si fuerint</i>
A	B	C	D	E	F	<i>quotcunque</i>
24	18	12	16	12	8	<i>magnitudi-</i>
G	H	I	L	M	N	<i>nes ABC. &</i>
						<i>alia ipsis a-</i>

Theo.

22.

quales numero DEF. quæ bina in eadem ratione sumantur (hoc est ut A. ad B. ita D. ad E. & ut B. ad C. ita E. ad F.) & ex æqualitate in eadem ratione erunt. Hoc est erit A. ad C. sicut D. ad F.

PRob. Sumantur ipsarum ABC. æquemultiplicia GHI. & ipsarum DEF. æquemultiplicia LMN. cum simplicia sint in eadem ratione A. ad B. ut D. ad E. & B. ad C. ut E. ad F. ^a erunt eorum multiplicia G. ad H. & H. ad I. ut L. ad M. & M. ad N. Ergo si quouis magnitudines GHI. & aliz totidem LMN. binæ sumantur in eadē ratione quarum ^b primæ ultimam in utroque ordine simul excedunt, æquantur, vel deficiunt, earum simplices A. ad C. ^c erunt ut D. ad F.

¶ 15.5

b 20.

5.

c 6.

Def.

PROPOSITIO XXIII.

18 12 4 Si fuerint tres Theo.

A B C magnitudines AB ^{23.}

27 9 6 C. aliaque ipsis a-

D E F quales numero D

EF. quæ binæ in eadem ra-
tione sumantur, fuerit autem
perturbata earum ratio (hoc
est sit A. ad B. ut E. ad F. &
ut B. ad C. ita D. ad E.) etiam
ex æqualitate in eadem ra-
tione erunt (hoc est ut A. ad
C. ita D. ad F.)

PRob. ^a Si A excedit C. æqua. 421. f
tur vel deficit; D excedet F.
æquabitur, vel deficiet. ^b Idem. 615. f
que fiet in æquemultiplicibus.
Ergo ex ^c æqualitate in ^d eadem c 17.
ratione est ut A. ad C. ita D. Def.
ad F. d 6.
Def.

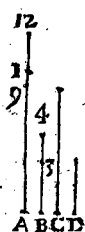
PROPOSITIO XXIV.

4 2 6 Si prima A. ad
 Theo. A B C secundam B. ean-
 4. 3 10 15 dem habuerit ra-
 D E F tionem, quam ter-
 14 21 tia C. ad quartam
 G H D. habuerit autem
 Quinta E. ad secundam B.
 eandem rationem quam sex-
 ta F. ad quartam D. Etiam
 G. composita prima cum quin-
 ta, ad secundam B. eandem
 habebit rationem, quam H.
 tertia cum sexta, ad quar-
 tam D.

PRob. Ex hypothesi B. est talis
 pars singularum A. & E. qua-
 lis est D. singularū C. & F. Ergo
 18. f^a erit quoque B. talis pars cōpo-
 sitarū A. & E. in G. qualis est ip-
 sarum CF compositarum in H.

PROPOSITIO XXV.

Si quatuor magnitudines ABCD. proportionales fuerint: maxima A. & minima D. reliquis duabus BC. maiores erunt.

12 4 3 1

A B C D

AD AC

P Rob Ex hypot. ut A. ad B. ita C. ad

D. sit A. maior, a^{li} ea auferatur A 9. æqualis ipsi C. & à B. tollatur B 3. æqualis minimæ D. Erit igitur ut totalis A 12 ad partialem A 9 ita totalis B 4 ad partialem B 3 & a reliqua 9. 419. 12. scilicet 3. ad reliquam 3. 4 scilicet 1 ut A. 12 ad B 4 itaque maior erit 3 quam 1. Ex 3. abscineatur 9 1. hoc est 1 æqualis 3. 4. hoc est 1. Ergo A. 1. hoc est 10. continet magnitudines C 9. & 3. 4. hoc est 1. Ergo A 1. & D. hoc est 13. æquales sunt magnitudinibus C 9. & B 4. Ergo si addatur 1 72. hoc est 2. magnitudo A 12. & D 3 hoc est 15. maiores sunt quam B 4 & C 9. hoc est 13.

PROPOSITIO XXVI.

8 4 5 3 Si prima A. ad
 Theo. A B C D secundam B ha-
 26. buerit maiorem rationem,
 quàm tertia C. ad quartam
 D. habebit conuertendo, se-
 cunda B. ad primam A. mi-
 norem rationem, quam quar-
 ta D. ad tertiam C.

HÆc & reliquæ octo propo-
 sitiones cum non sint Eu-
 clidis, eas non aliter demonstra-
 bimus quam indicando propo-
 sitiones Euclidis in quibus virtute
 continentur.

Hanc vero, propositione 4 hu-
 ius elementi contineri, patet ma-
 nifestè.

PROPOSITIO XXVII.

8 4 5 3 Si prima A. ad Theo.
A B C D secundam B. habue- 27.
rit maiorem rationem, quam
tertia C. ad quartam D ha-
bebit quoque vicissim prima
A. ad tertiam C. maiorem
rationem, quam secunda B.
ad quartam D.

Continetur prop. 16.

PROPOSITIO XXVIII.

8 4 5 3 Si prima A ad se- Theo.
A B C D cundam B habue- 28.
E 12 F 8 rit maiorem ratio-
nem, quam tertia
C. ad quartam D. habebit quo-
que composita prima cum secun-
da E. ad secundam B. maiorem
rationem, quam composita ter-
tia cum quarta F. ad quar-
tam D.

Continetur prop. 18.

PROPOSITIO XXIX.

8 4 5 3 Si composita E.
 Theo. A B C D prima cum secūda,
 29. E 12 F 8 ad secūdam B. ma-
 iorem habuerit ra-
 tionem, quā composita F. tertia
 cum quarta, ad quartam D. ha-
 bebit quoque diuidendo, prima
 A. ad secundam B. maiorem ra-
 tionem quam tertia C. ad quar-
 tam D.

Continetur propositione 17.

PROPOSITIO XXX.

8 4 5 3 Si composita E. prima
 A B C D eum secunda, ad secun-
 E 12 F 8 dam B. habuerit maio-
 Theo. rem rationem, quam cō-
 30. posita F. tertia cum quar-
 ta, ad quartam D. habebit per conuersio-
 nem rationis, prima cum secunda E. ad
 primam A. minorem rationem, quam
 tertia cum quarta F. ad tertiam C.

Continetur prop. 19.

PROPOSITIO XXXI.

16 8 4. 9 5 3 Si sint tres *Theo.*
 A B C. D E F magnitudi- 31.
 nes A B C.

Et alia ipsis aequales numero D E F. sitque maior ratio prima priorum A. ad secundam B. quam prima posteriorum D. ad secundam E. Item secunda priorum B. ad tertiam C. maior quam secunda posteriorum E. ad tertiam F. erit quoque ex aequalitate maior ratio prima priorum A. ad tertiam C. quam prima posteriorum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 20. & 21.

PROPOSITIO XXXII.

16 8 4 Si sint tres magnitudines ABC. & alia sp-
 Theo. 9 6 4 sis aequales numero D
 32. D E F EF sitque maior ratio
 prima priorum A. ad
 secundam B. quam secunda po-
 steriorum E. ad tertiam F. Item
 secunda priorum B. ad tertiam
 C. quàm prima posteriorum D.
 ad secundam E. Erit quoque ex
 aequalitate, maior ratio prima
 priorum A. ad tertiam C. quàm
 prima posteriorum D. ad ter-
 tiam. F.

Continetur prop. 21. & 23.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo. 12 6 Si fuerit maior ratio totius
 31. A B A. ad totum B. quàm ablati
 C. ad ablatum D. erit & re-
 4 3 liqui E. ad reliquum F. ma-
 C D ior ratio, quàm totius A. ad
 8 3 totum B.
 E F

Continetur propositione 18.

PROPOSITIO XXXIV.

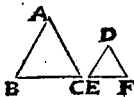
12 3 4 6 5 3 Si sint quot. Tbeo.
 A B C D E F cunque ma- 34.

gnitudines ABC. & alia ipsis
 aequales numero DEF. sique
 maior ratio prima priorum A.
 ad primam posteriorum D. quam
 secunda B. ad secundam E. &
 hac B. ad E. maior, quam ter-
 tia C. ad tertiam F. & sic dein-
 cept: habebunt omnes priores
 simul ABC. ad omnes poste-
 riores simul DEF. maiorem ra-
 tionem, quam omnes priores BC.
 relictam prima A. ad omnes po-
 steriores, EF. relictam quoque
 prima D. minorem autem, quam
 prima priorum A. ad primam
 posteriorum F. maiorem denique
 etiam quam ultima priorum C.
 ad ultimam posteriorum F.

EVCLIDIS

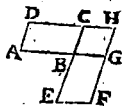
ELEMENTVM VI. DEFINITIONES.

1. Similes fi-
gura rectili-
nea sunt, qua
& angulos sin-
gulos singulis aequales habent,
atque etiam latera, quae cir-
cum angulos aequales propor-
tionalia.

Duas condiciones requirit,
1. ut anguli sint aequales sin-
guli singulis, ut hic A. & D. B. &
E. C. & F. 2°. ut latera circa æ-
quales angulos sint proportiona-
lia, hoc est ita se habeat BA. ad
AC. ut ED. ad DF. quod si ha-
rum

rum altera defit non dicentur si-
miles Sic quadratum & altera
parte longius non sunt similes
figuræ.

2. *Reciproca
autem figuræ
sunt, cum in v-
traque figura,
anteecedentes*

*& consequentes rationum
termini fuerint.*

HOc patet maxime in paral-
lelogrammis & triangulis:
nā si qua ratione AB est ad BG. in
eadem sit BE. ad BC. erunt reci-
proca figuræ. nam in utroque est
antececdens & consequens diuer-
sarum rationum.

3. Secundum extremam & mediam rationem, recta AB. secta esse dicitur, cum ut tota AB. ad maius segmentum AC. ita maius AC. ad minus CB. se habuerit.

Ob miram sui utilitatem, hæc proportio, diuina communiter appellatur.

4. Altitudo cuiusque figura, est linea perpendicularis AD. à vertice ad basim deducta.

Cum ut ait Ptol. lib. de Anal. mensura cuiusque rei debeat esse statim merito Euclides à perpendiculari altitudinem petit cuiusvis figuræ, sola enim perpendicularis est statim & certæ longitudinis: hanc vero altitudinem lib. 4. voluit esse in lisdem parallelis.

¶ Ratio ex rationibus componi dicitur, cum rationum quantitates, inter se multiplicatae, aliquam effecerint rationem.

Quod Euclides vocat quantitates rationum, solent Geometrae vocare Denominatorem. Numerus enim est à quo petitur nomen proportionis; sic 4. est denominator rationis quadruplae: 3. triplae. Ratio igitur ex rationibus componi dicitur quando harum denominatores seu quantitates rationum inter se multiplicatae aliquam aliam rationem fecerint. Sic ex ratione dupla & tripla componitur sextupla, quae est ratio ex rationibus; nam sex componitur ex denominatore duplae 2. & triplae 3. inter se enim multiplicati faciunt 6. denominatorem rationis sextuplae compositae.

PROPOSITIO I.

Theo-
rema
I. 1

Trian-
gula AB
C. DEF.

a def.
4. & paral-
lelogramma CG. DF. quo-
rum^a eadem fuerit altitudo
GH. BF. ita se habent inter
se, ut bases BC. EF.

a def.
4.
b 36.
c 15.5
d 34.
1. ID est, eā inter se habēt rationē
quam bases. Prob. Triangula
eiusdem altitudinis^a possunt in-
ter parallelas constitui : ^b tunc
autem quæ æqualem habebunt
basim, erunt æqualia, quæ maio-
rem maiora, quæ minorem mi-
nora. Idemque^c est de æquemul-
tiplicibus Ergo absolute trian-
gula se habent ut bases, simili-
terque parallelogramma ; cum
sint duplā^d triangulorum.

PROPOSITIO II.

Si ad unum trian- Th 1.
guli ABC. latus CB.
parallela ED. duca-
tur, hac proportiona-
liter secabit ipsius

trianguli latera AC. AB. Et si
trianguli latera, proportionali-
ter secta sint, recta DE. per se-
ctiones ducta, erit parallela ad
reliquum ipsius trianguli latus
CB.

P Rob. Ductis duabus rectis EB. DC.
a erunt triangula EDC. EDB. su- a 37.1
per eandem basim ED. & inter easdem
parallelas ED. CB. æqualia. b Ergo ut b 1. 6
AED. ad ECD. ita AE. ad EC. c (sunt c def.
enim in eadem altitudine) & ut ADE. 4.
ad DBE. ita AD. ad DB d ergo ut d 7. 5
AE. ad EC. ita AD. ad DB. Ponan-
tur vero latera AC. AB. proportiona-
liter secta in ED. cum AED. ad DEC.
eandem habeat rationem, quam ad
EDB. (nam est ut AE. ad EC. sic AD.
ad DB. cum triangula sint eiusdem al-
titudinis) erunt DEC. EDB. e æqualia, e 9. 5.
& quia sunt in eadem basi f erunt in- f 39.1
ter parallelas.

PROPOSITIO III.

Tab. 3.

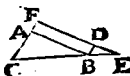
Si trianguli ABC. angulus A. bifariam secus sit : secans autem angulum recta AD. secet & basim BC. basis segmenta BD. DC. eandem habebunt rationem, quam reliqua trianguli latera BA. AC. & si basis segmenta BD. DC. eandem habeant rationem, quam reliqua trianguli latera BA. AC. recta AD. que à vertice A. ad sectionem D. producitur, bifariam secat trianguli, ipsius angulum A.

Rob. Ad punctum B. agatur BE. ipsa DA. parallela

cui CA. producta^b occurrat in ^b17.
 E, tunc erit EBA. ^c æqualis alter-
 no BAD. & E externo DAC er- ^{19. 1.}
 go cum anguli BAD. CAD. æ ^{19.}
 quales ponantur, erunt anguli ^{1.}
 EBA & E æquales, & rectæ BA.
 AE. ^d æquales Ergo cum in tria- ^{46. 1.}
 gulo EBC. rectæ DA. BE. pa-
 rallelæ sint, ut EA. hoc est BA ad
 AC. ^e ita BD. ad DC. Sit rursus ^e2.6.
 ut BA. ad AC. sic BD. ad DC.
 ut autem BD. ad DC. ita ^f est ^f2.6.
 EA. ad AC. ^g Ergo ut BA. ad ^g11.
 AC. ita EA. ad AC. ^h æquales ^h9.5
 ergo BA. EA & anguli ABE. & ⁱ5.1.
 E. Cum ergo ABE. alterno BA
 D. æqualis sit & E. externo
 DAC. erunt anguli BAD. DAC.
 æquales.

PROPOSITIO IV.

Th 5.

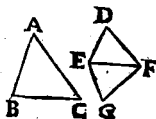
Equiangulorum trian-
gulorū ACB.

DBE. proportionalia sunt la-
tera (hoc est ut AC. ad CB.
ita DB. ad BE.) quæ circa æ-
quales angulos C. & B. & ho-
mologa sunt latera BA. ED.
quæ equalibus angulis C. &
B. subtenduntur.

- P**rob. Sic in ductum statue rectas
 CB, BE, ut angulus extern. DBE.
 interno C. sit æqualis: tunc DB. &
 AC æ erunt parallelæ: similiterque
 ED. BA. cum anguli E. & ABC. sint
 æquales Et quia anguli ACB ABC. hoc
 est DEB. minores sunt c duobus re-
 ctis, si producantur ED. CA. conue-
 nient d puta in F. c Eritque DA. pa-
 rallelogrammum. Cum igitur in trian-
 gulo FCE, rectæ DB. FC. sint parallelæ
 f erit ut ED. ad DF hoc est BA. ita
 EB. ad BC. Cumque BA. EF. sint item
 parallelæ, erit CB ad BE. ut CA. ad
 AF. hoc est BD. & ut AB. ad BE. ita
 FD. hoc est AB. ad DE.

PRO-

PROPOSITIO V.

Si duotri-
gula ABC.
DEF. late-
ra AB. BC.

proportio-

nalia (ipsis DE. EF.) habue-
rint, erunt aequiangula, eos-
dēque angulos, DA. EB. CF.
habebunt aequales, quibus ho-
mologa latera substantur.

Prob. Super recta EF. ad punctū E.
ponatur angulus FEG. angulo B. a 23.
equalis & ad F. alius ipsi C & conse- 1.
quenter reliquis G. reliquo A. b 2. b 32. I
qualis, sicque fiant triangula ABC.
EFG. æquiangula: Tunc circa æquales
angulos A. & G. c erunt proportiona- c 4.6
lia latera AB. ad AC. vt GE. ad GF. &
AB ad BC vt GE. ad EF. & AC. ad
CB vt GF. ad FE: sed trianguli DEF. la-
tera in eadem ratione supponuntur. æ-
quales ergo erit DE. ipsi EG. & DF. d 9. f.
ipsi FG. & triangula DEF. EFG. e 8. 1.
qualia & f consequenter DEF. æqui- f 12.
angulum ipsi ABC.

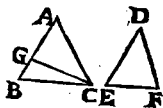
PROPOSITIO VI.

Th. 6

Siduo trian-
gula ABC.
DEF. unum
habeant equalẽ angulum A.
D. & latera circa eum pro-
portionalia (vt BA. ad AC.
ita ED. ad DF) erunt equi-
angula, angulosque habebunt
aquales BE. CF. quibus ho-
mologa latera BA. ED. AC.
DF. subtenduntur.

Prob. Ad rectam EF. angulos FEG.
 EFG. fac æquales ipsis B. C. erit &
 G æqualis A. quia ergo æquiangula
 sunt ABC GEF. ^a erunt vt AB. ad AC.
 ita GE. ad GF. proportionalia: sed sũt
 etiam proportionalia AB. AC. & DE.
 DF. ^b sunt ergo latera DE. DF. ipsis
 GE. GF. æqualia Cumque basis EF. sit
 communis. triangula DEF. EFG. ^c æ-
 quiangula sunt, ^d ergo etiam æquiang
 gula ABC. DEF,

PROPOSITIO VII.

Si duo *Tb. 7.*
 triangulo ABC.
 DEF. unum an-

gulum A. uni angulo D. equallem, circum autem, alteros angulos C. F. latera proportionalia habeant (ut AC. ad CB. ita DE. ad FE.) reliquorum vero B. E. simul utrumque, aut minorem aut non minorem, recto: æquiangula erunt triangu-
 la, & æquales habebunt angulos ACB. DEF. circum quos sunt proportionalia latera, & angulos B. & E. æquales.

Prob Sit enim B & E. minor recto, tunc si anguli ACB & F. nō sūt æquales, sit ACB maior quā F fiatque ipsi F. æqualis AC G. cum igitur angulus A. angulo D. ponatur æqualis^a erit & reli-
 quus A G C. reliquo E. æqualis, ideoque triangu-
 la AGC. DEF. æ-

4.6

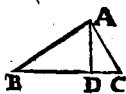

quiāgula
erūt.^b Er-
go vt A
C. ad C
G. ita erit

DF. ad FE. sed vt DF. ad FE. ita
erit. ^f ponitur AC. ad CB. vt ^c igitur A
C. ad CG. ita AC. ad CB. ac pro-
d 9. ^f pterea ^d æquales CG CB. & ^e an-
guli CBG. CGB. æquales. Cū igitur
angulus B sit recto minor, erit
& CGB. minor recto, & ei deinceps
AGC. ^f maior recto Est autem
ostensus angulus AGC. angulo B. æqualis. Maior igitur est
recto angulus B. qui minor ponebatur.

Iā sit angulus B. & E. recto non
minor, probabitur vt prius rectas
CB. CG. esse æquales, & ^h consequenter
angulos CBG. CGB. esse æquales, & non minores duobus
rectis ^h quod est absurdum. Non
ergo inæquales sūt anguli ACB.
& F. sed æquales, & consequenter
reliqui anguli B. & E. ⁱ æquales
quod erat probandum.

PROPOSITIO VIII.

Si in triangulo re-
ctangulo BAC. ab
angulo recto A in
basim BC. perpendi-
cularis AD. ducta
sit: quæ ad perpendicularem triangula
ADC. ADB. cum toti triangulo ABC.
cum ipsa ADC. ABD. inter se sunt si-
milis.

Tb 8.

Prob. In triāgulis ABC. BAD. anguli BAC. ADB. recti sunt & angulus B. communis, ergo æ reliqui ACB. BAD. æquales, ergo triangula ABC. ADB. b similia. Non aliter ostendetur ADC. simile ABC. & ADC. Def. triangulo ADB.

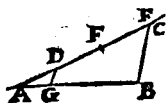
Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo recto in basim, est mediā proportionalis inter duo basis segmenta.

c Nam ut BD. ad DA. ita DA ad DC. quod est rectam DA. esse mediam proportionalem inter basis partes BD DC. c 4. e

Coroll. 2. Hinc etiam patet utrumlibet laterum angulum rectum ambientium, medium proportionale inter totam basim & illud segmentum basis quod ei lateri adiacet.

PROPOSITIO IX.

Pro-
blema
8.

A data re-
cta AB. im-
perata par-
tem puta

tertiam AG. auferre.

PRAX. Ex A. ducatur recta A
C. ut cunque fac. es angulum,
& ex AC. sumatur quævis pars
puta AD ac duæ aliz addantur æ-
quales DE, EF. iungatur FB. cui
ex D. parallela fiat DG. eritque a-
blata AG. pars tertia ipsius AB.

Prob. In triangulo AFB late-
ri BF. parallela est linea GD.
æ 2.6^a ergo erit ut FD. ad DA. ita BG.
ad GA. & componendo ut FA.
ad DA. ita BA. ad GA. Est autem
AD. pars tertia ipsius AF. Ergo
AG. erit pars tertia ipsius AB.

PROPOSITIO X.

*Datam rectam
insectam AB. si-
militer secare, ut
data altera recta
AC: secta fuerit*

Prob.
2.

in D. & E.

PRax. iungantur datae lineae
in A. connectantur recta BC.
& ex D. & E agantur DF. EG. ip-
si CB. parallelæ, & factum est
quod petitur.

Prob. In triangulo ABC ductæ
sunt DF. EG parallelæ lateri BC.
ergo ut AD ad DE. ita AF ad
FG: Proportionales ergo sunt par-
tes AF. FG. partibus AD. DE.
Iam si ducatur DH. parallela ip-
si AB erit ut DE ad EC. ita DI
ad IH. hoc est FG ad GB. qua-
re proportionales sunt partes F
G. GB. partibus DE. EC.

Z iiij

PROPOSITIO XI.

Prob.
3.

*Datis duabus re-
ctis AB. AC. ter-
tiam proportiona-
lem CE. inuenire.*

PRax. Ex datis AB. AC. fac
angulum CAB: iunge utram-
que recta CB producat latera AB.
AC. sume ipsi AC. æqualem
BD. duc DE ipsi BC parallelam.
Recta CE. erit tertia proportio-
nalis quæsitæ.

Prob Rectæ BC DE. sunt pa-
a 1. 6. rallelæ: ergo ut se habet AB. ad
BD. ita AC. ad CE. Est autem
b 7. 5 BD. ipsi AC. æqualis^b ergo ut se
habet AB. ad AC. ita BD hoc est
AC. ad CE. quod est CE. tertiam
esse proportionalem.

PROPOSITIO XII.

Tribus datis re- Prob.
ctis AB. BC. AD. 4.
quartam propor-
tionalem DE. in-
venire.

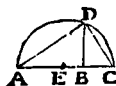
PRax. Ex datis, duas AC BC.
 in directum colloca, ex reli-
 qua AD. & totali AC. fac angu-
 lum DAC. iunge recta BD &
 fac ipsi parallelam CE. quarta
 DE. proportionalis erit

Prob CE BD. sunt parallelæ
 ergo ut se habet AB. ad BC ita ^{a 2. 6.}
 AD. ad DE. Ergo DE. quarta
 est proportionalis.

PROPOSITIO XIII.

Prob.

5.

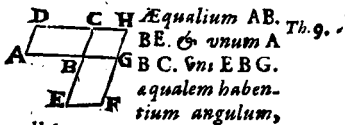
*Datis duabus
rectis AB BC.
mediam propor-
tionalem BD.
inuenire.*

PRAE Colloca in directum AB BC. super AC desce semicirculum ADC. In B excita perpendiculararem BD ad sectionem semicirculi, illa erit quaesita.

Prob. Ductis rectis AD. CD.

- 31.3 ^a erit angulus ADC. in semicirculo rectus. & à vertice D ad basim AC. ducta perpendicularis
 8.6 DB. ^b facit ergo duo triangula
 4.6 æquiangula ^c ergo proportionalia, ergo ut AB. ad BD. ita BD. ad BC. est ergo BD. media proportionalis inter AB BC.

PROPOSITIO XIV.

Equalium AB.
BE. & unum A
BC. Vni EBG.
a qualem haben-
tium angulum,

Th. 9.

parallelogrammorum, reciproca
sunt latera AB. BG. EB. BC. qua
circum aequales angulos: & quo-
rum paral'elogrammorum, unum
angulum uni angulo, aequalem
habentium, reciproca sunt latera,
qua circum aequales angulos, illa
sunt aequalia.

Prob. Iungantur parallelogramma
ad angulum equalem B. ita ut AB.
& BG iaceant in directum & iacebunt &
reliquae EB. BC. perficiatur paralle-
logrammum BH. ergo ut EB ad BH.
ita^b erit BD ad BH. sed ut FB ad BH.
ita^c est EB ad BC. & ut DB ad BH.
ita AB. ad BG. igitur ut EB. ad BC.
ita est AB. ad BG.

e 14.

e 15.

i.

b 7.5.

c 1.6.

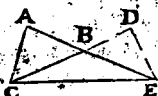
d 11.5

Prob. 2. pars. Ex hypoth. EB. ad
BC est ut AB ad BG. ergo^c FB ad
BH est ut DB. ad BH. f ergo paralle-
logramma aequalia sunt.

e 1.6.

f 9.5.

PROPOSITIO XV.

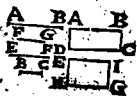
Th.
10.

*Æqualium A
BC. DBE. &
unum B. uni
B. æqualem
habentium, an-
gulum, trian-*

*gulorum, reciproca sunt latera ut AB.
ad BE. ita DB. ad BC. quæ circum æ-
quales angulos B. & quorum triangulo-
rum, unum angulum uni, æqualem ha-
bentium, reciproca sunt latera, quæ cir-
cum æquales angulos, illa sunt æqualia.*

Prob. Sic iunge triângula ad an-
gulum æqualem B. ut AB BE. la-
ceant in directum, ducta CE. ^a erit ut
ABC ad BCE. ita DBE. ad BCE. sed
ut ABC. ad BCE. ita AB. ad BE. & ut
DBE. ad BCE. ^b ita BD. ad BC. pari-
terque demonstratur ABC. DBE. esse
æqualia si sit ut AB ad BE. ita DB. ad
BC. Nam cum ponatur ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC & ut AB. ad BE. ita
triangulum ABC ad BCE. & ut DB. ad
BC. ita DBE. ad BCE. erit ut ABC. ad
BCE ita DBE. ad BCE. ergo triangu-
la ABC. DBE. ^c sunt æqualia.

PROPOSITIO XVI

Si quatuor re-
cta AFEB. pro-
portionales fue-
rint : quod sub
extremis AB.

Th. II

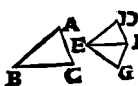
BC. comprehenditur rectangu-
lum AC. aequale est ei, quod sub
medijs EF FG. comprehenditur,
rectangulo EG. Et si sub extremis
AB. BC. comprehensum rectan-
gulum AC. aequale fuerit ei quod
sub medijs FG EF continetur
rectangulo EG illa quatuor re-
cta proportionales sunt.

Prob 1^a pars. Anguli recti B.
& I. sūt equales, & ut se habet
AB. ad IG. ita FI. ad BC ergo la-
tera circa æquales angulos B. &
I. sūt reciproca. ^a ergo parallelo-
gramma AC EG. sunt æqualia. ^a 14. 6.

Prob 2^a Equalia sūt rectangula A.
C. EG. & habēt angulos equales,
nempe rectos B. & I. ergo ^b latera ^b 14.
circa hos angulos erūt reciproca. 6.

PROPOSITIO VI.

Th. 6

Si duo trian-

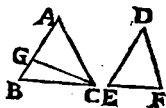
gula ABC.

DEF. unum

habeant equalē angulum A.
D. & latera circa eum pro-
portionalia (vt BA. ad AC.
ita ED. ad DF) erunt equi-
angula, angulosque habebunt
equales BE. CF. quibus ho-
mologa latera BA. ED. AC.
DF. subtenduntur.

Prob. Ad rectam EF. angulos FEG.
EFG. fac æquales ipsis B. C. erit &
G æqualis A. quia ergo æquiangula
sunt ABC GEF. ^a erunt vt AB. ad AC.
ita GE. ad GF. proportionalia: sed sūt
etiam proportionalia AB. AC. & DE.
DF. ^b sunt ergo latera DE. DF. ipsis
GE. GF. æqualia Cumque h. sit EF. sit
communis. triangula DEF. EFG. ^c æ-
quiangula sunt, ^d ergo etiam æquiang
gula ABC. DEF,

PROPOSITIO VII.

Si duo Tb. 7.
triangu-
lo ABC.
DEF. v-
num an-

gulum A. uni angulo D. aqua-
lem, circum autem, alteros angu-
los C. F. latera proportionalia ha-
beant (vt AC. ad CB. ita DF. ad
FE.) reliquorum vero B. E. simul
utrumque, aut minorem aut non
minorem, recto: æquiangula erūt
triangula, & æquales habebunt
angulos ACB. DFE. circum. quos
sunt proportionalia latera, & an-
gulos B. & E. æquales.

PRob Sit enim B & E. minor
recto, tunc si anguli ACB &
F. nō sūt æquales, sit ACB maior
quā F fiatque ipsi F. æqualis AC
G. cum igitur angulus A. angulo
D. ponatur æqualis^a erit & reli- 432.
quus A G C. reliquo E. æqualis,
ideoque triāgula AGC. DEF. æ-

14.6

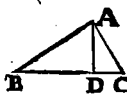

qui angula
erunt. ^b Er-
go vt A
C. ad C
G. ita erit

DF. ad FE. sed vt DF. ad FE. ita
erit. ^f ponitur AC. ad CB. vt ^c igitur A
C. ad CG. ita AC. ad CB. ac pro-
pter ^d æquales CG CB. & ^e an-
guli CBG. CGB. æquales. Cū igitur
angulus B sit recto minor, erit
& CGB. minor recto, & ei deinceps
AGC. ^f maior recto Est autem
ostensus angulus AGC. an-
gulo E. æqualis. Maior igitur est
recto angulus B. qui minor po-
nebatur.

Iā sit angulus B. & E. recto non
minor, probabitur vt prius rectas
CB. CG. esse æquales, & ^g conse-
quenter angulos CBG. CGB. esse
æquales, & non minores duobus
rectis ^h quod est absurdum. Non
ergo inæquales sūt anguli ACB.
& F. sed æquales, & consequen-
ter reliqui anguli B. & E. ⁱ æqua-
les quod erat probandum.

PROPOSITIO VIII.

*Si in triangulo re-
ctangulo BAC. ab
angulo recto A in
basim BC. perpendi-
cularis AD. ducta*

Tb 8.

*fit: quæ ad perpendicularem triangula
ADC. ADB. cum toti triangulo ABC.
cum ipsa ADC. ABD. inter se sunt si-
milia.*

Prob. In triāgulis ABC. BAD. anguli BAC. ADB. recti sunt & angulus B. communis, ergo a reliqui AC a 32.1
B. BAD. æquales, ergo triangula AB C. ADB. b similia. Non aliter osten. b 1.
detur ADC. simile ABC. & ADC. Def.
triangulo ADB.

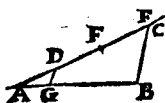
*Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo recto
in basim, est mediā proportionalis inter
duo basis segmenta.*

^c Nam ut BD. ad DA. ita DA ad DC. quod est rectam DA. esse mediam
proportionalem inter basis partes
BD DC. c 4.6

*Coroll. 2. Hinc etiam patet verumli-
bet laterum angulum rectum ambien-
tium, medium proportionale inter to-
tam basim & illud segmentum basis
quod ei lateri adiacet.*

PROPOSITIO IX.

Pro-
blema
I.

A data re-
cta AB. im-
perata par-
tem puta

tertiam AG. auferre.

PRax. Ex A. ducatur recta A
C. ut cunque fac. es angulum,
& ex AC. sumatur quævis pars
puta AD ac duæ aliz addantur æ-
quales DE, EF. iungatur FB. cui
ex D. parallela fiat DG. eritque a-
blata AG. pars tertia ipsius AB.

Prob. In triangulo AFB late-
ri BF. parallela est linea GD.
a 2.6^a ergo erit ut FD. ad DA. ita BG.
b 18.5 ad GA. & b componendo ut FA.
ad DA. ita BA ad GA. Est autem
AD. pars tertia ipsius AF. Ergo
AG. erit pars tertia ipsius AB.

PROPOSITIO X.

*Datam rectam
insectam AB. si-
militer secare, ut
data altera recta
AC. secta fuerit*

Prob.
2.

in D. & E.

PRax. iungantur datæ lineæ
in A. connectantur recta BC.
& ex D. & E agantur DF. EG. ip-
si CB. parallelæ, & factum est
quod petitur.

Prob. In triangulo ABC ductæ
sunt DF. EG parallelæ lateri BC.
ergo ut AD. ad DE. ita AF. ad
FG: Proportionales ergo sūt par-
tes AF. FG. partibus AD. DE.
Jam si ducatur DH. parallelæ ip-
si CB. erit ut DE ad EC. ita DI.
ad IH. hoc est FG ad GB. qua-
re proportionales sunt partes F
G. GB. partibus DE. EC.

Z. iij

PROPOSITIO XI.

Prob.
3.

*Datis duabus re-
ctis AB. AC. ter-
tiam proportiona-
lem CE. inuenire.*

PRax. Ex datis AB. AC. fac
angulum CAB: iunge vtram-
que recta CB. producelatera AB.
AC. sume ipsi AC. æqualem
BD. duc DE. ipsi BC parallelam.
Recta CE. erit tertia proportio-
nalis quæsitæ.

Prob Rectæ BC. DE. sunt pa-
a 1.6. rallelæ: ergo vt se habet AB. ad
BD. ita AC. ad CE. Est autem
b 7.5 BD. ipsi AC. æqualis^b ergo vt se
habet AB. ad AC. ita BD hoc est
AC. ad CE. quod est CE. tertiam
esse proportionalem.

PROPOSITIO XII.

Tribus datis re- Prob.
ctis AB. BC. AD. 4.
quartam propor-
tionalem DE. in-
uenire.

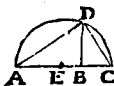
PRax. Ex datis, duas AC. BC.
 in directum colloca, ex reli-
 qua AD. & totali AC. fac angu-
 lum DAC. iunge recta BD &
 fac ipsi parallelam CE. quarta
 DE. proportionalis erit

Prob CE BD. sunt parallelæ
 ergo ut se habet AB. ad BC. ita ^{42.6.}
 AD. ad DE. Ergo DE. quarta
 est proportionalis.

PROPOSITIO XIII.

Prob.

5.

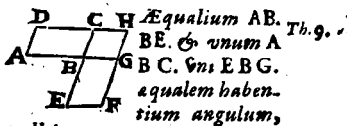
*Datis duabus
rectis AB BC.
mediam propor-
tionalom BD.
inuenire.*

PRax Colloca in directum AB BC. super AC due semicirculum ADC. In B excita perpendiculararem BD ad sectionem semicirculi, illa erit quæ sita.

Prob. Ductis rectis AD. CD.

- 31.3 ^a erit angulus ADC. in semicirculo rectus. & à vertice D ad basim AC. ducta perpendicularis
 8.6 DB. ^b facit ergo duo triangu-
 4.6 æquiangula ^c ergo proportiona-
 lia, ergo ut AB. ad BD. ita BD.
 ad BC. est ergo BD. media pro-
 portionalis inter AB BC.

PROPOSITIO XIV.

Æqualium AB.
BE. & unum A
B C. & E B G.
a qualem habentium
angulum,

Th. 9.

parallelogrammorum, reciproca sunt latera AB. BG. EB. BC. quæ circum æquales angulos: & quorum parallelogrammorum, unum angulum uni angulo, æqualem habentium, reciproca sunt latera, quæ circum æquales angulos, illa sunt æqualia.

Prob. Iungantur parallelogramma ad angulum æqualem B. ita ut AB. & BG iaceant in directum & iacebunt & reliquæ EB. BC. perficiantur parallelogrammum BH. ergo ut EB ad BH. ita^b erit BD. ad BH. sed ut FB. ad BH. ita^c est EB. ad BC. & ut DB. ad BH. ita AB. ad BG. igitur ut EB. ad BC. ita^d est AB. ad BG.

e 14.
e 15.
i.
b 7.5.
c 1.6.

Prob. 2. pars. Ex hypoth. EB. ad BC est ut AB ad BG. ergo^e FB. ad BH est ut DB. ad BH. f ergo parallelogramma æqualia sunt.

d 11.5
e 1.6.
f 9.5.

PROPOSITIO XV.

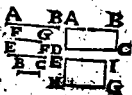
Th.
10.

*Æqualium A
BC. DBE. &
unum B. uni
B. æqualem
habentium, an-
gulum, trian-*

*gulorum, reciproca sunt latera ut AB.
ad BE. ita DB. ad BC. quæ circum æ-
quales angulos B. & quorum triangulo-
rum, unum angulum uni, æqualem ha-
bentium, reciproca sunt latera, quæ cir-
cum æquales angulos, illa sunt æqualia.*

Prob. Sic iunge triângula ad an-
gulum æqualem B. ut AB BE. ia-
ceant in directum, ducta CE. ^a erit ut
ABC ad BCE. ita DBE. ad BCE. sed
ut ABC. ad BCE ita AB. ad BE. & ut
^b DBE. ad BCE ita BD. ad BC. pari-
terque demonstratur ABC. & BE. esse
æqualia si sit ut AB ad BE. ita DB. ad
BC. Nam cum ponatur ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC & ut AB. ad BE ita
triangulum ABC ad BCE. & ut DB ad
BC. ita DBE. ad BCE erit ut ABC. ad
BCE ita DBE. ad BCE. ergo triangu-
la ABC. DBE. ^c sunt æqualia.

PROPOSITIO XVI

Si quatuor re-
cta AFEB. pro-
portionales fue-
rint : quod sub
extremis AB.

Th. 12

BC. comprehenditur rectangu-
lum AC. aequale est ei, quod sub
medijs EF FG. comprehenditur
rectangulo EG. Et si sub extremis
AB. BC. comprehensum rectan-
gulum AC aequale fuerit ei quod
sub medijs FG EF continetur
rectangulo EG illa quatuor re-
cta proportionales sunt.

P Rob^a pars Anguli recti B
& I. sūt equales, & ut se habet
AB. ad FG. ita FI. ad BC ergo la-
tera circa æquales angulos B. &
I. sūt reciproca.^a ergo parallelo-
gramma AC EG. sunt æqualia. 6.

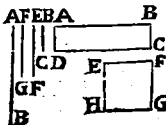
14.
6.

Prob² Æqualia sūt rectangula A
C. EG. & habēt angulos equales,
nempe rectos B. & I. ergo^b latera
circa hos angulos erūt reciproca. 6.

14.
6.

PROPOSITIO XVII.

Th. 12

Si tres re-
ctæ AFB sint
proportio-
nales : quod
sub extre-
mis AB.BC.

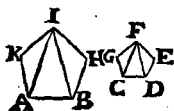
comprehenditur rectangulum A
C. æquale est ei, quod à media F.
describitur quadrato EG. Et si
sub extremis AB.BC. comprehen-
sum rectangulum AC. æquale sit
ei quod à media F. describitur
quadrato EG. illa tres rectæ pro-
portionales erunt.

e 16.
6.

Prob. 1a pars. Sume rectam EF. æ-
qualem ipsi FG. erunt quatuor re-
ctæ AFEB. proportionales, eritque qua-
dratum EG comprehensum sub mediis
FG.EF. æ ergo rectangulum AC. æqua-
le erit quadrato EG.

Prob. 2. Quadratum EG. mediz EF.
(vocemus parallelogrammum) rectan-
gulo AC. sub externis AB. BC. æqua-
le ponitur, & habent angulos æquales,
ergo latera ut proxime dixi, circa hos
angulos erunt reciproca.

PROPOSITIO XVIII.

Super data
recta. AB. ^{Prob.} 6.

dato recti-
lineo CDE

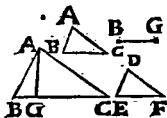
FG. simile,

similiterque positum rectili-
neum ABHIK. describere.

Datum rectilineū resolve in trian-
gula, ductis rectis puta CF. DF.
Ad pūctū A.^a fiat angulus IAB. & qua
lis ipsi FCD. & ipsi F&C. & qualis IBA.
& ^b consequēter reliquis reliquo: ^c ^l 32. 1
quiangula ergo erunt triangula FCD.
IAB. & similia ^c & ut CF. ad AI. ita ^c 4 6
CD ad AB. Ad rectā AI. fac similiter
triangulum IKA. & quiangulum trian-
gulo FGC. & quia anguli BAI. IAK. &
quales sunt angulis DCF FCG. tota-
les KAB. GCD. & quales erunt, & late-
ra proportionalia: Idemque reperen-
dum, donec omnia triangula eodem
ordine quo iacent absoluantur, sicque
totum rectilineum toti rectilineo ^d si ^d 1.
mile erit, & super datam AB. similiter ^{def.} 6
descriptum.

PROPOSITIO XIX.

Th. 13

*Similia
triangula
ABC. D
EF. inter
se sunt in*

*duplicata ratione laterum
homologorum.*

Quando triangula sunt æqualia, hoc est quando B. C. EF. nec non tertia proportionalis BG. sunt æquales, res est manifesta.

Quando vero latera BC. EF. sunt inæqualia, demonstratur hoc modo. Sit BC. latus, latere EF maius, & ex BC. abscindatur
 rectis BC. EF. tertia proportionalis BG. ducaturque recta AG.
 Quia igitur angulus B. est æqualis E. & propter similitudi-

nem

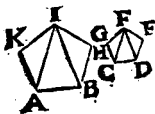
nem triangulorum, ut AB. ad BC. ita DE ad EF & permutando ut AB ad DE ita BC. ad EF. hoc est EF. ad BG. erunt circa angulos æquales B. E. latera reciproce proportionalia. Quare per 14. triangula ABC. D E F erunt æqualia; & per 7. quinti, ut triangulum ABC. ad ABG. ita erit idem triangulum ABC. ad DEF. ut autem ABC ad ABG. ita est per 1. huius BC ad BG. Ergo ABC. ad DEF. erit ut BC. ad BG.

Corollarium. Si tres lineæ fuerint proportionales, ut prima ad tertiam, ita triangulum super primam ad simile triangulum super secundam.

PROPOSITIO XX.

Theo.

14.

Similia polygona in similia triangula diuiduntur, & numero aequalia,

& totis homologa: & polygona duplicatam habent eam inter se rationem, quam latus homologum ad homologum latus.

Sint polygona similia $ABHIK$. $CDEFG$. habentia angulos aequales K . G . Itemque I . F . & sic deinceps, & latera proportionalia circa angulos aequales, puta ut AB . ad BH . ita CD . ad DE . &c.

Dico 10. Illa diuidi in triangula similia & numero aequalia. Prob. ab angulis I . & F . duc rectas ad angulos oppositos AB . CD . diuisa erunt illa polygona in triangula numero aequalia. Quod etiam in similia,

Prob. Anguli K . & G . sunt aequales, & circa ipsos latera sunt proportionalia, ergo aequiangula sunt triangula KA . FGC , ergo similia. Eadem ratione erunt similia triangula IHB .

FED. Et ^b quia est ut IB. ad BH. ita ^b 4.6
 FD. ad DB. ut autem HB. ad BA. ita
 ED. ponitur ad DC. ^c erit ex æquo ut ^c 22.
 IB. ad BA ita FD. ad DC. & quoniam ^f.
 angulus HBA. ipsi EDC. est æqualis, &
 ablatus HBI. ablato EDF. erunt reli-
 qui IBA. FDC. æquales. ^d Ergo trian- ^d 6.
 gula IBA. FDC. æquiangularia erunt & 6.
 similia, eademque ratio de omnibus.

Dico 2. quod sicut vnum triangu-
 lum ad triangulum sibi respondens al-
 terius polygoni: ita esse polygona to-
 ta inter se.

Prob. Quia omnia triacula sunt
 similia, singula singulis, ^e ergo sunt in ^e 19.
 duplicata ratione laterum homologo- ^{6.}
 rum; cumque singula singulis probata
 sint proportionalia, sic ut in triangulo
 vnius sint omnia antecedentia, in alio
 consequentia proportionum, ^f ut v- ^f 12.5
 num antecedens est ad vnum conse-
 quens ita omnia ad omnia. Est ergo
 polygonum ad polygonum ut trian-
 gulum ad triangulum, ergo ea trian-
 gula sunt totis homologa, & quia
 triacula sunt in duplicata ratione
 laterum homologorum, erunt & po-
 lygona in eadem ratione duplicata
 laterum homologorum puta AB. CD.

PROPOSITIO XXI.

Theo.
15.

Qua ei-
dem recti-
lineo GHI.

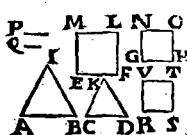
sunt simi-
lia ABC. DEF. & inter se
sunt similia.

PRob. Anguli A. & D. ponun-
tur æquales vni G ergo & in-
ter se, eodemque modo singuli
singulis: ^a latera etiam circa eos
ponuntur proportionalia quia la-
teribus eiusdem tertii sunt pro-
portionalia, ergo cum habeant
angulos æquales & latera circa
eos proportionalia, ^b sunt simi-
lia.

12.

def. 6.

PROPOSITIO XXII.

Si quatuor
rectæ A B. Thea.
C D. E F. G H. 16.
proportio-
nales fue-
rint: & ab
eis rectili-

nea similia similiterque descripta A B I.
C D K. & M F. N H. proportionalia erunt.
Et si & rectis lineis, similia, similiterque
descripta rectilinea proportionalia fue-
rint, ipsæ rectæ proportionales erunt.

PRob.^a Sumatur ipsarū A B. & C D. a 11. 6
tertia proportionalis P: & p arū E
F. & G H. tertia Q. b erit ut A B. ad P. ita b 19.
triangulum I A B. ad triangulū K C D. 6.
id est in ratione duplicata, & ut E F. ad
Q. ita M F. ad N H. sed ut A B. ad C D.
ita E F. ad G H. & ut C D. ad P. ita G H.
ad Q. c Ergo ex æquo ut A B. ad P. ita c 12. 5
E F. ad Q. d ergo ut A B I. ad C D K. ita d 11. 5
M F. ad N H. Iā vero si figuræ propor-
tionales & similes similiterque positæ
sint, & rectæ super quas positæ sūt pro-
portionales: erunt: nam ratio vnius fi-
guræ ad alteram e est rectæ ad rectam e 19.
duplicata, f ergo ratio laterum eadem & 20
erit, nepe ut A B. ad C D. ita E F. ad G H. 6.
ergo illarū latera proportionalia sūt. f 7. 5.

A s iij

PROPOSITIO XXIII.

Theo.
17.

Equian-

*gula C pa-
rallelogra-*

ma AC.C

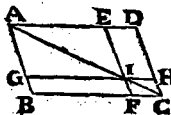
E. inter se

*rationem habet. eam, qua ex
lateribus componitur BC ad
CG. & EC. ad CD.*

Sint parallelograma AC. CF.
habentia angulos ad C. equa-
les & ita disposita ut DC. ipsi C
E. & BC. ipsi CG. ^a iaceant in di-
rectum, compleaturque paralle-
logrammum CH. ^b Cum ergo sit
ut AC. ad CH. ita BC. ad CG. &
ut CH. ad CF. ita DC. ad CE. ra-
tio enim AC. ad CF. ^c componitur
ex intermediis AC. ad CH & CH.
ad CF: componetur quoque eadē
ratio AC. ad CF. ex rationibus
BC. ad CG. & DC. ad CE. quæ il-
lis intermediis sunt æquales.

*a per
con.
uer-
sam
15.1.
h 1.6.
c def.
5.*

PROPOSITIO XXIV.

In omni parallelogrammo DB. que circa diametrum AC. sunt parallelogramma GE

Tbea. 18.

I. FH. & toti DB. & inter se sunt similia.

Parallelogrammum GE. habet angulum A. communem cum toto: angulus externus AEI. æqualis est interno ADC similiterque angulus AGI. angulo ABC. & angulus EIG. angulo EFB. & angulus IFB. angulo FCH. ergo parallelogramma GE FH & toti & inter se sunt æquiangula. Quod autem latera circa æquales angulos sint etiã proportionalia sic probō. ^a Triangula AGI. ABC. sunt æquiangula, si- ^{1.} militerque triangula AEI. ADC. erit ^b ergo ut AB. ad BC. ita AG. ad GI. & ^b 4.6 ut BC. ad CA. ita GI. ad IA. item ut CA. ad CD. ita IA ad IE. ^c Ergo ex æquo ut BC. ad DC. ita est GI. ad IE. ^c 22.5 ergo latera circa æquales angulos BCD. GIE. sunt proportionalia. Idemque demonstrabitur de lateribus circa alios angulos & de parallelogrammo FH, ergo similia.

PROPOSITIO XXV.

Prob.

7.

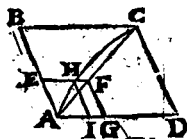
Dato rectilineo A. simile, similiterque positum, & alteri dato B. æquale L. constituere.

PRax Ad dati rectilinei A. latus CD. ^a fiat rectangulum CE. ^a æquale ipsi A. Producatur CD, versus G. super DE. in angulo EDG fiat rectangulum DH. ^b æquale ipsi B: ^c fiat inter CD. DG. media proportionalis IK. super quam fiat ^d rectilineum L. simile ipsi A. similiterque positum, eritque rectilineum L. æquale dato B. & simile ipsi A.

Prob Rectæ CD. IK. DG. ^e sunt proportionales: ergo erit ut prima CD. ad tertiam DG. ita rectilineum super primam, id est A. ad rectilineum super secundam, id est L. sed ut CD. ad DG. ita parallelogrammum CE. hoc est A. ad DH. hoc est B. ^h ergo erit ut A. ad B. ita A. ad L. ⁱ Ideoque rectilinea B. & L. erunt æqualia.

PRO

PROPOSITIO XXVI.

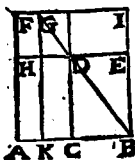

Si à pa- Theo.
rallelogrā^{18.}
mo BD.
parallelo-
grammū

EG. ablatum sit, & simile to-
ti, & similiter positum, com-
munem cum eo habens angu-
lum EAG. hoc circa eandem
cum toto diametrum AC.
consistet.

Si negetur: Sit alia AHC: Agatur
Sex H. recta HI. parallela EG.
tūc parallelogrāma BD. EI. circa
eandē diametrum AHC. ^{a 24.} erunt si-
milia: ^b quare erit ut BA. ad AD. ^{6.}
ita EA. ad AI. Sed ut BA. ad AD. ^{b 1. 1}
ita est EA. ad AG. cum BD. EG. ^{def. 6.}
ponatur similia. ^c Igitur erit ut E
A. ad AI. ita EA. ad AG. ^{c 11. f} Ac ^{d 9. f.}
propterea æquales AI. AG. pars
& totum.

PROPOSITIO XXVII.

Theo.
19.

Omnia parallelogrammorum secundum eandem rectam applicatorum deficientiumque figuris parallelogrammis similibus, similiterque positis, ei quod à dimidia describitur: maximum id est, quod ad dimidiam applicatur parallelogrammum simile existens defectui.

Super AC. semissem totius AB applicatum sit parallelogrammum AD. ita ut à toto AE. deficiat parallelogrammo CE. quod semper est

æquale est ^a simile ipsi AD. Deinde ad quodvis aliud segmentum AK, fit applicatum aliud parallelogrammum AG. ita deficiens, ut defectus sit parallelogrammum KI, simile ipsi CE. hoc est circa communem diametrum BGD. Euclides dicit AG. minus esse parallelogrammo AD. & probatur.

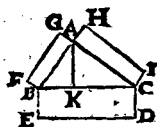
1 Quando punctum K. est inter CB. tunc parallelogrammum LH. quod est ^a æquale ipsi LE. maius est quam ^a 36. GC. quia LE. maius est quam GE. & 1. GE. GC. sunt ^b æqualia. Addito ergo LA. erit AD. maius quam AG. ^b 47. 1.

Quando verò punctum K. est inter AC. tunc DF. DI. sunt æqualia, quia sunt super æquales bases & DI. DK. sunt æqualia complementa, ergo & DF. DK. sunt æqualia, & GH. minus DK. adiectoque communi KH. totum AG. minus toto AD.

parallelogrammo E G. simili ipsi D. Si
 EH. & ipsi æquale b EG. sit maius b 36.
 quam C. (nam minus esse non debet 1.
 cum EH. sic c maximum eorum quæ c 27.
 applicari possunt ab A B. unde si esset 6.
 EG. minus ipso C. nullum aliud appli-
 cari posset ad A B. ipsi C. æquale, pro-
 ptereaque addit Euclides oportet au-
 tem &c. Si inquam sit maius, d reper- d 49.
 ta quantitate excessus, e facio paralle- 1. aut
 logrammum P R. æquale excessui & arte
 simile similiterque positum ipsi D. & qua
 parallelogrammo P R. aliud æquale cūque
 similiter positum K L. f quod erit circa e 25.
 diametrum, sicque remanebit gnomon 6.
 L B K. æquale rectilineo C. Iam pro- f 44
 ductis L I. K I. erit parallelogrammum 1.
 A I. ad rectam A B. applicatum & de-
 ficiens parallelogrammo O N. s simili g 24.
 ipsi E G. hoc est ipsi D. Quod autem 6.
 A I. sit æquale ipsi C' sic probo. Com-
 plementa L N. K O. h sunt æqualia, h 43. I
 ergo addito communi N O. erit O G.
 æquale ipsi E N. b hoc est A K. Ergo
 si æqualibus A K. O G. addas commu-
 ne K O. erit A I. æquale gnomoni
 L B K. hoc est rectilineo C, ut pro-
 bavi,

mo EC. Completis igitur parallelogrammis QE. NB PO. cum N.M. sit positum æquale ipsis EC. & D ablato communi EC. gnomon ERC. ipsi C. erit æqualis. Et quia æqualia^c sunt QE. 36.1 NB. & æqualia^d NB: BM. si loco^d 43. ipsius BM. substituitur æquale^{1.} QE. erit parallelogrammum AR æquale gnomoni ERC. ideoque etiam rectilineo C. Quare ad rectam AB applicatum est parallelogrammum AR. æquale dato rectilineo C. excedens rectam AB. figura parallelogramma PO. quæ similis est dato parallelogrammo D. cum sit circa eandem diametrum cum ipso EC. quod positum est simile ipsi D. Ad datam ergo, &c.

PROPOSITIO XXXI.

In triangu- Theo.
lis rectan- 20.

gulis ABC.

figura qua-

nis BD, def-

cripta à subtendente BC. re-
ctum angulum BAC. aqua-
lis est figuris FA. AI. quæ
priori illi similes & similiter
posita à lateribus BA. CA.
rectum angulum continentibus,
describitur.

Polygonæ figuræ FA. AI. BD. po-
nuntur similes^a ergo sunt in ea
laterum homologorum duplicata ra-
tione, in qua essent eorundem laterum
quadrata. Ergo cum quadrata BA. A
C, ^b habeant rationem æqualitatis ⁶ 47.
cum tertio BC, habebunt & polygo-
na FA. AI. rationem æqualitatis cum
tertio BD, ^c ergo eidem erunt æqua-
lia, ^{69.5.}

PROPOSITIO XXV.

Prob.

7.

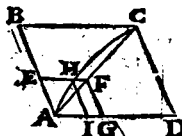
Dato rectilineo A. simile, similiterque positum, & alteri dato B. æquale L. constituere.

PRax Ad dati rectilinei A. latus CD. a fiat rectangulum CE. æquale ipsi A. Producaturs CD, versus G. super DE. in angulo EDG fiat rectangulum DH. b æquale ipsi B: c fiat inter CD. DG. media proportionalis IK. super quam fiat d rectilineum L. simile ipsi A. similiterque positum, eritque rectilineum L. æquale dato B. & simile ipsi A.

Prob Rectæ CD. IK. DG. e sunt proportionales: f ergo erit ut prima CD. ad tertiam DG. ita rectilineum super primam, id est A. ad rectilineum super secundam, id est L. sed ut CD. ad DG. g ita parallelogrammum CE. hoc est A. ad DH. hoc est B. h ergo erit ut A. ad B. ita A. ad L. i Ideoque rectilinea B. & L. erunt æqualia.

PRO

PROPOSITIO XXVI.

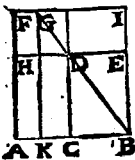
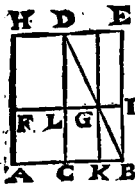
Si à pa- Theo-
rallelogrā^{13.}
mo BD.
parallelo-
grammā

EG. ablatum sit, & simile to-
ti, & similiter positum, com-
munem cum eo habens angu-
lum EAG. hoc circa eandem
cum toto diametrum AC.
consistet.

Si neget: Sit alia AHC: Agatur
ex H. recta HI. parallela FG.
tūc parallelogrāma BD. EI. circa
eandē diametrū AHC. ^{a 24.} erunt si-
milia: ^b quare erit vt BA. ad AD. ^{6.}
ita EA. ad AI. Sed vt BA. ad AD. ^{b 1.}
ita est EA. ad AG. cum BD. EG. ^{def. 6.}
ponātur similia. ^c Igitur erit vt E
A. ad AI ita EA. ad AG. ^{c 11. f.} Ac ^{d 9. f.}
propterea æquales AI. AG. pars
& totum.

PROPOSITIO XXVII.

Theo.
19.

Omnia parallelogrammorum secundum eandem rectam applicatorum deficientiumque figuris parallelogrammis similibus, similiterque positis, ei quod à dimidia describitur: maximum id est, quod ad dimidiam applicatur parallelogrammum simile existens defectui.

Super AC. semissem totius AB applicatum sit parallelogrammum AD. ita ut à toto AE. deficiat parallelogrammo CE. quod semper est

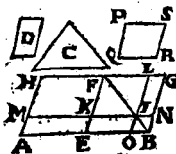
$\propto$ quale est $\propto$ simile ipsi AD. Deinde ad quoduis aliud segmentum AK. fit applicatum aliud parallelogrammum AG. ita deficiens, ut defectus sit parallelogrammum KI. simile ipsi CE. hoc est circa communem diametrum BGD. Euclides dicit AG. minus esse parallelogrammo AD. & probatur.

1 Quando punctum K. est inter CB. tunc parallelogrammum LH. quod est $\propto$ quale ipsi LE. maius est quam GC. quia LE. maius est quam GE. & GE. GC. sunt $\propto$ qualia. Addito ergo LA. erit AD. maius quam AG. 436.
I.
6 47.
K.

Quando verò punctum K. est inter AC. tunc DF. DI. sunt $\propto$ qualia, quia sunt super $\propto$ quales bases & DI. DK. sunt $\propto$ qualia complementa, ergo & DF. DK. sunt $\propto$ qualia, & GH. minus DK. adiectoque communi KH. totum AG. minus toto AD.

PROPOSITIO XXVIII.

Prob.
8.

Ad datam
rectā AB.
dato recti-
lineo C. a-
quale pa-
rallelogra-
mmum AI. applicare: deficiens fi-
gura parallelogramma ON. qua
similis sit alteri parallelogram-
mo dato D. Oportet autem da-
tum rectilineum C. cui aequale
applicandum est AI. non maius
esse eo, quod ad dimidiam AE.
applicatur, cum similes fuerint
defectus, & eius quod ad dimi-
diam applicatur, & eius cui si-
mile deesse debet.

18.
6.

RECTAM AB. ut prius bisseca in
E. super mediam EB. fac paral-
lelogrammum EG. simile ipsi D. simi-
literque posuimus: & comple paralle-
logrammum BH. si EW, ipsi C. est æ-
quale, factum est quod petitur, nam
est applicatum ad AB. & deficit pa-

parallelogrammo E G. simili ipsi D. Si
 EH. & ipsi æquale b EG. sit maius b 36.
 quam C. (nam minus esse non debet i.
 cum EH. sit c maximum eorum quæ c 27.
 applicari possunt ab A B. unde si esset 6.
 EG. minus ipso C. nullum aliud appli-
 cari posset ad AB. ipsi C. æquale, pro-
 ptereaque addit Euclides oportet au-
 tem &c. Si inquam sit maius, d reper- d 49.
 ta quantitate excessus, e facio paralle- I. aut
 logrammum PR. æquale excessui & arte
 simile similiterque positum ipsi D. & qua
 parallelogrammo P R. aliud æquale cū qua
 similiter positum KL. f quod erit circa e 25.
 diametrum, sicque remanebit gnomon 6.
 L B K. æquale rectilineo C. Iam pro- f 44
 ductis L I. K I. erit parallelogrammum I.
 A I. ad rectam AB. applicatum & de-
 ficiens parallelogrammo ON, s simili g 24.
 ipsi EG. hoc est ipsi D. Quod autem 6.
 A I. sit æquale ipsi C' sic probo. Com-
 plementa L N. K O. h sunt æqualia, h 43. I
 ergo addito communi NO. erit OG.
 æquale ipsi EN. b hoc est AK. Ergo
 si æqualibus AK. OG. addas commu-
 ne KO. erit A I. æquale gnomoni
 L B K. hoc est rectilineo C, ut pro-
 bavi,

mo EC. Completis igitur parallelogrammis Q^e. NB PO. cum N.M. sit positum æquale ipsis EC. & D ablato communi EC. gnomon ERC. ipsi C. erit æqualis. Et quia æqualia^c sunt Q^e. NB. & æqualia^d NB: BM. si loco^d ipsius BM. substituitur æqualeⁱ Q^e. erit parallelogrammum AR æquale gnomoni ERC. ideoque etiam rectilineo C. Quare ad rectam AB applicatum est parallelogrammum AR. æquale dato rectilineo C. excedens rectam AB. figura parallelogramma PO. quæ similis est dato parallelogrammo D. cum sit circa eandem diametrum cum ipso EC. quod positum est simile ipsi D. Ad datam ergo, &c.

PROPOSITIO XXX.

Prob.
10.

*Propositam
rectam ter-
minatam A
B. extrema
ac mediara-*

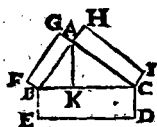
tione secare in H.

¶ II. 2 **D**ividatur AB. in H. ita ut
rectangulum CH. sub tota
AB & segmento BH. sit æquale
quadrato AF. alterius segmenti
AH. tunc enim tres rectæ pro-
portionales^b erunt, & erit ut to-
ta BA. ad HA, ita AH. ad HB.
Ergo AB. secta est in H. ^csecun-
dum extremam & mediam ra-
tionem.

^b 17.
6.

^c 3.
def.

PROPOSITIO XXXI.

In triangu- Theo.
lis rectan- 20.

gulis ABC.
figura qua-
vis BD, def-

cripta à subtendente BC. re-
ctum angulum BAC. aqua-
lis est figuris FA. AI. quæ
priori illi similes & similiter
posita à lateribus BA. CA.
rectum angulum continentibus,
describitur.

Polygonæ figuræ FA. AI. BD. po-
nuntur similes^a ergo sunt in ea
laterum homologorum duplicata ra-
tione, in qua essent eorundem laterum
quadrata. Ergo cum quadrata BA. A
C.^b habeant rationem æqualitatis
cum tertio BC, habebunt & polygo-
na FA. AI. rationem æqualitatis cum
tertio BD.^c ergo eidem erunt æqua-
lia.

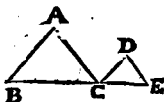
a 20.
6.

b 47.
1.

c 9.5.

PROPOSITIO XXXII.

Theo.
21.

Si duo
triangula
ABC. D

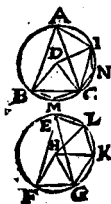
CE. quæ
duo latera AB. AC. duobus
lateribus CD. DE. propor-
tionalia habeant, secundum
unum angulum ACD. com-
posita fuerint, ita ut homolo-
ga eorum latera AB. DC.
AC. DE. sint etiam paral-
lela, tum reliqua illorum
triangulorum latera BC. C
E. in rectam lineam BE. col-
locata reperientur.

PROB. Latera homologa AB.
DC. AC. DE. ponuntur pa-
429.1 rallela, ergo anguli alterni A. &
ACD. sunt æquales & D. eidem

ACD ergo A. & D. æquales. Hos
 æquales angulos circūstant la-
 tera proportionalia ex hypoth.
^b ergo triangula sunt æquiangu- & 6.6
 la, habentque æquales angulos
 B. & DCE additis ergo æquali-
 bus A. & ACD. erunt B & A.
 duobus angulis DCE. ACD.
 hoc est angulo ACE. æquales.
 Ergo addito communi ACB.
 erunt tres anguli ABC. duobus
 ACE. ACB. æquales, ^c illi au- ^c 3.1
 tem tres valent duos rectos, er-
 go & hi duo. Ergo ^d B.C. C.E. ^d 14.
 unam rectam constituunt, I.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
22.

*In equalibus
circulis DB. HF.
anguli A. E. D.
H. eandem ha-
bent rationem,
cum ipsis periphe-
rijs BC. FG. qui-
bus insistant: sine
ad centra D. H. sine ad peri-
pherias A. E. constitui insi-
stant: insuper vero & secto-
res BDC. FHG. quippe qui
ad centra, insistant.*

PRob. Ductis BC. FG ad
C. ^a applica CI æqualem ip-
si BC. & ad G. & K. GK. KL.
æquales singulas ipsi FG. ductis
ID. KH. LH. sic dico, Rectæ
^b 8. BC. CI. ponuntur æquales, ^b ex-

go & arcus BC . Cl .^c ergo & an- c 27.
guli BDC , CDI . æquales. Idem- 3.
que est de arcubus FG . GK . KL .
& angulis ad H . qui ipsis insi-
stunt. Ergo quam multiplex est
arcus BCI . ipsius BC . tam multi-
plex erit angulus BDI . ipsius
 BDC . & quam multiplex arcus
 $FGKL$. ipsius FG . tam multi-
plex erit angulus FHL . ipsius
 FHG .^d ergo si arcus BCI . FGK d 27.
 L . sint æquales, erunt & anguli 3.
 BDI . FHL . æquales. Si eorum
arcuum vnus sit maior, maior
erit & angulus, si minor, minor.
^e Ergo cum æquemultiplicia vel e 6.
vna excedant, vel vna deficient, def 5.
quæ erit ratio arcus BC . ad FG .
eadem erit anguli BDC . ad FH
 G . Et quia anguli ad D . & H .
sunt^f dupli angulorum ad A . & f 10.
 E .³ eadem erit ratio angulorum 3.
 A . & E . quæ D . ad H . & sic ea- g 15.5
dem anguli A . ad angulum E .
quæ arcus BC . ad arcum FG .

Rursus, in æqualibus segmen-

h27.3

h24.3

tis BC. CI si fiant
anguli BMC. CNI.
h æquales erunt, cū
insistant æqualibus
arcubus BAC. CB
AI. ergo i simila
sunt segmēta BMC.
CNI. & æqualia, cū
sint super æquales B

C. CI. additis ergo triāgulis BD
C. CDI k quæ æqualia sunt, erūt
sectorū BDC. CDI. æquales. Er-
go tam multiplex est sector BDI.
sectoris BDC. quā multiplex ar-
cus BCI arcus BMC. Idem ostē-
detur de sectore FHL. Ergo si æ-
qualis sit arcus BCI. arcui FGL.
sector quoque BDI. æqualis erit
sectori FHL. si deficiat, deficiet,
si excedat excedet. Ergo quæ est
ratio arcus BC. ad arcum FG ea-
dem erit & sectoris BDC. ad se-
ctorem FHG. quod erat prob.

L. A. S. Ignatio.

